

Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдриси

„Азәрбајчан мәктәби“

журналына әлавә

Азәрбајчан дили

1954-чү илдәи чыгыр.

вә әдәбијјат

ЈАНВАР — МАРТ

ТӘДРИСИ

1986

№ 1 (125)

(МЕТОДИК МӘЧМУӘ)

Азәрбајчан ССР Маариф Назирлијини органи
«Азәрбајчап мәктәби» журналына әлавә

БУ НӨМРӘДӘ:

Методика вә иш тәчрүбәси

- Ә. Әфәндизадә — Азәрбајчан дили тәлимини методик принцип-
ләри һаггында 3
- И. Исмајылов — Сабир әдәби үслубунун өјрәдилмәси 13
- А. Мәммәдов, Ш. Гаралов — Етимоложи характерли орфографик
сәһвләр вә онларын арадан галдырылмасы јоллары 17
- И. Бәшимов — «Китаби-Дәдә Горгуд»да тәҗрибә мәсәләләри 20
- Б. Абдуллајева — Тәрчүмеји-һал дәрсләриндә дијаршүнаслыг ма-
териалларындан истифадә 24
- С. Мөвлајева — X синифдә М. Горки јарадыгчылығынын өјрәдилмә-
синә даир 27
- С. Бәндијев — Мәктәб тәлиминдә синонимләр анлајышынын ма-
һијәси һаггында 30
- Н. Агајев — Әдәби-бәдии материалын мәнимсәнилмәсиндә фән-
дәкли әлагәнин ролу 32

Рус мәктәбләриндә Азәрбајчан дили

- Н. Абдуллајев, В. Гурбанов — Рус мәктәбләри үчүн VII синфин
«Азәрбајчан дили» дәрслији илә ишләмәјә даир методик төвсијәләр 37

Синифдәнхарич вә мәктәбдәнкәнар иш

- Ә. Рәһимова, В. Гәрашов — Азәрбајчан дили үзрә олимпиадаларын
тәшкили 40
- К. Бачыјева, З. Чәфәрова — Шакирдләрин коммунист тәрбијәсин-
дә мүнүм васитә 44

Нәзәри гејдләр

- А. Пашајев — Ономастик бирләшмәләр һаггында 46
- А. Рүстәмөв — Көркәмли Молланәсрәддинчи 50
- Р. Новрузов — Рус дилиндә түрк мәншәли сөзләр 54

М. Ф. Ахундов—175

- үзрә. Аллаһвердијев, Т. Кәримов — «Кәмалүддөвлә мәктүбләри»нда
характеристиканын вә фанатизмин тәнгиди 60

Сәмәд Вурғун—80

- Н. Мәммәдов — Сәмәд Вурғунун әсәрләри рус дилиндә 63

Рәјләр, мулаһизәләр

- М. Бәсәнов — Садә чүмлә һаггында лингвистик мә'луматларын тәк-
милләшдирилмәсинә даир 65

Бу китаблары охујун

- Ә. Әзимов — Азәрбајчан тәнгидини кениш елми тәдгиги 69
- Ә. Зейналов — Марағлы тәдгигат әсәри 70
- А. Гочајева — «Гафгаз сәфәри» 71

В НОМЕРЕ

Методика и опыт работы

А. Эфендиева — О методических приемах преподавания азербайджанского языка	3
Н. Номанов — Научение литературного стиля Сабира	13
А. Мамедов, Ш. Каразов — Орфографические ошибки азербайджанского характера и пути их преодоления	17
Н. Гашимов — Вопросы воспитания в «Книге моего деда Коркута»	20
Г. Абдуллаева — Использование краеведческих материалов на уроках по автобиографиям	21
С. Мовлаева — Об изучении творчества М. Горького в X классе	27
С. Эфендиев — О сущности понятия синонимов в школе	30
Н. Агаев — Роль внутрипредметной связи в освоении литературно-художественного материала	32
Азербайджанский язык в русских школах	
Н. Абдуллаев, В. Курбанов — Методические рекомендации по работе с учебником «Азербайджанский язык» для VII класса русской школы	37
Внеклассная и внешкольная работа	
А. Рагимова, В. Гарашов — Организация олимпиады по азербайджанскому языку	
К. Гаджиева, Э. Джафарова — Важное средство в коммунистическом воспитании учащихся	44
Теоретические заметки	
А. Пашаев — Об «омонимических» сочетаниях	48
А. Рустамов — Выдающийся молланасреддиновец	50
Р. Новрузов — Тюркоязычные слова в русском языке	51
М. Ф. Ахундов — 175	
Г. Ахлахвердиев, Т. Керимов — Критика духовной мистики и фанатизма в «Письмах Кямаллидовле»	60
Самед Вургун — 80	
Н. Мамедов — Произведения С Вургунна на русском языке	63
Отзывы, суждения	
М. Гасанов — О совершенствовании лингвистических сведений о простом предложении	65
Читайте эти книги	
А. Азимов — Широкое научное исследование азербайджанской критики	69
А. Зейналлов — Интересный исследовательский труд	70
А. Годжаева — «Путешествие в Кавказ»	71

Адрес редакции: 370000, город Баку, ул. Низами, 58
 Телефоны: 93-13-45, 32-37-33

Город Баку, издательство «Коммунист» ЦК КП Азербайджана.

Методика ве иш тэчрүбэси

АЗЕРБАЙЧАН ДИЛИ ТЭ'ЛИМИНИИ МЕТОДИК ПРИНЦИПЛЭРИ
 ЬАГГЫНДА

Эзиз ЭФЭНДИЗАДЭ
 педагогич елмлэр доктору, профессор

Мәктәб исләһатынын гаршыја гәрдугу әи мүнүм вәзифәләрдән бири тә'лимни практик истигамәтини гүвәтләндирмәкдән, шакирдләре әлдә етдикләри нәзәри биликләри тәчрүбәдә тәтбиғ етмәк бачарығы вә вәрдишләри ашыламаға даһа артыг диггәт јетирмәкдән ибарәтдир. Бу көстәришдән максимум бәһрәләnmәк Азәрбајчан дили тә'лимини сәмәрәлијјини јүксәлтмәкдә башлыча шәртләрдән биридир. Һәр шейдән әввәл она көрә ки, бу фәннин тә'лимни нәтичә етибарилә практик мәгсәд күдүр: шакирдләри мүкәмәл савадә вә јүксәк нитг мәдәнијјәтини јијәләндирмәк мәгсәдини. Буна һанл олмаг үчүн дәрәс просесиндә апарылан практик ишләри һәм кәмијјәтини артырмаға, һәм дә кејфијјәтини јүксәлтмәјә хүсуси диггәт јетирилмәси тәләб олуноур. Бу сәһәдә мүәллимин мүвәффәгијјәти тә'лим ишини онун елми әсаслар үзәриндә тәшкил едә билмәсиндән чох асылыдыр. Бунун үчүн о, илк нөвбәдә, дидактиканын вә Азәрбајчан дили тә'лимни методикасынын мүәјјәнләшдирдији тә'лим принципләрини рәһбәр тутмағы, бу фәнни үзрә һәр бөлмәнин, һәр мөвзунун характеринә ујғун даһа оптимал метод вә пријомлар сечмәји бачармалыдыр.

Мүәллим унутмамалыдыр ки, принципләр сечилмир, онлара истинад едилир. Метод вә пријомлар ивә сечилир.

Педагогика елминин мүәјјәнләшдирдији үмумдидактик принципләр бүтүн тә'лим фәнләринә анд-

дир. Лакин буилара универсал принципләр кими јанашылмир. Она көрә ки, һәмни принципләр әри-әри тә'лим фәнләринә, онлар ивә характериндән асылыдыр, мүхтәли сәвијләрдә, әјәтләф шәкилдә тәтбиғ олуноур. Дидактика шәһсиндә апарылмыш тәдғигатлардә үмумдидактик принципләри системи һаггында һәлә дә фикир јекдиллији охтур. Академик М. Н. Скаткинни једәктәси алтын-дә чап едилмиш јон әдәбијјатдә (Дидактика среднеј школы. Москва, 1982) үмумдидактик принципләри ашағыдакылардан ибарәт олдугу гејд едилир: тә'лим просесиндә коммунист тәрбијәси вә шакирдләри һәртәрәфли инклишаф етдирмәк принципи; елмлик принципи; шүүрлулуг вә мүәллимин рәһбәрлији алтын-дә шакирдләрин јарадычы фәаллығы принципи; әјанилик принципи; систематиклик принципи; тә'лимдән өзүнүтәһсилә кечмәк принципи; тә'лимни һәјәтлә, коммунизм гуручулуғу тәчрүбәси илә әлагәләндирилмәси принципи; тә'лим нәтичәләринин мөһкәмлији принципи; тә'лимдә мүсбәт емосијалар фонунә әрхалымаг принципи; тә'лимни коллектив характери вә шакирдләрин фәрди хүсусијјәтләринин нәзәрә алынмасы принципи.

Бүтүн бу кими үмумдидактик принципләр Азәрбајчан дилинин тә'лимни үчүн дә мәғбул сәјылыр. Белә ки, онлар һәм тә'лим материалынын шакирдләр тәрәфиндән мәнимсәнилмәси просесиндә (мәтәривәли онлар тә'лим мүстәғил өйрәнмә-

лэри, дәрәдә фәаллыг көстәрмәләри процесиндә), һәм дә жалныз мүәллимдән асылы олан тәлим процесиндә (әжаншлыкдән истифадә етмәклә, шәрһин ардычыллыгына, мүвафиглијинә һапл олмагла, шакирдләрә фәрди јанашмагла вә с.) чидди сурәтдә нәзәрә алышыр.

Үмумдидактик принципләрин мүәјјәнләшдирилмәсиндә конкрет бир фәннин дејил, мүхтәлиф силсиләләрдән олан фәнләрин тәдриси тәһрүбәси, партија вә һөкүмәтимизин рәсми сәнәдләриндә кәич нәслик тәлим-тәрбијәси илә алагәдар гаршыја гојдугу вәзифәләр әсас тутулур. Мәһз буна көрә үмумдидактик принципләр, даһа чох, нәзәри үмумләшдирмәләр характерини дашыяр. Хүсуси методикалар, һәр фәннин спесифик хүсусијјәтләрини нәзәрә алмагла, һәмлин принципләри өз һәзмиә ујғулашдырыр, онлара конкрет вә практик маһијјәт кәтирир, онлары мүәллимин истифадәсинә даһа әлверишли вә мәгсәдә ујғун шәкилдә тәгдим едир. Азәрбајчан дилинин тәлиминдә үмумдидактик принципләрин тәтбиғи мәсәләсинә дә мәһз бу мөвгедән јанашмаг лазымдыр.

Хүсуси методикалар үзрә апарылан тәдгигатларда алимләр бу нәтичәјә кәлмишләр ки, үмумдидактик принципләрә јанашы, һәр фәннин өз спесифик принципләри дә вар. Методик әдәбијјәтдә булар мүхтәлиф терминләрә ифадә олунур: спесифик принцип, методик принцип, хүсуси принцип. Бу мүхтәлифлик ана дили тәлимини спесифик принципләри һаггындакы фикрләрдә дә өзүнү көстәрир. Мәсәлән, рус дили методикасының көркәмлә тәдгигатчыларында проф. А. В. Текучев 1980-чи илдә чап етдирдији «Орта мәктәбдә рус дилинин методикасы» адлы китабында бу дилин методик принципләринә буилары дахил едир: дилин өјрәпилмәси илә тәфәккүр инкишафының бир-бириндән асылылыгы принципи; дилин грамматик гурулушуның өјрәнилмәси илә ифадәли оху

вәрдишләринә јијәләнмәјип бир-бириндән асылылыгы принципи; грамматиканы өјрәнмәјип вә нитг вәрдишләринә јијәләнмәјип гаршылыгы олараг бир-бирини шәртләндирмәси принципи вә с. Проф. Л. П. Федоренко исә 1984-чү илдә чап етдирдији «Ана дилинин мәнимсәнилмәси һаунаујғулулары» адлы китабында спесифик принципләрә ашағыдакылары анд едир:

— дилин материјасына диггәтин чәлб едилмәси принципи; дил һадисәләринин мәнасыны дәрк етмәк принципи; дилин ифадәлилијини нәзәрә алынамасы принципи; дил дујумунун инкишаф етдирилмәси принципи; шифаһи вә јазылы нитгин координасија едилмәси принципи; тәлимни темпини сүрәтләндирмәк принципи...

Азәрбајчан дили тәлимини методик (хүсуси) принципләрини мүәјјәнләшдирмәјә илк дәфә олараг проф. Б. Әһмәдов тәшәббүс көстәрмишдир. О, «Азәрбајчан дили тәлимини һаунулары, принципләри вә методлары» адлы әсәриндә («Маариф» нәшријјәти, Бақы, 1974) бу дилин үч спесифик принципи олдуғуну көстәрир: семантик-грамматик принцип; дилин нәзәри мәсәләләрини шакирдни нитг практикасы зәмининдә шәрһ етмәк принципи; тәлимдә дилин ваһид структурасына әсасланмаг принципи (бу принципә көрә «дилин бүтүн компонентләрини, нитгин цөв вә фермаларының гаршылыгы алагәдә көтүрмәли, фәнләрарасы алагәдә хүсуси диггәт јетирмәли»). Мүәллиф белә һесаб едир ки, өз әсәриндә кәниш шәкилдә шәрһ етдији бу принципләрин әсасында Азәрбајчан дили тәлимини һаунулары дурур. Бәс һәмлин һаунулар һансылардыр? Проф. Б. Әһмәдов бу суала да чапаб вермәјә чалышмышдыр. Лакин мүәллифин истәр «һаунулар», истәр сә дә «принципләр» һаггындакы фикрләри нәзәри чәһәтдән марағлы вә гијмәтли олса да, һәләлик буилары мүбаһисәсиз олараг гәбул етмәк чәтиндир.

Көрүнүр, үмумијјәтлә, ана дили тәдрисини методик принципләрини формалашдырмаг үзрә тәдгигатлары бундан сонра да давам етдирмәјә еһтијач дујулуру. Фикримизчә, бу проблемни һәллиндә ашағыдакы үч мәсәләјә диггәти чәлб етмәк вачиб шәртләрдәндир.

1. Тәлимни методик принципләри елә шәкилдә формалашдырылмалыдыр ки, онлар ајдынлыгы, конкретлији, садәлији илә фәргләнсин.

2. Принципләри мүәјјәнләшдирмәкдә тәдгигатчы алимләр, чох доғру олараг, мүәјјән параметрләрә әсасланмағын вачиблијини гејд едирләр. Белә ки, мәсәлән, бәзиләри нитгин мәнимсәнилмәси һаунаујғулуларыны, (Л. П. Федоренко), бәзиләри фәнни спесификасыны (А. В. Текучев), бәзиләри ана дилинин социал-психолоғи функциясыны вә лингвистик баһымдан спесификасыны (А. В. Дудников), бәзиләри исә ана дили тәлимини һаунуларыны (Б. А. Әһмәдов) әсас тутурлар. Көрүнүр, методик принципләрини мүәјјәнләшдирилмәсиндә фикир мүхтәлифлији мәһз бурадан ирәли кәлир.

Фикримизчә, Азәрбајчан дили тәлимини методик принципләрини мүәјјәнләшдирмәкдә башлыча ики параметр: 1) бу дилин тәлимни гаршысында гојулмуш мәгсәд вә вәзифәләр; 2) Азәрбајчан дилинин лингвистик баһымдан спесификасы әсас тутулмалыдыр.

3. Проф. Б. Әһмәдовун гејд етдији ки, «...хүсуси принципләрә үмумдидактик принципләр арасында мөһкәм дахили алагә мөвчудур, һәм дә бу, биртәрәfli олмайыб, гаршылыгы алагәдәдир» (көстәрилән әсәри, сәһ. 74). Демәк, методик принципләрини ришәләри үмумдидактик принципләрә дә бағлы олур, өз ширәсини бу вә ја дикәр дәрәчәдә онлардан алыр. Бәзи үмумдидактик принципләр исә мүәјјән бир фәннә тәтбиғ олунанда һәмлин фәннин јухарыда көстәрдилмиз параметрләринә ујғун олараг,

спесифик характер алыр, бир нәв, хүсусиләшир; буна көрә дә спесифик принципләрдән бир о гәдәр дә фәргләшир. Азәрбајчан дилинин тәлиминдә тәтбиғ олунан әјанилик принципи мәһз буна бариз мисал ола биләр. Мәкәр белә принципләри спесифик принципләрдән әјирмаг, силара, образли десәк, үмумдидактик принцип мөһүрүнү вурмаг дүзкүндүрмү?

Проф. Л. П. Федоренко һаггы олараг көстәрир ки, методик принципләр «...практик тәлим ишндә мүәллим-методиятин истифадә етдији гејдалардыр» («Ана дилин мәнимсәнилмәси һаунаујғулулары», Москва, 1984, сәһ. 25). Бурадан белә бир нәтичә чыхара биләрик: бир һалда ки, методик (спесифик, хүсуси) принципләр алы алында ана дили тәлимини практик ишләрә алагәдар принципләри нәзәрә тутулур, демәк, ејни маһијјәтинә көрә «спесификләшә» үмумдидактик принципләри дә тәлим фәннини мәһз спесифик (методик) принципләри сырасына дахил етмәк, фикримизчә, мәһтиғ чәһәтдән дүзкүн вә мәгсәдә ујғундур. Мәсәләјә бу аспектдән јанашыда онлары «методик принципләр» термини илә адландырмаг даһа мүнасибдир.

Партија вә һөкүмәтимизин мәктәб ислаһаты һаггындакы гәрәрларында тәлимни практик истигамәтини гүввәтләндирмәкә алагәдар тәләбләри дә әсас тутмагла Азәрбајчан дили тәлимини методик принципләрини, башлыча слараг, ашағыдакылардан ибарәт мүәјјәнләшдирмәк мәгсәдә ујғундур:

Азәрбајчан дили курсунда бәлмәләрин бир-бири илә алагәләндирилмәси принципи; Азәрбајчан дили үзрә нәзәри билликләр әсасында баһарыг вә вәрдишләрин формалашдырылмасы принципи; шакирдләрдә дил дујумуну инкишаф етдирмәк принципи; Азәрбајчан дилинин тәлиминдә шифаһи вә јазылы нитгин гаршылыгы алагәсинә әсасланмаг принципи; тәлим процесиндә нитгин

дүзкүнлүү, дөңгөлүккө өз ифадели-
лигинин көзлөнүлмөсү принципи.

Имкандан асылы оларак булардан
иккинчиси үзүрүндө дајанаг.

Азәрбајчан дили курсунда бөлмә-
ләрин бир-бири илә әлагәләнди-
рилмәси принципи.

Орта мәктәдә Азәрбајчан дилин-
дән систематик курсун бөлмәләр
бир-бириндән тәчрид едилмиш шә-
килдә тәдрис олунамур, тәлим про-
сесиндә онлардан бу вә ја дикәри-
нин башгалары илә әлагәләндирил-
мәсинә мүнүм бир тәләб (гајда),
јәни методик принцип кими јана-
шылыр. Елә буна көрәдир ки, Азәр-
бајчан дилиндән һәр бир дәрәс бу
фәнини мүнүм тәләб бөлмәләрини
мәчмусуну әһәтә едән тәлим про-
сесин кими тәзаһүр едир. Мәсәлә,
дәрәс әсәс мөвзусу фонетикаја
андирсә, бу заман мүнүм орфо-
графия, орфоэпија, лексика, һәтта
бәзи һалларда грамматика, үслу-
бијјат, дургу ишарәләри үзрә дә
мүнүм иш апарылмасы бир еһти-
јач кими гаршыја чыхыр.

Тәлим просесиндә мүнүм бөл-
мәләрәсә әләгә принципинә нә дәр-
рәчәдә рәјәт едир-етмәдијини мүнүм
әјјәләшдирмәк үчүн дәрәс баша
чатдырдыгдан сонра өз-өзүнә «Һе-
сабат» вермәлидир: Мән орфогра-
фија үзрә һансы ишләри апардым?
Тәләффүз үзрә һансы ишләри апа-
рылмасына диггәт јетирдим? Лү-
гәт үзрә апардыгым ишләр нәләр-
дән ибарәт олду? Нитг иштишафы
үзрә нә кими ишләр апардым? вә с.
Әкәр дәрәс бу кими көстәричиләр
бахымындан чидди сурәтдә кәсирли
олмушса, демәк, мүнүм бөлмә-
ләрәсә әләгә принципини көзлә-
мәјә һанс ола билмәмиш вә буна
көрә дә онун дәрәс, сөзүн кениш
мәһәсиндә, Азәрбајчан дили ол-
мајыб, бир нөв, фонетика, грамма-
тика, јахуд орфография дәрәсинә
чеврилмишдир.

Азәрбајчан дили курсунда бөлмә-
ләрин бир-бири илә әлагәләнди-
рилмәси принципини объектив әса-
сы ики мүнүм ганунаујгуулугла
бағлыдыр.

1) Мәлумдур ки, дилчилијин, о
чүмләдән дә Азәрбајчан дилчилијин
елминин әјры-әјры бөлмәләри (фо-
нетика, орфоэпија, лексика, сөз ја-
радычылығы, грамматика, үслу-
бијјат вә с.) биләваситә бир-бири илә
әлагәлидир. Үмумтәһенл мәктәблә-
риндә тәдрис олунам Азәрбајчан
дили фәнини мәнә дилчилик (Азәр-
бајчан дилчилијин) елминин әсәсла-
ры үзүрүндә гурулдугу үчүн, әјдын
мәсәләдир ки, бу фәнини әјры-әјры
бөлмәләри арасындакы әләгә мүнүм
ганунаујгуулуга әсәсланыр.

2) Икинчи ганунаујгуулуг Азәр-
бајчан дилиндән систематик кур-
сун тәлим мәгсәдиндән ирәли кә-
лир. Белә ки, һәмий фәнини бөл-
мәләри арасындакы әләгә имкәнла-
рындаи практик истигамәтдә даһа
кениш вә мәгсәдәүјгун истифадә
едилмәси мәнүм сәмәни, еләчә дә
бачарыг вә вәрдишләрини форма-
лашдырылмасыны оптималлашдыр-
мада хүсуси әһәмијјәт кәсб едир.

Азәрбајчан дили курсунда бөлмә-
ләрәсә әләгәнин механизми тә-
лимни мәзмунунда өз әјдын ифа-
дәсини тапмышдыр. Дүзкүн јази
гајдаларынын мәнүм сәһилмәси шә-
кирдләрин биләваситә фонетика,
сөз јарадычылығы, ән башлычасы
нә, грамматикадан әлдә етдиклә-
ри биликләрлә шәртләнир ки, бунун
да нәтичәсиндә орфография вә
дургу ишарәләринә анд вәрдишлә-
рини формалашдырылмасы тәмин
едилир.

Морфолокијаны синтаксисдән
тәчрид едилмиш шәкилдә өјрәтмәк
гәтијјән мүнүм дејил. Һәр шејдән
әввәл, она көрә ки, сөзләрини нитг
һиссәсинә көрә мүнүм әләшдирил-
мәси вә онларын мүнүм тәләб грамма-
тик формалара көрә дәјишмәсин-
дә бәзи синтактик әләмәтләри әсәс
тутулур. Синтактик әләмәти нәзәрә
алмадан, мәсәлә, ајағјалын, ала-
бабат сөзләрини сифәт, јохса зәрф
олдугуну; китабын, сөһбәтин сөзлә-
риндә «ын» шәкилчәсини јијәлик
һал, јохса икинчи шәхс тәкин мән-
субијјәт шәкилчәсин олдугуну (ки-
табын чидди, сөһбәтин даһамы; сә-

нини китабын, сәһи сөһбәтин); ја-
худ «Китаб билик мәнүм әјидир», «О,
китаб охујур» кими чүмләләрдә
китаб сөзүнүн һансы һалда (адлыг
вә тәһирлик һалларда) ишләнди-
јини мүнүм етмәк мүнүм дејил.

Грамматика, орфография, дургу
ишарәләри, лексиколокија, сөз ја-
радычылығы үзрә дәрәләрдә билә-
васитә нитг иштишафы үзрә дә иш-
ләр апарылыр. Әдәби тәләффүз нор-
мәләри анд вәрдишләрә шакирд-
ләр, демәк олар ки, бүтүн дәрәләр-
дә јијәләнирләр. Ејни фикри лүгәт
үзрә ишләрини апарылмасы һаггы-
да дә сөјләмәк олар.

Азәрбајчан дили тәлимини сә-
мәралијинә о заман һанс олмаг
мүнүм дүр ки, бөлмәләрәсә әлә-
гә бахымындан һәр бир бөлмәнин
спесификасы, дил һадисәләрини
мүнүм тәләб чәһәтләрдән бир-бирини
гаршылығы оларак шәртләнди-
рмәси нәзәрә алынсын; мәсәлә, әкәр
китаб вә ара сөзләр өјрәнилисә,
иштишаф нитгдә онларын интонаси-
јача, јазида нә дургу ишарәләринә
көрә фәргләнмәси, нитгдә китаблы
вә ара сөзлү чүмлә конструкцијала-
рындан истифадә едилмәси имкән-
лары үзүрүндә мүнүм иш апарыл-
сын.

Бу кими мүнүм тәләб элементләрин
бир-бири илә әлагәләндирилмәси
мәһәсини вә сүнүн характер дашы-
мамалы, онларын арасында үзв
әләгә јарадылмасына диггәт јетирил-
мәлидир; мәсәлә, грамматика илә
орфография вә ја орфоэпијанын
бир-бири илә әлагәләндирилмәсинә
о заман хүсуси диггәт јетирмәк вә-
чиб сајылыр ки, бу вә ја дикәр ча-
лышмадакы орфографик гајда мүнүм
вафиг грамматик материал исти-
над етмәјини вәчиблијини гаршыја
чыхарсын; јахуд мүнүм грамматик
һадисә өјрәниләркән (тәһлил еди-
ләркән) онула әләгәдәр орфогра-
фик вә ја орфоэпик гајдаја ша-
кирдләрини диггәтини чәләб етмәк
әһтијачы дујулсу.

Үмумијјәтлә, тәлим просесиндә
бөлмәләрәсә әләгә принципини

әсәсланыб, бу вә ја дикәр дил һа-
дисәсини мүнүм тәләб чәһәтләрдән
иштишаф вә ја тәһлил едәркән һәр бир
дәрәсин, һәр бир чалишма үзүрүндә
ини әсәс мәгсәди диггәтдән јајын-
мамалыдыр. Иштишаф, гејдләр,
бир нөв, јолүстү характер дашы-
мамалыдыр. Әләгәләндирилмә өјрәни-
лән дил һадисәсини ән әсәс чәһәт-
ләринә көрә характеризә етмәјә,
мүнүм вәрдишләри мәнүм әләш-
дирилмәјә кәсб кәстәридилир.

Дүзкүн әдәби нитг вәрдишләри-
нин мәнүм әләшдирилмәсинә бүтүн
дәрәләрдә диггәт јетирмәк вәчиб-
дир. Чалишмалар үзүрүндә апары-
лан иш просесиндә вә шакирдләрә
чәһәтләриндә гаршыја чыхан орфо-
графия, дургу ишарәләри, тәләф-
фүз сәһләринә, еләчә дә нитг
сәһләринә мүнүм һеч вахт лә-
гејд јанашмамалы, бунлары арадан
галдырмаг ишәнә бөлмәләрәсә
әләгәдән истифадәнин вәчиб тәләб
кими јанашмамалыдыр.

Мүнүм әләшдир кәстәрир кәсб дәр-
дә апарылан ишән әсәс мәгсәтиндән
узаглашмамаг үчүн бәзи мүнүм
ләр шакирдләрин јол вердикләри
дил хәталарынын үстүндән ја јач
кечир, ја да онлардан анчаг бәзи-
ләрини, бир нөв, өтәри шәкилдә
дүзәлтмәклә мәнүм әләшдирләр. Ә-
бәттә, дил хәталары тез-тез гаршы-
ја чыхдыгда ејни бир дәрәдә онла-
рын һамысы үзүрүндә иш апармаг
чәтиндир, һәтта бәзи гејри-мүнүм
күндүр. Ләкин бүтүн синфин кезү
гаршысында јол верилән (тахтада-
кы јазиларда вә шакирдләрини иш-
фаһи чәһәтләриндә) һеч бир дил
хәтасы диггәтдән јајынмамалыдыр.
Сәһләрини характериндән асылы
оларак онлардан бәзиләринә дү-
зәлиш верилмәли, бәзиләри нә
тәһлил едиләрәк тәһлил олунмәли-
дыр.

Сәһләрини ашкар едилмәси вә
дүзәлдилмәсиндә синфин фәал иш-
тиракына әсәсланамаг башлыча
шәртләрдәдир. Бу, шакирдләрдә
дүзкүн нитгә һәсәс мүнүм сәһәт тәр-
бијә етмәк вә онларда өз нитгләри-
нин дүзкүнлүгүнә нәзәрәт бачары-

гы формалашдырмаг бахымындан чох вачибдир.

Дәрс процесиндә шакирдләрнин итәр языда (хүсусән тахтада), итәрсә дә шифаһи нитгләриндә мүшаһидә едилән сәһвләрә мўәллим һәмнишә нәзакәтлә јанашмалы вә шакирдләрә дә бу руһда тәрбијә етмәлидир. Ишн елә тәшкил етмәк лазымдыр ки, шакирдләр сәһп едә-едә өјрәндикләрини һисс етсинләр; баша дүшсүнләр ки, аталар демишкән: «Билмәмәк ејиб дејил, өјрәнмәмәк ејибдир». Үмумијјәтлә, дил дәрсиндә нитг хәталарына верилән мәһәлә дүзәлишләр, образлы десәк, мәһз дил дәрсини раһијәси, әвәләсиз нахышларыдыр.

Грамматик анлајышларын, һабелә орфографија, дургу ишарәләри вә нитг вәрдишләрини формалашдырылмасы мурәккәб бир процес олмагла јанашы, булар мүхтәлиф мәһәтләрдән бир-бири илә әләгәлидир. Мәсәлән, шакирдләр исмин һәлләри, фе'лин заман вә шәхсләрә көрә дәјишмәсини өјрәнәркән, ејин заманда буларә анд бә'зи орфографик вә тәләффүз гәјдаларыны да мәннимсәјир, мүәјјән услуби вәрдишләрә јијәләнирләр. Белә ки, исмин һәлләри илә әләгәдәр јерлик һал шәкилчисини ејин формалы баглајычы вә әдатлардан јазылыш фәргини, чыхышы һал шәкилчисини бә'зи [—нан¹] шәклиндә тәләффүз олуңдугуну (арандан—аран[нан], үзүмдән—үзүм[нән] вә с.), гәти кәләчәк заман шәкилчисини (-ачар²) орфографик вә тәләффүз вариантларыны аз-чох бир-бириндән фәргләндијини (алачағам—[алачам], дејәчәкләр—[дејәчәхләр]), ачыг сәнтлә битән фе'лләрә индик вә кәләчәк заман шәкилчиләри артырдыгда онларын тәләффүз хүсусијәтләрини (сахләјыр—[сахлыјыр], ишлә)чәк—[ишлијәчәк] вә с.) индик заман фе'лләрини услуби бахымдан кечмиш заманы да ифадә етмәсини вә с. шакирдләр бир нөв комплекс шәкилдә өјрәнирләр ки, бу да тә'лим процесиндә бәлмәләр арасы әләгә принципни әсас тут-

мағын нәтичәләриндән бири кими тәләһүр едир.

Азәрбајчан дили үзрә нәзәри билкләр әсасында практик бачарыг вә вәрдишләрин формалашдырылмасы принцип

Азәрбајчан дили өз спецификасына көрә нәзәри-практик фәиләрдән дир; оңун практик маһијәти билләвәситә нәзәри бүнөврәсиндән дегур. Бу фәин үзрә шакирдләрә верилән нәзәри билкләрин бөјүк әксеријјәти јалныз бачарыг вә вәрдишләрә чеврилдикән сонра өз реаллығыны көстәрир. Белә һәлләр да чох ола билир ки, шакирд Азәрбајчан дилиндән нәзәри материалы, о чүмләдән, грамматиканы, әсасән, јахшы билир, ләкин һәмни билкләрә анд онларын бачарыг вә вәрдишләри кифәјәт дәрәчәдә мөһкәм олмур; белә ки, мәсәлән, јазылы нитгиндә чох тез-тез орфографик, грамматик сәһвләрә, дургу ишарәләри вә нитг сәһвләринә јол верир. Белә шакирдләрә јекун гијмәтләрини мүәјјәнләшдирәркән бә'зи мўәллимләр «чидди чәтиликлә» гаршылашырлар: програм материалларыны јахшы, һәтта ә'лә билән шакирдә јазыдан алдыгы ашагы гијмәтләрә көрә оңун јекун гијмәтини азалтмаға «әлләри кетмир», буна «инсафсызлыг» кими бахырлар. Әслиндә, бу, тәбии һалдыр. Мејвә ағачыны пөһрәләнән вә көзгәмәшдырычы чичәкләри бар тутмајанда бағбан нә гәдәр нараһәтлыг чәкирсә, мўәллим дә өз шакирдини дүшдүјү аңоложи вәзијјәтә бир о гәдәр тәссүфләнир, чыхыш јолу ахтармаға чалышыр. Ләкин јаранмыш олан эндријәт биллик, бачарыг вә вәрдишләрини объектив гијмәтләндирилмәсинә верилән тәләбләрлә ујуша билмир. Бәс бунун сәбәбини нәдә ахтармаг лазымдыр? Илк нөвбәдә мўәллимин өз иш услубундакы нөгсәндә. Мә'лум олдуғу үзрә, дил-әдәбијјәт мўәллими ики фәндән дәрс дејир; һәм Азәрбајчан дили, һәм дә әдәбијјәт фәиләрини

апарыр. Әдәбијјәт, башламчы олараг, нәзәри фәндир; шакирдләрә әдәби шәхсијјәтләрини һәјәт вә јардымчылығы, бәдин әсәрләрини хүсусијјәтләри, ичтиман-сифәси дәјәри, әдәбијјәтин ичкишәф јоллары вә с. һағгында нәзәри билкләр верир. Әлбәттә, бәдин әсәрләри дурмаг, тәһлил етмәк бачарыглары да ашылајыр. Ләкин өн планда нәзәри материал дурур; билкләрә јијәләнмәк башлычы мәгсәд һесаб едилир. Елә буна көрә дә әдәбијјәт дәрсләриндә сөз методу (мўәллимин мә'луматы, шәрһи, мўәһизирәси; материалы шакирдләрә сәјләмәси, шәрһи) апарычы рол ојнајыр. Әдәбијјәт дәрсләриндә буна әдәт едән бә'зи мўәллимләр Азәрбајчан дили дәрсләриндә дә сөз методуна үстүнлүк вермәјә, шакирдләрә башлычы олараг, нәзәри һазырлығына һәһәт олмаға сәј көстәрирләр. Бүтүн эндријәтләрини дүјүнү дә бурадан башланыр. Ахы Азәрбајчан дили фәинини спецификасы, оңун тәдриси гаршысында гојудан мәгсәд вә вәзифәләр әдәбијјәт фәиникиндән көклү сурәтдә фәргләнир. Бу нәсә онларын тәдриси методлары арасындакы чидди фәргләри дә дүзкүн дурә билмәји тәләб едир. Нәр шәјдән әввәл буну әсас тутмаг лазымдыр ки, Азәрбајчан дилини тә'лим гаршысында гојулмуш әсас вә сон мәгсәд шакирдләрә бу дилә анд мұвафиг бачарыг вә вәрдишләр јаратмаға һәһәт сәләмдыр. Бу бахымдан һәмни фәин үзрә верилән нәзәри билкләрә әслиндә мәгсәд јох, вәситә кими јанашылмалыдыр. Мўәллим бу билкләри, мәсәлән, грамматикаја анд билкләри јалныз бачарыг вә вәрдишләр шәклиндә формалашдырмагы тә'мин етдикән сонра архајылаша биләр ки, о, тә'лимни гаршысында гојулмуш мәгсәдә һәһәт ола билмишдир.

Азәрбајчан дилиндә шакирдләрә програмын тәләбләри һәчминдә мұвафиг нәзәри билкләрә јијәләндирмәк мўәллим үчүн бир о гәдәр дә чәтин проблем дејил; өз сәһәти-

нин үстәм олан мўәллимләр тә'лим методларында оңтәһәл иштифәлә етмәклә бу процес и тәләбләрә дә билирләр.

Әкәр Азәрбајчан дилиндә тә'лим тәһәт ичәри материалларын мәннимсәдилмәси илә мұваддәләшә иди, бу фәини тәдриси тәһәт сәһәтә јахын вахт ирәһәтлә һәддән кәчәртилмиг едәрди, бүтүн сәһәтләрдә бу сәһәтләри, тәһәтлә, дурдә бири илә кифәјәтләрини оңтәһәл һәттә, тәрибдир ки, бә'зи мўәллимләр бу вә јә дикәр сәһәтлә дурдә јиндәки бә'зи мөвдүләрә анд ичәри материалларын алығындыр ки, ләнирләр. Белә дүшүнүрдә ки, шакирдә јә и дәрсә һәһәт сәһәтлә үчүн һәмни материаллар һәддән дәрәчәдә алығ едир (Мәкәр грамматик материал һәһәт сәһәтлә үчүндүр?) Јерә кәлишкән гәјә етмәк лазымдыр ки, методик мұваддәтдә Азәрбајчан дили дәрсләриндәки нәзәри материалларын гүзүмсуз олараг кенишләндиришә һағгында бә'зи мўәллимләрә тәһәт вә мүхтәлиф тәһәтләрдә чыгыш етмәләри дә мәһз үмумтәһәтлә тәһәтләриндә Азәрбајчан дили гүзүмсузун спецификасыны дүзкүн гәјә мөтләндирә билмәкәндән һәһәт кәлир. Әлбәттә, мәкәтәб ишләри тәһәтлә тәләбләринә ујуғи олараг дәрсләрдә нәзәри материаллар елим һәһәтдән әсаслы, өз ифадәси бахымындан һәһәт аңлашылмиг олмадыдыр. Әсас чәһәт нәзәри материалы һәчминдә дејил, әнү дүзкүн дәрк етмәклә мұвафиг бачарыг вә вәрдишләрә јијәләнмәкләдир. Психологларын дили илә дегур, нәзәри билкләри башга кифәјәтә — бачарыг вә вәрдишләрә чеврилмигә һәһәт олмағдадыр.

Демәк, Азәрбајчан дилиндә тә'лим мәзмуну ики башлычы компонентдән ибарәтдир. 1) нәзәри билкләр, 2) бачарыг вә вәрдишләр. Булардә ичәри һәһәтлә биринчисиндән гөрәјир, тә'лимни башлычы нәтичәси кими тәләһүр едир. Белә нәзәри билкләрә шакирдләр

мүкәммәл иҗаләнмәси, тә'риф вә гајдалары дүзкүн дәрә етмәси он- лара аңд бачарыг вә вәрдишларын формалашдырылмәсини оптимал- лашдырмаг үчүн е'тибарлы хәмин җарадыр.

Әдә едилмиш нәзәри билклар башга кеҗфијјәтә, јә'ни бачарыг вә вәрдишларә чевридикдән сонра шакирдларын бир чоҳу һәмийн бил- кләрә, хусусән тә'риф вә гајдалары бу вә ја дикәр дәрәчәдә уқудур. Бу, мұаллимн гәтвијјән нараһат ет- мәмәлидир. Конкрет мисаллара диг- гәт јетирәк. Тутат ки, шакирд һәм шифаһи, һәм дә јазмыл иптгидә хәбәрн мүбгәдә илә узлашыб-уз- лашмамасы гајдаларына һәмийшә дүзкүн ривјәт етмәк вәрдиши гә- занмишдыр. Лакин ондан һәмийн гајдалары сорушдугдә кифәјәтләндир- ичн чаваб алмаг мүмкүн ол- мур. Әслиндә буна (соргу апарма- га) еһтијәч вармы? Ахы шакирд гејд етдијимиз гајдалары, јә'ни мү- вафиг нәзәри материалы вахтилә јахшы мәнймсәмәсәјди, иптгидә буларә ривјәт етмәк вәрдишларн вә дә иҗаләнә билмәкчн. Бир һалда ки, һәмийн вәрдишларә иҗаләннб, демәк о, ләзыми грамматик ма- териалы кифәјәт дәрәчәдә балыр; фәрг јалныз буқладыр ки, онун бл- дн бир кеҗфијјәтдән (нәзәри бил- клән) башга бир кеҗфијјәтә (вәр- дишә) кечиб. Бу исе әсл мәгсәдә һал олмағын нәтичәсидир.

Ма'лум мәсаләдир ки, грамматик- каја аңд мөвзулары шакирдларын шүүрлу сурәтдә мәнймсәмәсинә һал олмадан онларын грамматик тәһлил бачарыгына иҗаләндирмәк мүмкүн дејил. Әкәр мұаллим ша- кирдлардә бу бачарыгы формалаш- дырмага әсәсән һал ола бел- мишса, бу, грамматик билкларә онларын мүвәфғәтә иҗаләндир- мәсинә сүбүтдур. Бә'зән бунун әксинә дә тәсадүф едилир: шакирд- ләр грамматик аңләјишлары јахшы билдир, јахшы илә едилр, бүтүн су- аллара гәнаәтләндирчн чаваблар верип, лакин верилмиш бир сөзү морфоложи чәһәтдән, чүмләнн исе

синтактик бахымдан тәһлил етмәк- дә чидән чәтнликларә гаршыла- шыр, чавабларында кобуд сәһлә- рә јол верирләр. Бу, о демәкдир ки, мұаллим тә'лимнн гаршысында ду- ран вәзифәнн аңчаг биртәрәфли је- ринә јетирмәклә мөһдудлашмыш- дыр; доғру олмајараг, шакирдләри јалныз нәзәри билкларә иҗалән- дирмәји әсәс мәгсәд кимн гаршыја гојмушдур.

Нәзәри материалын өјрәдилмә- синә бә'зи мұаллимләрин һәддән артыг вә башлыча диггәт јетирмә- ләри ики сәбәблә бағлыдыр; бу- лардан һәр биринн ајры-ајрылыгдә илә едәк.

1) Биринчи сәбәб нәзәри мате- риалын мәнймсәннләнмәсин илә јаддә сахланымасы арасындакы мүнәс- бәти дүзкүн гнјмәтләндирә билмә- мәкдән ирәли кәлир. Бу мөвгәдә дуран мұаллимләр белә һесаб едил- ләр ки, кечилмиш бүтүн нәзәри ма- териаллары шакирдларын шүүрлу сурәтдә дәрк етмәләри илә јана- шы, һәмийн материаллары онларын мөһкәм јаддә сахтамаларына да һал олмаг тә'лимнн кеҗфијјәтннн јүксәлтмәклә башлыча шәртдир. Буна көрә дә белә мұаллимләр, демәк олар ки, һәр дәрәдә нәзәри материалларын тәкрарына мүн- тә- зәм диггәт јетирирләр. Әләбәттә, мән- нимсәмәни мөһкәмләндирмәк вә дәр- ишләшдирмәк бахымындан апары- лан «нәзәри тәкрарларын» фәјдә- си аз дејил. Лакин белә тәкрарлар тәкчә јаддәсахламаја һал олмағы нәзәрдә тутурса, буну һеч дә мәгсә- дәүјгүн һесаб етмәк олмаз. Нәр шеј- дән әввал она көрә ки, Азәрбајчан дилиндән шакирдларә верилән нәзә- ри билклар тә'лимнн гаршысында гојулмуш әсәс мәгсәд дејил, вәсигәдир. Башлыча мәгсәд һәмийн билклар әсасында мүвафиг бача- рыг вә вәрдишларын формалашды- рылмасыдыр. Бир дә она көрә ки, белә һалда тә'лимнн фәрдн јанаш- ма принципннн тәләбларнә е'ти- насызлыг кәстәрилмиш олур. Ахы (шакирдларын һамысыннн психн кеҗфијјәтләри, о чүмләнн јаддә-

сахлама габилијјәти ејни олмур; бә'зиләри өјрәдилкларннн узун мүд- дәт јаддә сахлајыр, бә'зиләри тез уқудурлар.

Дикәр тәрәфдән нәзәрә алмаг ла- зымдыр ки, Азәрбајчан дилиндән нәзәри билкларнн мөһкәмләндир- мәсин вә дәгигләшдирилмәсиннн аң аверишли вәсигәси әмәли ча- лышмалардыр. Мәшһур совет пси- хологу Л. С. Выготски өз тәдгигат- лары илә илк дәфә сүбүт етмиш- дир ки, «Ушағын шүүрү әмәли фә- днјјәт просесиндә формалашыр». Буну да унутмаг олмаз ки, Азәрбај- чан дилиндән шакирдларын дәрнн билкларә иҗаләнмәси сөзүн кениш мәнәсында баша дүшүлмәлидир. Белә ки, әкәр шакирд алдыгы нәзә- ри билклар әсасында мөһкәм ба- чарыг вә вәрдишларә иҗаләннб, мү- вафиг нәзәри билкларнн јаддан чы- дармышса, бу, о демәкдир ки, онун өһннн бир кеҗфијјәтдән башга бир кеҗфијјәтә (бачарыг вә вәрдишлар- ы) кечмишдир.

2) Икинчи сәбәб тә'лим просесин- дә нәзәри билкларнн верилмәсин илә практик бачарыг вә вәрдишлар- ын формалашдырылмасына сәрф олунан вахт нисбәтиннн көзләнил- мәмәсиндән ирәли кәлир. Белә ки, мұаллим јухарыда гејд етдијимиз кимн, тә'лим просесиндә башлыча диггәтнн нәзәри билкларнн «давам- лылығына», јаддәсахламамасына јө- нәлтдикдә практик ишларнн апары- лмасына вахт чатышмыр, һәттә бә'зи мұаллимләр бундан нараһат да олмурлар; белә дүшүнүрләр ки, онларын башлыча вәзифәси нәзәри материалы мәнймсәтмәјә һал ол- магла битир, өјрәдиләнләрә өз ипт- гидә әмәл етмәк исе «шакирднн өз гејрәтнндән» асылыдыр.

Шакирдларнн чалышмалар үзә- риндә кифәјәт дәрәчәдә ишләтмәдән гаршыја гојулмуш мәгсәдә һал олмаг мүмкүн дејил. Азәрбајчан дили тә'лимнннн практик истигә- мәтиннн гүввәтләндирмәк идејасы да мөһ бурадан ирәли кәлир. Елә бу- на көрәдир ки, мәктәб ислаһатыннн тәләбларнн бахымындан Азәрбајчан

дилиндән систематик курс үзрә тәк- милләшдирилмиш програмдә тә- лимнн практик истигамәтиннн гүввәт- ләндирмәјә хусуси диггәт јетирил- мишдир. Бу, һәр шејдән әввал о де- мәкдир ки, тә'лим просесиндә вах- тын бөјүк һиссәси практик ишларә, хусуси мүхтәлиф типли чалышма- ларнн апарылмасына сәрф едәл- мәлидир. Азәрбајчан дилинә аңд һәр бир дәрәснн ефғәтивлији, мү- вәфғәтәјјәти мөһз бууула өлчү- лүр; бир шәртлә ки, апарылан чалышмалар сәмәрәли олсун, иптг бачарыгларын вә вәрдишларыннн ишкншағыннн тә'мик етсин. Белә һалда мұаллимнн әсл педагогик усталыгы дәрәс үчүн ләзыми дидак- тик материал сәлә билмәсиндә вә һәмийн материал үзәриндә ишн сә- мәрәли тәшкил етмәји бачарымын- дадыр.

Хусуси олараг гејд етмәк ләзым- дыр ки, нәзәри билклар әсасында бачарыг вә вәрдишларыннн формалашдырылмасы принципннн тә'лим просесиндә һәјәтә кечирмәјиннн им- канлары чоҳ кәлишдир. Белә им- канлардан башлычаларыннн ашағы- дакыларла илә етмәк олар.

1. Јени билкк верән вә ја ком- биңәдилмиш дәрәсләрдә нәзәри материалын шакирдларә оптимал јолларла мәнймсәтликдә тә'лим вах- тына (дәрәс саатына) кејдә гәнаәт олунур, нәтичәдә практик ишларнн апарылмасы имканы кәшишләнир; шакирдләр јени билкларнн иптг практикәсиндә тәтбиғинә аңд мү- вафиг бачарыгларә иҗаләннрләр.

2. Нәр синиф үзрә програм мате- риаллары планлашдырыларкән бил- лик, бачарыг вә вәрдишларнн мөһ- кәмләндирилмәсинә аңд хусуси дәрәс саатлары да ајрылыр. Белә дәрә- ләрдә апарылан чалышмалар вәсиг- тәсилә тәкчә јени кечилмиш нәзәри билкларнн практик тәтбиғнн өјрә- нилмир, һәм дә бундан әввал кечил- мишларә аңд бачарыг вә вәрдишлар мөһкәмләндирилдир.

Гејд етмәк ләзымдыр ки, бу тип- ли дәрәсләри бә'зән «чалышма дәрәс-

Азербайжан әдәбијјаты тарихиндәки хусуи әдәби јолуна, ичтимансијаси бахышларына вә тәкраршунмаз новаторлуғуна көрә бәјүк вә ичтиман идеаллар шаир М. Ә. Сабир, Н. Кәңчәви, М. Фүзули, М. П. Вагиф, М. Ф. Ахундов вә Ч. Мәммәдгулузада кими мүтәфәккир сәнәткарларымызла Јанашы дурур вә бу мөвгедән дә онлар кими кәтәр али вә истәрә дә үмүмтәһсил мәктәбләриндә кениш шәкилдә тәдрис едилир.

Орта мәктәб програмында М. Ә. Сабирә 19 саат вахт верилир. IV сииифдә шаирин «Чүтчү» (1909) ше'ри тәдрис едилир. Бу ше'р Сабирин ингилаби сатирик кими јүксәк зирвәјә чатдығы бир дөврә јазылыб. XX әср Азербайжан романтик ше'риндә олдуғу кими, тәнгиди реализм чәрәјанынын поезија голунда да үслуб мүхтәлифлији өзүнү көстәрир.

Она көрә дә, әдәбијјат мүәллими Сабирин јарадычылыгындакы үслуб мүхтәлифлији вә сатирик үслубундакы ифша хусусијјәтләрини орта мәктәб програмларында верилмиш бир сыра ше'рләринин («Чүтчү», «Сәбр ејлә!», «Бејнәлмиләл» вә «Нә јазым?!») тәдриси заманы нәзәрә алмалыдыр. Ән'әнәви, классик, романтик, халг ашыг, реалист вә сатирик үслубларда јазылмыш һәр һансы бир әсәрин тәһлилиндә мүәллим шакирдләрин билик сәвијјәсинә ујғун мә'лумат вермәлидир.

М. Ә. Сабирин сатирик үслубуна кәлиничә, әдәбијјат мүәллими ән әвәл шаирин, үмүмијјәтлә, үслубу һаггында, илк ше'рләриндәки дәстхәттин классик, романтик, реалист үслубларда јаздығыны јери кәдикчә һәм дәрә просесләдә, һәм дә сииифдәнхариш тәдбирләрдә шакирдләрә ашыламаға чалышмалыдыр. Мә'лумдур ки, Сабир һалә мәктәбли икән һеч бир ачы һәгигәтә көз јуммур, ону демәкдә һеч кимдән чәкинмирди:

Тутдум оручу ирәмазанда,

Галды ики көзләрим газанда,
Моллам дә дөјүр јазы јазанда—

дејән шакирд Сабирин ачы вә кәскин тәрәдә ифадә едилмиш кинајәли фикри бу сатириләрдә дә ичф дејилмәминди. Бурада оручлуғ адәтидә молла мәктәбинин дәрә үсулу зәманәдән шикајәт шәклиндә ачы ифәдәләрлә тәнгид олуур.

Сатирик үслубун бәдин сөз сәнәтиндә мејдана кәлмәсинин ашағыдакы јоллары вардыр:

1. Романтизмдә сатирик үслуб.
2. Реализмдә сатирик үслуб.
3. Маарифчи реализмдә сатирик үслуб.
4. Тәнгиди реализмдә сатирик үслуб.
5. Сосиалист реализминдә сатирик үслуб.

Сабирин ингилаби сатирик үслубу Азербайжан тәнгиди реализминдә јаранан новатор үслуб иди. Бу үслубун естетик маһијјәтиндәки ичтиман идеалы әдәбијјат мүәллими әкәр марксист-ленинчи нәзәри фикир бахымындан мәншисәсә, јухарыда гејд етдијимиз проблемләри шакирдләрә асанлыгла ашылаја биләр. Республикамызын үмүмтәһсил мәктәбләриндә бу ишин өһдәсиндән мүвафәғијјәтлә кәләи мүәллимләримиз (Астарда М. Мухтаров, Имшилдә И. Гурбанов, Дәвәчидә С. Рәһимова, Фүзулидә Ә. Нәсәнов, Нефтчалада И. Әбиллов, Исмајыллыда С. Бәбиров, Масаллыда Н. Әһәдов вә б.) чохдур.

Сабирин V сииифдә тәдрис едилән «Бакы фәһләләринә» мүсәддәсиндә әсәрин әввәлләриндә фәһлә сииифинин интибаһы, чәрхи-фәләјин тәрсинә дөвран етмәси — капитализм гурулушунун дахили зиддијјәтләринин кәскинләшмәси вә сүтунларынын лахламасы тәсвир едилир. Белә бир тарихи просесдә шаирин сатирик үслубу ичтиман гурулуша мејдан схујур. Бу мејдан охумаг кич, нифрәт, ачы күлүш, сөзү тәрсинә демәк, мүәммалы вә с. бу вә ја дикәр тенденсијалы шәкилләрдә мејдана чыхырды. Шаир бу чәрхи-фәләјин тәрсинә дөвран етмәси, фәһләнин өзүнү дахили инсан һесәб етмәси, фәһлә һүгуғу кими сосиал

проблемләр галдырир. Ше'рдә мөв'уд ичтиман гурулуш күчлү сатири аташинә тутулур. Ләзәр шүарлары кими јандырыб гара көмүрә диндәри, мәһв едән ингилаби сатирик үслуб! Будур Јахын вә Орта Шәргдә XX әсәрин әввәлләриндә илдирым кими курлајиб, шимшәк кими чахан јени ингилаби сатира! Бу сатирадә бәјүк һүчүм варды. Бу һүчүм фәләсәфи һүчүм иди.

Јухарыда адларыны гејд етдијимиз бир сыра габагчыл әдәбијјат мүәллимләримиздән М. Мухтаров (Астара 31 №ли сәккизиллик мәктәб) V сииифдә «Бакы фәһләләринә» вә VII сииифдә «Нә ишики вә...» ше'рләринин шаирин ингилаби сатирик үслубу бахымында тәһлил едир, шакирдләрә сатира, Сабир сатирасы, сатирик күлүш, сатирик үслуб, ингилаби сатира үслубу вә бунун шаирин јарадычылыгына мөхсүс фәрди хусусијјәтләри бардә мүвафиг мә'лумат верир. Мүәллим Сабир сатираларындакы ичтиман тәһлил етдији һәр һансы бир ше'рдә әрузун һансы гәлибиндә јазылмасы илә әлагәли шәкилдә кәләи тәдрис едир. О. Сабир мүсәддәләринин һәр биринә хас шәкли хусусијјәтләри дә шакирдләрә өјрәтмәјә сәј едир. Чалышыр ки, шакирдләрдә һәр бир дәрәсин өзүнә ујғун нәзәри билик јарансын.

Бәјүк новатор сатирикин бәдин јарадычылыгына үмүмтәһсил мәктәбләринин IX сииифләриндә даһа кениш јер верилир. Оуну һәјат вә јарадычылыгы илә бирликдә сатирик пәфослу реалист «Бејнәлмиләл» вә «Нә јазым?!», сырф сатирик үслубдә јазылмыш «Фәһлә», «Әкинчи» вә «Сәбр ејлә?!» адлы ингилаби маһијјәт дашыјан сатиралары тәдрис едилир.

Өз сәнәтинин севән, әдәбијјатшүкәслиғә хусуи вурғунлуғла бағлы олан орта мәктәб мүәллимләримиздән бири Фүзули рајонундакы Арајатылы кәнд орта мәктәбин директору Ә. Нәсәновдур. Әлиш мүәллим ијвәри илә јахындыр ки, орта мәктәбдә Азербайжан дили вә әдәбиј-

јатдан да дәрә дејир О. дәрәләринин һәмишә мүәсир үсулда гурур. «Сабир» системиндә тәлимни јени үсул вә методларында истифадә едәрик шакирдләрә дәрәи вә кәлиш билик вермәјә чалышыр. Әлиш мүәллим Сабирин «Фәһлә» сатираһини үслуб хусусијјәтләринин ашағыдакы кими јитчән шәкилдә шәрһ едир:

Сабирин сатирик үслубу шәкилләридир Оуну тәсвир вә пријом лауи һәр бир ше'риндә јени бир үсул кими мејдана чылар. Бу, шаирин үслуб новаторлуғу илә әлагәлидир. Она көрә дә Сабир сатираларында он бешдән чох сатирик ифша ифшә вә Бәјүк шаирин ифша ифшәсиндән бирини бу сатирадә кәләи Шәир, капиталист вә дикә илә елә данышдырыр ки, бир дә кирүрсәи ки, тәнгид һәләфи данышған типин өзүдүр. Сабирларын дили илә шаир көрүн вә дејир вә ичә дејир:

Фәһлә, өзүң сән дә бир инсанмы санырсан?

Пулсуз киши, инсанлыгы асанмы санырсан?

Инсан оланым чәһү-чәләли кәрәк олсун.

Инсан оланым дөгәтәи, кәли кәрәк олсун.

Һүммәт демирәм, едәрә али кәрәк олсун.

Бурадан ајдын олур ки, капиталистләр фәһләләри инсан һесәб етмир. Азғынлашмыш сәһибкәр вәчүсу, һүнәр вә «инсанлыгы» пулда көрүр. Пулу олмајан киши сәһибкарын фикринчә инсан дејид. Амма сәһибкар унудур ки, инсан сәјмадыгы бу фәһләләрин — пулсузларын, евсизләрин, уфачы дахлачында јашајанларын зәһиәти һесабына капиталист олудур. Ону гул кимә истисмәр етмәктә јашајыр. Фәһлә әмәји капиталистчә һәјәти үчүн мадди зөрүрәтдир. Шаир фәләсәфи маһијјәти мәһв тивин өз дили илә данышдығы просесдә елә бир тенденсијадә берир ки, капиталистләр һәтта о заман буну өхүјәр-

көн бизим илдик шәрһимиздәки кими анлаја билмәздиләр. Бу, шаирин тәңгиди реаллизмдә едә бир пријому иди ки, бу анчаг ва анчаг белә олмалы иди:

Дөвләтлијик, әлбәтте, шәрафәт дә бизимдир,
Әмлак бизимдирсә, әјәләт дә бизимдир,
Диван бизим, әрбаби-һәкумәт дә бизимдир.

Шаир бу «мүтләг» һәкмиранлығы тәсвир етмәклә өз бәднин пријомунда фәһләләрни әјәләтмаға, капиталистләрни исе әлдәтмаға һанә олур. Мәлүмдур ки, һеч бир капиталист һәмни ше'рдәки әкс-идеја гүтбүнү дәгиг дәрк едә билмәзди: Чүнки онларын үмуми бахышларына, әхлаги көрүшләринә вә тарихи һәкмиранлығына көрә, шаир һәјәты анчаг белә тәсвир едә биләрдди. Бу, буржуазия сифинин лаға гојулмасы кими бир әлламәлик иди. Мүәллим дөврүн ингилаблар әсри олдуғуну, сифи әддијәтләрини кәскинләшдијини, истисмар олуған сифиләрини азадлығы чап атдығыны, шаирин һәмни сәтирләрдә галдырдығы сijasи проблемләри јыгчам вә анлашығы бир дилдә Сабирә тәрәдә јекунлашдыр.

Имишли рајонундакы 1 №-ли мәктәбин мүәллими, баш мүәллим И. Гурбановун дәрсләри дә чох марағлы олур. Овун бир нечә дәрсини мүшәвидә етдик. Дилләдијимиз дәрсләрдән бири М. Ә. Сабирин «Сәбр ејлә» сәтирасы иди. Иншалла мүәллим әсәри елми-сijasи вә бәднин чәһәтдән дүзкүн тәһлил етди. Мүәллим көстәрди ки, 2 мај 1910-чу илдә јазылыб, «Молла Нәсрәддин»ин 17-чи нөмрәсиндә нәшр едилән «Сәбр ејлә!» сәтирасы, демәк слар ки, Сабирин ингилаби сәтирик үслуб күзкүсүнүн ән јүксәк зирвәсинди. Шаир елә бил бу әсәри илә бүтүн сәтираларындакы тенденсияларн јекунлашдыр:

Бас ал, кәс ал, вур ал, јых ал,
гошул фүччарә, фәхр ејлә!

Мәгамн-һөрмәтә чәтдди, дәмн
һәмварә фәхр ејлә!

Бу сәтирләрдә шаирин ималы әддидир. Санки «Бас ал, кәс ал, вур ал, јых ал...» сөзләри илә бөјүк бир ингилаби чагырыш ешдилди. Шаир һәм мөвчуд гурулуша гәрши чыхыр, ону ифша едир, һәм дә фәһлә вә кәндиләрини азадлығы чыхыш јолунун истигамәтинин — ингилаби доғру ирәлиләмәјини көстәрир. Биз Сабир күзкүсүндә XX әсрин әввәлдериндә һәр шеји дејиләринә көрә јох, бу дејилкәшләрин маһијәтиндә кизләнән ингилаби идејалара көрә антәмәлијыг. Сабирин естетик күзкүсү — онун ингилаби сәтирик үслубу демәкдир. Биз бу күзкүдә улу бабаларымызын азадлығы угрунда апа; тыгы мүбаризәнин ин'касынн көрүрүк.

Иншалла мүәллим ше'рин әруз вәзинини һәзәч бәһринин мәфА'Илүн, мәфА'Илүн мәфА'Илүн мәфА'Илүн өлчүсүндә јазылдығыны да шакирдләрә чәтдырды. Сифидәки бүтүн шакирдләр бөјүк бир марағла мүәллимин дедикләринә гулаг асдығларындан јепч мөвзуја даир мүәллим тәрәфиндән верилән суаллара дә фәаллығы чаваб верирдиләр.

Мүхтәсәр шәкилдә гејд етдикләримизә јекун вуруб ашағыдакы гәјдада Ә. Сабирин әдәби үслубуну әјрәтмәји әдәбијәт мүәллимләринә мәсләһәт билirik:

1. Әдәби тәһлилдә тарихи вә естетик принципләрини бирлији.

а) сәнәткарын фәрди үслубу;
б) әјры-әјры әсәрләринин үслубу;
в) шаирин јарадычылығында үслуб мүхтәлифлији.

2. Бөјүк сәтирик вә типикләшмиш заманын сәчијјәси:

а) «Ах, нечә кеф чәкмәли әјјәм иди!...»

б) «Бу чәрхи-фәләк тәрсинә дөвран едир иди!...»

3. Услуби чәһәтдән бәднин әсәрләрин гијмәтләндирилмәси:

а) мәзун вә форма јенилији чәһәтдән;

б) идеја-бәднин чәһәтдән.

ЕТИМОЛОЖИ ХАРАКТЕРЛИ ОРФОГРАФИК СӘВЛӘР ВӘ ОНЛАРЫН АРАДАН ГАЛДЫРИЛМАСЫ ЈОЛЛАРИ

Акиф МӘММӘДОВ,
Шабан ГАРАЛОВ

республика хусуси интернат-мактабин мүәллимләри 17 (00) 17 (00) 17 (00) 17 (00)

Етимолокија (јунаичә «етимос» — асә, мәлишә, «логос» — ели, алајыш демәкдир) сөзләрини маһијәтин, икишәф тарихини әјрәтмә ели мәнасында ишләнир. Бу терминдә јанашы, Азәрбајчан дилијиндә «јаланчы етимолокија» мәнасында халг етимолокијасы термини дә ишләнир вә онун әсәс хусусијәти белә шәри едилди: «форма вә мәнасы халга таныш олмајан бә'ни сөзләр мүхтәлиф шәкилдә тәһриф едилмиш тәрздә ишләдилди ки, бу һадисә дилчиликдә халг етимолокијасы алланыр» (З. Вердијева вә б «Азәрбајчан дилини семаснолокијасы», Бакы, «Маариф», 1979, сәһ. 57). Әлиндә халг етимолокијасына «форма вә мәзуну халга таныш олмајан» сөзләр јох, һисмән вә ја там таныш олмајан сөзләр мә'руз галыр. Беләликлә, «сөзүн таныш олан» тәрәфи она охшар вә исебәтән даһа чох аңлашыдан башга сөзү јада салыр. Мәсәлән, коммунист сөзүнүн «гөвми» вә «инст» (фарс дилиндә — «гоһум јохдур») сөзләриндән јарандығыны күмән едәнләр, јәгин ки, коммунистләрини гоһумбазлығы етмәмәк, һәмны ејни көзлә көрмәк хусусијәтинә әсәсләнирлар. Јахуд јар сөзүнүн јары сөзү илә ејни көкдән олдуғуну фикирләшәнләр, јәгин ки, јарын — севкилини бир-бириндән әјрилмәз олдуғуну әсәс көтүрүрләр. Халг етимолокијасы јанлыш, ујдурма етимолокија олса дә, бу јанлышығын, ујдурманын мүәјјән субъектив әсәсы вар. Мәсәлән, бәјәләт сөзүнүн «бәјән (мәк)» фе'линдән олмасы еһтималы бу сөзләрин мәналары арасындакы охшарлыгдан ирәли кәлир (бәјәнат-бәјәниләрәк ирәли сүрүлән фикир демәкдир). Демәк, сөзүн һәр чүр тәһриф едилмиш шәкилдә тәләффүзү вә ја

башга сөзә охшадилмасы халг ети-
молокијасы дили. Бу бахымдан
«Азәрбајчан дилини семаснолоки-
јасы» китабында верилән «шидән-
бој» (М. М. Мамедов, сәһ. 58), «јаранал»
(Керемал, сәһ. 58), «абшик» (Мамед-
чик, сәһ. 59), «удиник» (Ударник,
сәһ. 59), «душбәра» (Кушбәра, сәһ.
61) кими нүмунәләри, биклә, халг
етимолокијасы илә әдағаландырыш
доғру дејил. Ади чәкилән әдәбијәт-
дә бә'ни јанлыш тәләффүзү кәтәк-
синдә һәр һансы башга бир сөзә фо-
нетик тәркибчә јакылашыш дә
халг етимолокијасына әнә едилди:
«бәрпа—арба», «семент — сәмәнд»,
«адмирал—атмаралы» вә с. Биклә,
бәрпа сөзүнүн «арба», адмирал сө-
зүнүн «атмаралы» кими ишләдил-
мәси мәначә јакылашдырма чәһ-
ди јох, тәсәдүфи сәс ујгулашышасы-
дыр. Халг етимолокијасы мәначә
јакынлығы әсәс (бу јакыныгы бә'ни
ујдурма олур) тутур.

Бизә елә кәлир ки, јуғарыда көс-
тәрдијимиз һалларда алағадар ети-
молокијаны јанлыш етимолокија
термини илә ифадә етмәк, мүәјјән
јер вә с. адлары илә бағды әфсәс-
ви, һағыллары характер ташыған
етимоложи изабы вә халг етимо-
локијасы ады алтында верилән ик-
сәдәујғундур; мәсәлән, Сумгајыт
сөзүнүн «Сум» вә «гајыт», Мәш-
чәвир сөзүнүн «Мин» «Мин» вә «сө-
вир» сөзләриндән јарандығы еһтим.
Беләликлә, етимоложи тәһлилән үч
нөвү олдуғу гәһәттинә кәлир мү-
күндур: 1) һәһиги етимоложи тәһ-
лил (дилчиликдә бу аңлајыш сәт-
чә оларак етимоложи тәһлил
термини илә гејд олунур); 2) јан-
лыш етимоложи тәһлил (бурада
«јанлыш» сөзү, бир нөв, ујдурма
мәнасында ишләдилди); 3) халг
етимолокијасы бахымындан тәһлил.

2 «Азәрбајчан дили вә әдәбијәт тәдриси», № 1. MOBILE SCANNER 17

Азербайжан дилинин тәдриси методикасы сәһәсиндә бу мәсәлә, демәк слар ки, тохунуламашдыр. Проф. Б. Әһмадов «Үч мәсәлә һаггында» ады мәгаләсиндә кобуд вә гејри-кобуд сәһвләри аҗыра билмәк үчүн ирәли сүрдүү дәрә шәртдән бирини белә ифалә едир: Јазылышы сәһв олмасы сөзүн мәншәјини билмәмәкләми бағлыдыр? Мәсәлә, ашпаз (ашбаз), кәтхуда, (кәндхуда), бүнөврә (бинөврә) кими сөзләрини мәншәјәдәки кими, јәһни сәһв јазылмасы етимолокија илә әләгәдәрдыр. Белә ки, шакирд кәтхуда сөзүнүн «кәнд», бүнөврә сөзүнүн «бина» сөзү илә бағлы олдуғуну сәһв едир вә сәһвә јол верир» («Азербайжан дили вә әдәбијјат тәдриси», 1970-чи ил, №2, сәһ. 31.) Доғрудан да, бәзән орфографик сәһвләрини арадан галдырылмасында јанлыш етимолокијанын башвермә сәбәбләрини билмәк вә ону тәлимдә нәзәрә алмағын әһәмийјәти әз дејил. Бу сәһвәдә мәктәб тәчрүбәсиндә дәфәләрлә сыпагдан кечирдијимиз бәзән конкрет нүмунәләрә нәзәр јетирәк.

1. Мә'лумдур ки, дилдә семантик бахымдан бир-биринә јахын олан «сөз груплары» чоқдур. Синонимләри, јахынмә'налы сөзләри вә с. буна мисал кестәрмәк олар. Һәлә ки, чык јашларындан бу јахынлығы кортәбли шәклдә дәрк едән ушаг ссиралар даһа тез-тез белә һалларда гаршылашыр. Бу исе бәзән јанлыш ујғунлашдырмаја кәтириб чыхарыр. Шакирд ән чоқ онун үчүн јени олан сөзә раст кәләндә јанлыш етимолокијанын тәсирини алтына дүшүр. О, раст кәлдијин һәр һансы мә'лум олмајаны она бәзәр вә өзүнә һисмән таныш олан сөзлә мүгајисә едир вә јанлыш нәтичә чыхара билир. Әлбәттә, шакирд бу јахынлығы формал шәклдә ахтармыр; онун мүәјјән «сәсләри» олур. Мәсәлә, тутаг ки, с. тәмајүл сөзү илә растлашыр. Билир ки, тәмајүл мәктәбләриндә фәһләрдән бу вә ја дикәри һисбәтән там, әтрафлы өјрәдилир. Бу әсәсдан «јапышпа» ша-

кирд күмән едир ки, һәмни сөз «там» сөзүндән јаранмышдыр вә ону «тәмајүл» шәклиндә јазмаға башлајыр. Мүәллим һәгиги етимоложи тәһлил апармағла бир тәрәфдән сөзүн шакирдә мә'лум олмајан мә'на чаларыны, дикәр тәрәфдән исе сәһв јазылмыш орфограммын дүзкүн формасыны шүүрлу шәкилдә мәншәјәдир. Мүәллим сәдә шәкилдә изаһ едир ки, әрәб дилиндән алынма тәмајүл сөзү әслиндә ики һиссәдән ибарәтдир: «тә» — «мајүл»; «Тә» һәмни дилдә сөздүзәлдичи үнсүр кими иштирак едир (тәдгигат, тәдрис, тәзад сөзләриндә дә беләдир), «мајүл» һиссәси исе әрәб дилиндәки мејл сөзү илә ејникөклүдүр. Демәли, тәмајүл әслиндә «мүәјјән бир сәһәјә мејл етмәк» демәкдир.

Башга бир мисал. Милитаризм сөзүнү бәзән шакирдләр импернализмин, капитализмин мәнфи әләмәтләриндән бири олдуғуну билирләр. Буна көрә дә белә һесаб едирләр ки, һәмни сөз «милләтчилик» аңлајышы илә бағлы олуб, «милли» көкүндәндир. Ону «милитаризм» шәклиндә јазмалары бурадан ирәли кәлир. Әслиндә исе һәмни сөз латын дилиндәки «милитари» сөзү илә ејникөклүдүр; мә'насы «һәрби хидмәт», «һәрби күч» демәкдир. Милитаризм исе «һәрбиләшмәк» мә'насындадыр.

Јанлыш етимолокијаја әсәсланмағла јазылышында сәһвә јол верилән даһа бир нечә нүмунәјә диггәт јетирәк.

Әдәбаз. Сөзүн јанлыш слараг мүрачидәт билдирән «әдә», «адә» әдатындан олмасы күман едилр вә «әдәбаз» шәклиндә јазылыр. Әслиндә исе о, әрәб дилиндәки «әдә» (иддиә, тәшәххүс мә'насында) вә фарс дилиндәки «баз» (ојун) сөзләриндән јаранмышдыр. Демәк, әдәбаз јазылмалыдыр.

Кәфкир. Сөзүн икничи һиссәси кир кими дәрк едилр вә «кәфкир» формасында јазылыр. Фарс дилиндән олан бу сөзүн биринчи һиссәси «кәф» көпүк мә'насындадыр.

«кир» исе һәмни дилдә көтүрмәк. Јығмағ мә'налы фе'лин көкүдүр.

Монумент. «Моно» (төк) сөзүндән јарандығы һесаб едилр вә бәзән сәһв олвирәг «мономент» шәклиндә јазылыр. Әслиндә исе латын дилиндәки «монус» (хатирлајырам) сөзүндән олан «монументум» алман дилинә, ордан исе рус дили һиссәсилә бизни дилә кечәрәк монумент формасында ишләнир.

Јанлыш. «Јалан» сөзү илә ејникөклү һесаб едилр вә сәһв оларәг «јалыш» формасында јазылыр. Мәншә е'тибарилә Азербайжан сөзү олан јанлыш «јалан»ла јох, «јалыл» (мағ) сөзү илә ејникөклүдүр.

Икничи һалда јанлыш етимолокија, бир нөп, шәрти характер дашыјыр. Башга сөзлә десәк, бурада етимоложи јанлышлығтам јох, һисмән нәзәрә чарпыр. Мә'лум олдуғу кими, сөзүн етимоложи тәһлил едилмәси төкчә онун бу күн үчүн кизли олан илкни көкүнү вә ја мәншәчә һансы дилә мәнсуб олдуғуну тапмағ демәк дејил. Етимоложи тәһлил просесиндә буларла јанашы, сөзүн икишаф просесиндә уградығы мүхтәлиф дәјишикликләр (семантик, сәс вә с.) дә ишләнмәлидир. Шакирд дә нәзәрдән кечирдијимиз һалда, әслиндә, сөзүн етимоложи көкүнү дүз тапыр, ләкин сонрақы дәјишикликләри нәзәрә алмадығындан орфографик сәһвә јол верир. Мәсәлә, дүңјәви сөзүнүн «дүңја» көкүндән олдуғуну дүшүнән шакирд сәһв етмир. Ләкин һәмни сөзү јазаркән онун морфем бүтөвлүјүнү сахламаға чәһд едир вә нәтичәдә орфографик сәһвә јол верир (дүңјәви — дүңјәвп). Бу сәпкили јанлыш етимолокијада бир нечә һал диггәти чәһд едир.

а) Шакирдә һөкмән етимоложи изаһат вермәк вәчиддир ки, биз бәзән башга дилдән сөзләри морфемләрә ајырмадан, јәһни һәмни дилдә ишләндијини формада алырығ. Мәсәлә, әрәб мәншәли дүңјәви, тәрчүман сөзләрини елә бу формада алышығ; онлары көк вә шәкилчија

«јырмадан алындығы дилдәки бүтөвлүјүнү сахламағ дилдәки Кимјәви, чәһраји вә е алымвалар һаггында дә ејни фикри сүләмәк олар

б) Бәзән исе в бидиһәлә шакирдә кечирдијимиз һалда икни баш верир. Әкәр һәмни һалда јанлыш етимоложи тәһлил сөзләри башга дилдән нечә вар еләмә дә табул етилиб, һеч бир дәјишиклик апарылмадан јазылмасындан баш верирсә, икничи һалда алымваларын дилиминин аһәнк таһууна вә ја башга фонетик һадисәләрә табе едиләрәк јазылмасында ирәли кәлир. Шакирдин бурада орфографик сәһвә јол вериләсинин әсәс сәһвә дә сөзүн етимоложи формасыны әсәс көтүрмәси, сонрақы дәјишкәләри нәзәрә алмағасы илә бағлыдыр. Мәсәлә:

Искәндәр. Әслиндә әрәбдән олан «кәбир» (бөјүк) сөзү илә ејникөклүдүр. Бу әсәсдә с. Искәндәр формасында јазылмалыдыр. Ләкин дилимиздә белә бир фонетик һадисә мөвчуддур ки, икни кар саһит јанашы кәләндә онлардан бири ја дүшүр (бу ән чоқ тәләффүздә баш верир, дост — [дос], үст — [үс] вә с.). ја дә сәпки, сечки вә с сөзләриндә олдуғу кими, сөзүнүн чыкылттили гаршылығына чеврилир. Бу әсәс тутарағ шакирдләр Искәндәр сөзүнү доғру олмајарағ к илә јазырлар.

Мәғрур. Әслиндә әрәб дилиндәки «ғүрур» сөзү илә ејни көкүдүр. Буна әсәсланан шакирд ону сәһв оларәг «мәғрур» шәклиндә јазыр. Ләкин бу сөз дилиминин мүәјјән сәс дәјишмәсинә (г—ғ) ујғун оларәг мәғрур шәклиндә гәбул олмушдур.

Нағгаш. Әрәб дилиндәки «нағш» сөзү илә ејникөклүдүр. Ону «нағгаш» формасында јазмағ онә көрә сәһвдир ки, һәмни сөз сонрадан дилиминин аһәнк таһууна ујғунлашдырылмышдыр.

в) Мә'лумдур ки, Азербайжан дилинин өз сөзләриндән дә бир чоқу икни вәзијјәтини сахламыр, кет-

дикча мүүжэн сөз ва семантик да динималара ма руз галыр. Сөзүн эти молдожи таһанишда буу да һөк мөн һөкөрә адмат лазимдыр. Бә'эн һаһаларда шакирд сөзүн көкүнү этимолдожи чаһатдан дүжүн мүүжэн едир, ләкин онун сопракы «та динидән» һөбәрсит олур. Мәсәлә, әкиз сөзүнүн «ки» көкүндән сәмә сы шакирдә ајдындыр. Сопрадан бу сөзүн илк сәһини и—а әвәләән мәсина дүрамасы ва тәләффүздә буна үстүнлүк верилмәси нәтижәсиндә әкиз формасында, јазылмасы гә бул единаји шакирдә мә'лум алма дыгындан о, һәмни сөзү бә'ән «ки» формасында јазараг сәһвә јол верир. Шакирд раг² шакилчәсини сифәтин дәрәжә шакилчәсини таныыр. Ләкин һәмни шакилчәсини иштирак етлји көдәрәк сөзүндә чәтиплјә дүшүр; аһы көдәрәк сөзүнүн бүтүн атамәтләри онун раг шакилчәсин илә ишләндијини көстәрир. Ләкин көк («көдәк») ва сәс бүтәвалүјүнү итирмиш, «көдә» формасына дүшмүшдүр. Демәли, јазылда көкү шакирдин «бәрлә ет

мәк чәдди» јаңдындыр (көдәрәк). Мәктәб тәмрүбәсиндә јаңдыш эти молдожјанын белә бир бап вермә һалы да мөмүздүр. Бә'ән шакирд Ләрсә мәһиләди һәр һансы бир сөзүн рус дилиндә она таныш олан бу ва ја шәкәр сөздән тәрәдјини киши едир. Мәсәлә, спартакиада мәфһумунун идманла бағлылығы шакирдә белә бир «сәсә» верир ки, онун рус дилиндәки «спорт» (идман) сөзүндән алдугуну күман етсин. Нәтижәдә һәмни сөзү «сирота кнада» шәкләндә јаныр. Әслиндә һәсә илк дәрә 1928-чи илдә Совет Иттифагында кечирилмиш күтләви идман јарышларына верилән бу ад гәдим Рома гәһрәмәни Спартакын ады илә бағлыдыр. Јахуд гәстроа сөзүнүн рус дилиндәки «гост» (гоһаг) сөзүндән алдугуну әсәс күтүрән шакирд һәмни сөзүн биринчи һечәсында сәһвә јол верир (гәстроа). Әслиндә һәсә алман дилиндән олан бу сөзүн көкү гоһаг мә'насында олса да, о дилдә «гаст» формасында ишләнир. һәмни ферма гәстроа сөзүндә дә сахланмышдыр.

«КИТАБИ-ДӘДӘ ГОРГУД»ДА ТӘРБИЈӘ МӘСӘЛӘЛӘРИ

Ислам НӘШИМОВ

Степанакерт Педагожи Институтунун баш мүәллими

Азәрбајҗан халгынын педагожи фикир тарихиндә «Дәдә Горгуд» дастаны сон дәрәжә гүҗәтлән бир мәһәлә тәшкил едир. Сон вахтларадәк шифаһи ва јазылы әдәбијатимизин илк мөһтәшәм нүмунәси һесаб олунан «Китаби-Дәдә Горгуд», педагог алимләрин һағлы олараг јаздылары киши, һәм дә халгымызын тәғрибән миш ил бундан әвәлән педагожика дәрәлијидир. Гүҗәтлән педагожи абидәсидир. О, өзүндән сопракы дөврләрдә Азәрбајҗан педагожи фикринин никншафтына мүүжән тә'сир көс-

тәрмишдир. Илләр кечдикчә дурулашыб зәһкипләшмиш, система дүшмүш ва педагожи әдәбијатин мүхтәлиф нүмунәләриндә әкс етләнчән, бу күнә гәдәр кәлиб кәлиш охучу күтләсинә чатмыш тә'лим-тәрбијә мәсәләләринә анд фәјдалы идеялары, мүтәрәғти адәт ва ән'әналәрин чохуна «Китаби-Дәдә Горгуд»дә тәсәдүф етмәк мүмкүндүр. Заманын сынагындан чыхмыш һәмни идеялары, адәт ва ән'әналәри ләзими шәкилдә арашдырмаг ва чибдир. Белә арашдырма халгымызын тәрбијә сәһәсиндәки мүтә-

рәғти прәси илә охучулары таныш етмәк. Азәрбајҗанда педагожи фикир тарихини тәғрибән миш ил әкәлән мәһәләси һағгында тәсәввүрү дәғиғләшдирмәк ва кәдәрәкдә рухалымызын педагожи фикир тарихи үзрә мүкәммәл монографја јазылмасына көмәк көстәрмәк баһымьндән әһәмијјәтләндр.

«Китаби-Дәдә Горгуд»дә јажын әли танышлыг көстәрир ки, о, ишәнин физики, зәһни, мә'нәви ва естетик чаһатдан формалашмасына мүсбәт тә'сир көстәрән фәјдалы мәсәләләр, һикмәтәмиз өјүд ва әкәһәтләрлә, афористик фикирләрдә долудур.

Дастандә тәсвир олунан гәһрәмәләрин һәмиси чинсиндән ва јашындан әсилы олмәјараг јүксәк физики никншаф көстәричәләринә мәликдир. Оғлан ва гызлары, киши ва гәдиһләрин, дәмәк слар ки, һәр бири ат мишмәкдә, гылыч чалмағда, ох атмағда, күшт тутмағда, шәчулугда ва с. мәһирдир. Мәсәлә: Сәлман хатун тәкбашына бөјүк бир орду илә вурушур, Гантуралы ва вусалына јетмәк јолунда «бујүзү алмәз чыда» олан бугаја, «ча һәвәрләр сәрвәри» аслана ва «ча һәвәрләр сәрһәнкис» дәвәјә гәлиб кәлир. Дирсә ханын оғланчыгы Бајандыр ханын гызмыш бугасыны вуруб јерә сәрир ва и. а.

Дастандә физики гүввә илә фәһми (ағлын) әләғәси тәмсалында физики тәрбијә илә әгли тәрбијәнин сых әләғәдә олмасы да јажын верилмишдир. Мәсәлә, гызмыш буга илә дөјүш заманы физики гүввәси түкәһмәкдә олан кәнч (Дирсә ханын оғлу) анчаг өзүнүн әгли һесабына бугаја гәлиб кәлир.

Гантуралы илә буганын вурушунда дә ејни вәзијјәтин шәһиди слур: Гантуралы јумругуну буганын алына дәјәјиб сүрәрәк ону мејданын башына чыхарыр ва фикирләшир ки, «Бу дүнјајы әрәшләр әгә илә булмушлардыр! Бунун өнүдәни сичрајым, нә һүнәрим вар һәсә ардындап көстәрәјим». О, елә дә едир, јумругуну буганын алындан

кәтүрән кәши, буга дәмәләр ва Гантуралы ону башына кәлир. Демәли, јәһә дә гәдәрәк ағал һикәтләри башы кәлир. Бурунда еһәсәдә белә бир дүжүн илә, ирәк сүрүлдә ил, гүввә әгмәк ишәндә етмәк, үстүн илә билмәк.

Ағал буга илә етмәк, һәмни бә чүмәләдән физики чаһатдан күчүр олаңлар да) ағмәк кәмәлә јүксәк мәлиһәләдр. — (у) илә, дәмәләк әксәр бәһләриндән гәһрәмәни берләт киши кәлир. Дәдә Горгуд өтү, образы дәмәк, ағмәк кәмәлә дәрәсидир. Дастандә она дәрәк һәрият ва чол јүксәк күфүз чәкәләри кәһә онун мүдәрәкәләрдә. Бу фронт шәһиткәш халгы илә, иһәкә вердәји јүксәк гүҗәтдир. Дастандә ағмын јүксәк илә ет олмәкә физики бир чол кәләләрдә едмәк шәкилдә ифәдә олунмушдур. Еркә иманда дәрәкә ки, ағал јәһәдә дәрәк, башдадыр. Мәсәлә, Уруз ону һағсыз мәһәкәт етдир, үчүн Гәләһи ханга дәрәк «Дәмәк бөјүкүш син, иләкчә ағал јол. Гәләһи бөјүкүшсин, дәрәкә бөјүкүш јол» Демәли, әсә мәсәлә јәһәдә, бәһәкә бөјүкүшдә дәрәк, ағылда, кәмәләдәдыр.

Гәјд олунанлардан әдәт кәтүрүнүр ки, «Дәдә Горгуд» дастанында тәрбијәнин әсәк гәләләриндән бири әгли тәрбијәдир.

Дастандакы иләјәра кәһә, физики ва әгли чаһатдан никншаф етмәк шәхс (јәһә гүввә ва кәмәлә сәһәби), еһәкә замәндә чәмәлә сәһәби олмәли, кәтәләлији илә иһәкә тә'сир бағышләмәлидыр. Дастаның бәһәкә гәһрәмәләри гәһәкә гүввәси ва кәмәли илә дәрәк, һәм дә чәмәлә илә дәрәкәләдр. Мәсәлә, «Гәләһи Гоча илә Гантуралы» бөјүкдә дәрәк: «Гантуралы чәмәлә ва кәмәлә вјәси јәкәт илә»

Чәмәлә кәтәләлијид, кәмәлә әғәләли, икәдлик ва фәһми гүввәсини әләмәтләридр; олардан бири чәһәкәсини естетик, иләкчәсини әғәләли, үчүнчүсүнүн ва фәһми тәрбијә сәһәсинә анд алдугун, дәрәкәләт сәг, бәһәкә чүмәләдә тәрбијәнин бу

үч голууну вәдәт шәклиндә бир-
лашдынын ајдын көрәрик

«Китаби-Дәдә Горгуд»да инсан вә
тәбиәт көзәлләнини вәсф едән јер-
ләр чохдур Мәсәлән, ашагыдакы
нисралара диггәт едәк:

«Бәри кәлкид, башым бахты, евим
тахты!
Евдән чыхыб јүјүрәндә сәли
бәјлум!
Топугунда сармашанда гара
сачам!
Гурулу јаја бәизәр чатма
гашлым!
Гоша бадам сыгмајан дәр
агызлым!
Күз алмасына бәизәр әл
јанаглым!»

Көрүндүјү кими, бу, халис көзәл-
ләмәдир, гадыналарә мәхсус заһирә
гәшәнкәлијини тәрәһһүмүдүр

Дастандакы адам адларынын
әзүндә дә бир көзәллик вардыр.
И. Рүстәмсуви һаглы јаздығы ки-
ми, «Бајындыр—доландыран, дөв-
ләтләндирән; Газан — өз рәшадә-
тини, гәјрәтини көрә ад газанмаг;
Бәкид — кәлтәјән, кешик чәкән,
сәриәдчи; Иман — имрәнмәк, се-
вилмәк, архаланмаг; Уруз—пәј,
сәха, мұкафат; Баныччәк — сифә-
ти чичәк, күләбәһиз; Јејнәк — хејир-
хәһ, хошдиләк; Дәзән—сәбирли, дө-
зүмлү, тәдбирли вә с. адларын мән-
тиги мә'насы бу күн дә өз тәрәвә-
тини итирмәһишдир (бах: Ибадәт
Рүстәмов. «Дәдә Горгуд»да инсан
көзәллији, Бақы, 1978, сәһ. 10).

«Дәдә Горгуд» гәһрәманларынын
бәј-бухуну јарашыглы, чәлбедичи-
тир. Гантуралы, Бамсы Бејрәк, Гә-
ра Чөкүр, Гыргунуг, Сәкрәк, Уруз,
Бугач, Дәли Доңдар, Јејнәк, Газан
хан, Ширшәмәддин, Бајындыр,
Бурла хатун, Селчан, Баныччәк
вә бангалары мәһз белә чәһибәдәр
«әг үлү», «әг биләкли», «инчә
белли», «сәри гәмәтли», «гырмызы
јанагли» адамдырлар. Чохлары да
сәз (гопуз) чәлмагы, мәһһи оху-
мәгы севир, тәбиәтин әсрәрәнкәһиз
көзәлликләриндән «салгум-салгум

(«сәри-сәри — И. И.» әсән дан
јелләриндән», «көкәсү көзәл дәглар-
дан», «саггаллы бозач торагајыла-
рын сәјрадыгындан» зәвг алмасы
оачарыр, «дурналы, турачлы, кәк-
ликли, сојуг булаглы, көј чәмән-
ликли» јерләрдә динчәлир, өзләри-
нә мәскан салыр, «агбан евләрини
ала сәјваны көј үзүнә ашанмыш,
мин јердә ипәк халча дөшән-
миш» олур, хифәт чәкәндә тәбиә-
тин агушуна ова чыхар, ов-овлајыб
зәвг алармышлар.

Үмумијјәтлә, дастанда инсан,
тәбиәт вә инчәсәһәт көзәлликләри
кәһһи јер тутур, тез-тез вәсф еди-
лир; тәбиәт кушәләриндән башла-
мыш гәһрәманларын адларына, за-
һирә кәркәмләринә кими һәр шеј
көзәллик тимсалы тәк тәгдим олу-
нур. Саза, мусигијә һә сә чәзкар бир
аләт кими бахылыр, бәјүк еһтирам
бәсләһишдир. Гәһрәманлар саза аң-
ичир, әһ гаты дүшмәһһи белә әһһи-
дә гопуз көрдүкдә ова әл галдыр-
мыр, «Дәдә Горгуд гопузу һөрмә-
тинә чәлмадым. Әкәр әһһидә гопуз
сәләсәјды, агам бәһһи үчүн сәһһи
иһи пара гылардым» дејә, күзәштә
кәдирләр.

Гәјд едиләһһләр улу баба вә һәһ-
ләримизин һәјәтдакы көзәлликләр
һаггында тәсәввүрү, естетик зәвгү
вә һикмәһһә сәһһијәһһи бәрәдә мә'лу-
мәт вермәкә һәһһи, онларын му-
сигини, тәбиәтдәкә әсрәрәнкәһһи,
әһ үмдәһһи һәһһи инсан көзәлликләри-
ни јүкәк гәһһәтләндирдикләрини
сүбүт едир.

Дастанын әјры-әјры бәјларынын
пәдәгәһһи тәһһлиһһидән белә бир
гәһһәт һәһһи олур ки, инсанын за-
һирә гәшәнкәлији илә әһләги-мә'һә-
һи әһһиһһи вәһһәт тәһһкил ет-
мәһһидир. Белә вәһһәт олмәдыгдә
һәһ үстүһһүк мә'һәһи көзәллијә вә-
риһһәһһидир. Чүһһи тәкчә сәһһәчә
гәшәнкәһһидән бир шеј чыхмаз.
Буна көрә дә, тәһһидир ки, дастанда
Гарача чобан заһирән о гәдәр гә-
һһәһһи олмәса да, әһләгчә чоһ һәһһи,
тәвәзәкар, һәмүслү, хејирхәһһи, сәлә-
гәһһи вә вәтәһһәһһәр олдугу үчүн
халг тәрәһһидән севилир, јүкәк

гәһһәтләндирилир вә еһһәдә Әһһи-
һһүр тәһһи олуһһүр.

Бу гәјдә илә «Дәдә Горгуд» бәј-
ларында әк едилмиш фикир вә
идејалары топлајыб сәһһәтләһһиди-
рәндә мә'лум олур ки, халг әһләги
көзәллији иһһи јердә гәјур. Белә
көзәллији тә'һһи едән кәһһијәтләр
сырасында һәһһи инсанпәрвәрлик,
јүрлсәһһәрлик, әмәксәһһәрлик, сәдә-
гәһһиһһи, доғручулуг, тәвәзәкар-
лыг, әдәһһи вә кәһһәһһи олмаг, бә-
јүкәрә һөрмәт етмәк, бирлији го-
румаг, «аһһи дојдуруб јәһһиһһи-
лары донатмаг», ејбәчәрлик һәһһи-
ларына гәһһи бәһһиһһәз мұбаризә
әһһәһһи вә с. дастанда тез-тез вәсф
олуһһүр. Конкретлик һәһһи Дәдә
Горгуд өјүдләриндән бә'һһиләһһи
буһһиһһи дејим шәкһһидә јәдә сә-
ләг:

Јалан сөз дүһһидә олунча, олмәса
јәһһиһһидир.
Өзүһһү үчә тутан ловға адамда
пгыл олмәз.
Кәһһи мәһһиһһи гыјмајынча, ады
чыхмаз.

Агыллы огул очагыһһи көзүдүр,
агылсыз огул очагыһһи күлүдүр.

Гонагы кәһһәһһи гара евләр јә-
һһиһһи јәһһиһһидир.

Ата адыһһи доғрултмајан һәһһи
огулуһһи бу дүһһидә кәһһәһһидән кәһ-
мәһһи јәһһиһһидир.

Аһһ гәдрилиһһи билмәһһи һәһһи
огул доғрултмәса јәһһиһһидир вә с.

«Китаби-Дәдә Горгуд» кәһһи һәһ-
тәһһи әдәт вә һәһһәһһиләриһһи һәһһи-
һһи фонунда, кәһһи да һәһһиһһи сөз-
ләрлә, өјүд-һәһһиһһи вәһһиһһи јолу илә
охучуја өјрәдир ки:

— адам өзүндән јәһһи шәһһи
һһи, хүсусән һүһһиһһи адамларыһһи
һһиһһи һүһһиһһи кәһһиһһи
әдәһһи «бәһһи еһһиһһи, сәләм вәһһи»

— ата вә огулуһһи јәһһиһһи оғурду-
гу мәһһиһһи кәһһиһһи адам кәһһиһһи бә-
һһиһһи дәһһи ата илә көрүһһиһһи, һәһһи
сәләмы она вәһһиһһидир:

— һәһһи өз сөзүһһи, вәһһиһһи вә д
әһһи етмәһһидир;

— гәһһиһһи һәһһи көрүһһи шәһһи јә-
вәһһиһһи сәһһидән пәһһиһһи олуб аһһи
һһиһһи вә һһиһһи «әјәгыһһи дүһһи
гыһһиһһи алтындан кәһһи» һһиһһи он
әһһи етмәһһи, күһһиһһидән кәһһиһһи
дир.

— јәһһиһһи едәһһи, дәр әјәг
көмәјә чәтәһһи көмәк кәһһиһһи
шәһһи һәһһи үһһиһһиһһи, һәһһи
адамы мһһиһһиһһи хәһһиһһи
лы, онун һөрмәтиһһи үчә тутмәһһи
дыр;

— адам дост јолунда сәдәгә
кәһһиһһи, ләһһи кәһһи, чәһһи
дан да кәһһиһһи һәһһиһһи
— өјүһһиһһи јәһһиһһи дејил, «өјүһһи
әһһиһһи хоһһи көрмәһһи» дејилә

— бирлик олмәса, бәһһи әјәгдә е
оба бир-биринә һәһһи олмәса, в
мәк етмәсә «мәһһиһһиһһиһһи
раб слар»;

— дәр әјәгдә һһиһһи өз достуһһи, јә
лаһһиһһи тәк гәјуб гәһһи, ону ед
говарһһи;

— «доғру јолу көрүр һһи, әј
јолдан кәһһи» јарамаз;

— чәһһиһһи илә бәјүдүјүһһи адам
јәһһи етсән «чәһһиһһи көзүһһи дүр
вә с.

«Китаби-Дәдә Горгуд» дастан
һһи тәһһиһһидә шәһһиһһи бә-
рәдә мұваһһиһһи мә'лумәт вәһһи
әһһиһһи тәрбијәһһи әһһиһһи
ләра чәһһиһһи ләһһиһһи.

Һәгигәт АБДУЛЛАЈЕВА
Нахчыван ДПИ-нин мӯәллими

Орта мәктәбдә Јазычыларын һә-
јат вә Јарадычылығынын онларын
доғулуб боја-баша чатдыҗлары ре-
кноун тарихи вә мүәсир инкиша-
фы илә әләғәдар өјрәдилмәси ди-
ЈаршүнаслыҖ ишнин өјрәлмәз тәр-
киб һисәләриндән бири һесәб олу-
нур. Бу мәһәлә гәдим елм вә сәнәт
бешикләриндән бири сәјылән Нах-
чыванда доғулуш, Јазыбјрат-
мыш Јазычылар, Јахуд сәһәләб
фәвлијјәти дијарымызла бағлы
олан елм вә сәнәт адамларына дәир
верилән билик вә мәлүмәтлар хү-
суси әһәмијјәтә маликдир.

Мүһүм тәрбијәви хүсусијјәтләре
малик олан дијаршүнаслыҖ ишн ор-
та мәктәбни мүхтәлиф снинфләрни-
дә шакирдләрини јаш вә билик сә-
вијјәсиндән асылы оларағ әсәсән
ики мәрһәләдә апарылыр.

IV—VII снинфләрдә Јазычы вә
шаирләрини ајры-ајры әсәрләрини
тәдриси илә әләғәдар оларағ дијар-
шүнаслыҖ ишнин тәшкил.

VIII—X снинфләрдә јерли сә-
нәткарларын елми тәрчүмеји-һәли-
һып тәдрисиндә дијаршүнаслыҖ
материалларындан истифада.

Нәзәрә алмағ дазымдыр ки, һәр
мәрһәләнин өзүнәмәхсус фәргли
чәһәтләри вардыр. Белә ки, илк
нөвбәдә дијаршүнаслыҖ ишнин һә-
јата кечирәкән шакирдләрини јаш
вә билик сәвијјәләрини нәзәрә ал-
мағ дазымдыр. Мәктәб ислаһатын-
да көстәрилдијә киши, орта мәк-
тәбдә шакирдләре һәддән артыҖ
мәлүмәт вермәк олмаз. Әкс һалда,
онлар мәлүмәт, факт боллугу ичә-
рисиндә чаш-баш галар, әсәс иде-
јаны дәрк едә билмәзләр.

IV—VII снинфләрдә охујән ша-
кирдләре јерли Јазычылар барәдә
верилән мәлүмәт өзүнүн сәвијјәси
илә дә елми олмајыб, сәһбәт, хати-
рә, әһваләт, рәвзјәт, Јахуд ил-
лүстратив характер дашымалыдыр.
Чүпки белә сәһбәтләр Јазычы һаг-

гындакы елми мӯләһизәдән даһа
асан мәһимсәнилик вә узун мӯддәт
унудулмур. Бу снинфләрини әдәбиј-
јат дәрәсләриндә бир гәјдә ола-
рағ Јазычыларын һәјат вә Јарады-
чылығы барәдә ајрыча мәлүмәт
верилмир. Програмларда исе бу
мәсәләни әдәбијләшмәсине ајрыча
сәһбәт өјрәтәләр, јадныз оху үчүн
кәһилү сәнәткарын кишик һәмчә
мүәјјәти бир әсәри тәғдим олуноур.
Она көрә дә сәнәткарын һәјат вә
Јарадычылығы илә шакирдләрини
таныш етмәк мӯәллимини үзәринә
дүшүр. һаггында бәһс олунап Јазы-
чы әдәбијјат тарихинә дахил еди-
лән әдәби сима олдуғда бу иш асан-
дыҗла јеринә јетирилик. Мәсәлә,
IV—VII снинфләрдә әсәрләриндән
бәзи нүмунәләр верилән Ч. Мәм-
мәдгулузадә, М. С. Ордубади барәдә
мәлүмәт топламағ үчүн мӯәллимин
вә шакирдләрини бөјүк имканлары
вардыр. Чүнки мүхтәлиф моногра-
фијаларда вә әдәбијјат тарихла-
риндә һәмни Јазычыларын һәјат вә
Јарадычылығы кениш шәкилдә әкс
әтдирилмишдир. Мүәллим әлава
әдәбијјатлардан өјрәндикләриндән
шакирдләрини сәвијјәсинә ујғун
кәләпләри асаныҗла онларын на-
зәринә чатдыра биләр. Белә сәһбәт-
карлара дәир әјәни пәсант әлдә ет-
мәк дә о гәдәр чәтин дејилдир.

Нахчыван шәһәриндәки Ә. Ага-
јев адына пинтернат мәктәбни габа-
чыл әдәбијјат мӯәллими, Азәрбај-
чан ССР-ин әмәкдар мӯәллими Лә-
тифә Кәләнтәрли V снинфдә
Ч. Мәммәдгулузадәнин «Почт гуту-
су» һекајәсини өјрәдәркән јери кәл-
дикчә онун даһи Јарадычылығынын
һәјатынын јадлагалан, марағлы
дөврләрини шакирдләрини нәзәринә
чатдырыр. «Хатиратым» әсәриндән
«көтүрүлмүш ашагыдакы парчаны
нүмунә көстәрир:

«...Бәли, анадан олдуғум јер
Нахчыван шәһәридир вә аллаһ ша-
һиддир ки, әкәр дүнјада чәһнәт-

«...Һәһәм вә һизәм тәрәзи һагдир-
са мәһим мәһим әләндән сонра
бейиштин бир чох сәһбәли кушәлә-
риндән көрәк олп. Сәһбә будур ки,
Нахчыван шәһәриндәки та биләча
ушәғлығ заманындән 14-15 јашындә
оғлан олана киши мән мин-мин
мүсәбәт илә тутдуғум оруч вә мин-
мин рәһәтсизлығла гылдығым һә-
мазын сәһбәи мәһим өзүмә дә бәс-
дир, Јазығ гоһум-әграбама да вә
һотта дост-ашнама да кифәјәт верә
кәрәк...

Әкәр индики Нахчыванда әлли
ла бундан габағкы Нахчывани
тутушдурсағ вә бир-бирини Јаны-
на гојсағ, Јәгин ки, бир зәррә гәдәр
бир-биринә охшамаз» (Ч. Мәммәд-
гулузадә, «Хатиратым», Баки, 1971,
сәһ. 108).

Бу һисә охундуғдан сонра
шакирдләр Ч. Мәммәдгулузадәнин
һәјаты вә мүнтин, һәбелә «Почт
гутусу»нда тасвир олунап дөвр һаг-
гында долғун мәлүмәтә малик
олурлар. Сонра мӯәллими Јазычы-
лығы мүәсирләрини, хүсусән һәм-
дә ханым Мәммәдгулузадәнин әдиб
һаггында хатирәләриндән бәзи сә-
һијјәви парчалары да шакирдләре
данышыр. Бу јолла Ч. Мәммәдгулу-
задәнин доғулуб боја-баша чатды-
ғы мүнтин башлыча мәнзәрәси
чанландырылыр вә өјрәдилмәси нә-
зәрә тутулап һекајәнин даһа
дәриндән гавранылмасына имкан
Јарадыр. Л. Кәләнтәрли тәкчә кеч-
миш дөвр вә мүнтин һаггында мә-
лүмәт вермәклә кифәјәтләнимир.
О, мүәсирлик вә актуаллыға хүсуси
диғгәт јетирир. «Почт гутусу» мӯәл-
лифини јашајыб-Јаратдығы дөвр
илә мүәсир Нахчыванын мүгајисәси
дә онун дәрсләриндә өзүнә мүнәсиб
јер тапыр.

V снинфдә «Сержант Иванов ады-
на көрпәләр еви» әсәрини тәдрис
едәркән М. С. Ордубади һаггында
шакирдләрини јаш вә билик сәвијјә-
синә ујғун мәсәләләри мәктәбли-
рини нәзәринә чатдырыр. Әлава мә-
лүмәтлар М. С. Ордубадини доғу-
луб боја-баша чатдығы Нахчыван,
һәбелә Бөјүк Вәтән мұһарибәси
дөврүнүн сәһијјәви һадисәләри илә
әләғәли дијаршүнаслыҖ материал-

лары тәлим материалын мӯә-
фәтијјәтлә мәһимсәниликә сәһб
олур.

Мәктәбләрдә јерли дијаршүнаслыҖ
материалларынын әлдә едилмәсинә
дә шакирдләрини гүвәһиндән кениш
истифада олуноур. Нахчыван шәһә-
риндәки I нөмрәли орта мәктәб-
шир Ислам Сәфәрлинин ады верил-
мишдир. Бу ил бурада кечирилән
хәтирә кәһиләри шакирдләрдә тугу-
дулмаз сәнәткар һаггында јерли-јерли
материаллар топламаға кәһәк едир.
Шаирини достлары, һәбелә Нахчыван-
анда јашајыб-Јарадан гәләм дост-
лариндән һүсәји Рази, һәкәи Фә-
туллајев, бачылары — Сәһијә вә
Диларә Сәфәрлиләр, оғлу рәкәм
Илһам Сәфәрвун вә б хәтирә кә-
чәләриндәки марағлы сәһбәтләри-
нин әлјазмалары, фотолар, шаирин
мүхтәлиф илләрдә чәкдирдији фото-
шәкилләр вә с. мәктәбдә дијаршү-
наслыҖ материаларынын дәнки-
ләшдирилмәсинә сәһб олмушдур.

IV—VII снинфләрдә тәрчүмеји-
һал дәрсләрини дијаршүнаслыҖла
әләғәли тәдриси шакирдләри сонра-
лар һәмни сәнәткарларын елми тәр-
чүмеји-һәлиһы вә бәдиј Јарадычы-
лығынын системли һалда өјрәлмәсә
һазырлајыр.

Чәһил Мәммәдгулузадәнин һәјат
вә Јарадычылығы гојкунда боја-ба-
ша чатдығы Нахчыван, Зағәфғәзи-
ја халғларынын һәјаты, XIX әсрив
сону, XX әсрив әвәдләриндәки әдә-
би-мәдәни вә ичтимәи-сијәси инки-
шафла сых әләғәдәрдыр. Бу јәһи
мәктәбләримиздә Мирзә Чәһил
һәјат вә Јарадычылығынын тәдриси
дијаршүнаслыҖдан кениш шәкилдә
истифада етмәјә имкан верәр. Белә
фајдалы ишн һәјата кечирәлмәсинә
дә Нахчыван МССР-ив мәктәбләри
даһа бөјүк имканларә маликдир.
Бурада шакирдләри асаныҗла
Ч. Мәммәдгулузадәнин јашадығы
ев, дәрә дедији Баш Нораһеи вә
Неһрәм мәктәбләри, хәтирә ашһәси,
музеј экспонатлары илә таныш ет-
мәк, әдиби таныјаңларын шакирд-
ләрлә көрүшдәрини кечирмәк мү-
күндүр.

Нахчыван МССР-ив мәктәбләри-
дә әкәр мӯәллимләр IX снинфдә

МӘКТӘБ ТӘЛИМИНДӘ СИНОНИМЛӘР АНЛАЙШЫНЫҢ
МАНИЈӘТИ БАГГЫНДА

Сабир ӘФӘНДИЈЕВ
С. М. Киров адына АДУ-нун диссертанты

Азәрбајҗан дилинин тәлиминдә синонимика үзрә ишләр хусуен бир систем тәшкил едир. Бу ишләрнин сәмәрәлилиндә лексик синонимләр анлајышынын шакирдләрдә формалашдырылмасына дилчилик елминдәки ејни анлајышдан бир гәдәр фәртли јанашылмасы диггәти чәлб едир.

Синонимләрә дәир елми тәдқиғатларын һамысында мә'на јазушыларыннын аз вә чоҳлуғуна (сөзлијинә) көрә синоним сөзләрини икнөвә бөлүмәсинин, ја да, садәчә оларағ, мә'начә бир-биринин там ејни олаи сөзләрини синонимләрдән ајрылмасынын шәһиди олурут. Белә бөлкүләр манијјәтчә бир-бириндән һеч нә илә фәргләнмәсә дә ејнимә'налы синонимләр ајры-ајры тәдқиғатчылар тәрәфиндән мүтәлиф чүр адландырылмышдыр: мүтләғ синонимләр, дәһиг синонимләр, там синонимләр, лексик дублетләр, дублет сөзләр вә с.

Һечә адландырылмасындан асылы олмәјарағ, һәмши ифәдәләр бир-биринә белә бир һәһигәтлә бағлыдыр ки, бир һисм сөзләр заһирән синоним кими көрүнсә дә, әслиндә синонимлијин шәртләрини там өләмир. Мә'лум олдуғу кими, синонимләрин сәһијјәләндирән вә һамылығла гәбул едилмиш әсас хусусијјәтләрдән бири онларын мә'на чаларлығына гәдир олмасыдыр. Демәли, синоним сөзләр мә'начә бир-биринә нә гәдәр јахынлашсалар да, әслиндә мүәјјән бир мә'на чаларлығы илә фәргләнмәлидир. Мәсәлән, дост, јолдаш, сирдаш сөзләри бир мә'на әтрафында бирләшиб бир синоним чәркә дүзәлдә билдији кими, онлардан һәр бири өз мә'на чалары илә дә асанлығла фәргләнир.

Демәк, синоним сөзләр мә'начә бир-биринә нә гәдәр јахынлашса-

лар да, там бәрәбәрләшә билмирләр.

Лакин дилиминдә синоним ады илә кедән мүәјјән һисм сөзләр дә пар ки, онлар бир-бириндән һеч бир мә'на чалары илә фәргләнмир, ејни бир мәфһумун (әрәб: түгүғлу адлары кими) илтифәтлә параләл шәкилдә ишләнир. Белә сөзләр арзудукы бәрәбәрлик ишарәси гәјмәк мүмкүндүр: гәбир = кор = мәзар; гәбиристин = мәзарыстан; чешмәк = ејнәк = көзлүк; чәрәк = әпнәк вә с.

Индийәдәк синоним кими гәбул едилмиш нә јухарыда көстәрилдији кими, ајры-ајры тәдқиғатчылар тәрәфиндән мүхтәлиф чүр адландырылан бу чүр сөзләр һазырда дилчиликдә дублет адланыр. Дублет мәншәчә франсыз сөзү олуб, «һәр һансы бир шејин икничи нүсхәси», «ики ејни шејдән бири» мә'наларыны билдирир.

Орта мәктәбин Азәрбајҗан дили курсунда дублет сөзләри синонимләрдән ајырмағын әһәмијјәти вармы? Јәгин ки, бу суал мүәллимләримизни чоҳдан дүшүндүрүр.

Мә'лум олдуғу кими, синонимләрин иптгдә (истәр јазылы, истәр сә дә шифаһи) јанашы ишләнмәси һеч бир долашығлығ јаратмыр, әксинә, иптгин бәдин әәкилијинә, мәзмун долғунлуғу вә әһәтәлијинә, фикрин даһа там чатдырылмасына хидмәт едир.

Дублет сөзләрини исә чүмләдә там һүгүғлу һәмчпис үзвләр кими ишләнмә дәирәси чоҳ мәһдуддур. Бу һәмчинслик јалныз заһирән нәзәрә чарпыр, әслиндә исә иптгдә дублет сөзләрдән бири дикәрипини тәләби илә ишләнир вә чүмләннин әләвә үзвү кими чыхыш едир. Мәсәлән: «Әкрәм һәндбол — әл топу командасына јазылмышдыр». «Мурад вәкаләт-

намәни — с'тибаримәни ялди ки-ми бирбаша почти јолланды». Синоним сөзләр арсында мә'на јахынлығы бо'зән о дәрәчәдә мәһәм олур ки, белә һалда онларын дублет, јохса синоним олмағына мүәјјәнләшдирмәк илк бахышда чидди чәтиплик тәрәдир. Фикримиздә әјдишләшдырмағ үчүн инсан вә адам сөзләрини мә'на тәһлили үзәриндә бир гәдәр кеңиш дајанағ.

Әввәлчә мисәлләри мүрачкәт едәк (мө'тәризәдә ејнимә'налы сөзү ишләдилмоси мүмкүнлүјү көстәрилмишидир). «Алим олмағ асандыр, адам (инсан) олмағ чәтин». «Дағ даға раст кәлмәз, адам адама (инсан инсана) раст кәләр». (А т а л а р с ө з л ә р и). «Һәбибим, иззәтим, әзим, әзәлдән камил инсаным» (адамым). (Н ә с и м и).

Доғрудур, сон нүмунәдә камил инсан ифәдәси даһа диләјәтимилидыр, лакин мә'на бахымындан асанлығла адам сөзү илә әвәзләнә билир.

Нүмунәләрдән көрүндүјү кими, адам вә инсан сөзләри һәмши мисәлләрдә мә'наја һеч бир дәјишиклик кәтирмәдән асанлығла әвәзләнә билир. Бурадакы функсијаларына көрә бу сөзләри илк бахышда дублет адландырмағ гәнаәтинә кәтириб чыхарыр. Әслиндә исә јалныз сәтһи мүшәһидәчилик тә'сириндән белә гәнаәтә кәлмәк олар.

Лексик-семантик манијјәтинә көрә бир-биринә белә јахын сөзләрин дәһиг арашдырылмасы чоҳчәһәтли јохламалар нәтичәсиндә мүмкүндүр. Мә'лумдур ки, исимләр бир иптг һиссәси кими сифәт, сәј вә фе'лләр вәсәтәсилә характеризә олурут. Јә'ни чисмәл мөвчуд олан чанлы вә чансыз әшја өзүнә хас әләмәт вә кејфијјәти (сифәт), кәмијјәти (сәј), һал вә һәрәкәти (фе'л) илә сәһијјәләнир. Одур ки, һәмши сөзләри (исимләри) сифәт, сәј вә фе'лин көмәји илә әјдишләшдырмаға чалышағ.

1. Сифәтии көмәји илә. Көзәл, көјчәк, гамәтли, бојлу-бухун-

лу, јакәпәр, учябо), армә, сымга, узун, кәк, элим, гәничән, мәрә, нәмәрә, торхәт, мәтин, әдәләтән, кәсисә, кошбәхт, бәдбәхт вә с. кими сифәтләр ялам вә инсан сөзләрини һәр бири илә әвәзилдә синтактик әләгәјә кирә билир, әһмә диггәтлә фикир вердикдә көрүрүк ки, һәмши сифәтләрини чоҳу инсан сөзү илә там ујушмурут. Мәсәлән, «үзүн инсан», «көдәк инсан», «әдәс инсан» вә с. ишләдилмир.

2. Сәјләрии көмәји илә. Ашағыдакы мисәлләри диггәт јәтирәк:

«О, беш адамы әвәз едир». «Һәр отуранда ики адамын көрәјини јәјир». «Дағин тәпәсиндә бир адам дајанмишды». Бу чүмләләрдәки адам сөзүнү, һеч шүбһәсиз ки, инсан сөзү илә әвәз етмәк мүмкүн дејил.

3. Фе'лләрии көмәји илә. Мә'лумдур ки, адамә аид дакышыр, күлүр, кедир, кәлир, доғулур, јашајыр, өлүр, мүбаризә апарыр, гәләб кәлир, чалышыр, әләшир, вурушур, јорулур вә с. онларла фе'л һәм дә инсан сөзү илә беләчә там синтактик әләгәјә кирә билир. Лакин диггәтлә јанашдығда бәлли олур ки, тә'сирли фе'лләрии көмәјилә бу мүбарһисәни асанлығла һалл етмәк мүмкүндүр. Мәсәлән, авармағ, кәтирмәк, көндәрмәк, јолламағ вә с. кими фе'лләр ичра объекти кими адам сөзү илә там синтактик әләгәјә кирә билдији һалда, инсан сөзү белә адагә јәнә дә сүн'и көрүнүр.

Мүгајисә едәк: а) адам јолламышам, адам чағырмышам; б) инсан јолламышам, инсан чағырмышам.

Бүтүн бу гејд едиләнтәр ашағыдакылары сөјләмәјә әсас верир.

Адам вә инсан сөзләри илк бахышда дублетә охшаса да, онлар әзтәринин мә'на чаларына көрә синоним сөзләрдир.

Јери кәлмишкән бушу да гејд етмәк пис олмәз ки, адам сөзү даһа гәдимдир, дүнјада илк адам вә јәһәтәмбәр Адәмин ады илә бәғлыдыр. («Кәрчи мүһяти-ә'замәм, адым

Адамдыр адам» (Н. С. И. М.).
 Инсан сөзү мәниһәсә әрәб сөзүдүр;
 әрәб дилиндәки мә'насы адам сөзү-
 вун мә'насы илә ешидир, ләкин би-
 ним дилиндә мәчәләшәрәт, ада-
 ма хас јахшы хусусијәтләрни мәч-
 мусвун билдирир. Дилдә узунмүд-
 дәтди «фәалијәти» дөврүндә сөзлә-
 рини бу чүр јени мә'на кәсб етмәси
 тәсәдүфи дејил, гаунаујғун һал-
 дыр.

Арашдырмалар бу сөзләрни һәм
 дә семантик вә фәлсәфи мәһијәти-
 ни үз чыхарыр.

а) Адам чимән мөвчүд олан чви-
 лы вирлыгыдыр, конкрет мәфһүмдүр,
 әләмәт вә кәјфијәти, сајы вә һәрә-
 кәти илә сәчијәләнир. Инсан чим-
 ән мөвчүд дејил, мүчәррәддир, әш-
 јалыгдан узағдыр, адамы сәчијә-
 ләндирән бир сыра хусусијәтләрә
 тамамилә јаддыр.

б) Адам доғулур, чимән јашы
 јыр, фәалијәт кәстәрир, олүб мәһи-
 олур. Инсан доғулуру, чимән јашы
 мыр, фәалијәт кәстәрир, олмүр
 в) Адам олмағ үчүн доғулуру
 кифијәтдир. Инсан олмағ адам
 өз әлиндәдир, о, чох чылышмалы
 дыр, бир чох адамларә мәхсүс јак-
 шы хусусијәтләрни өзүндә чомләш-
 дирмәли, јашатмалыдыр.

г) Адам мүвәггәтидир, пидир,
 кәлди-кәдәрдир. Инсан узунмүд-
 лүдүр, мүгәддәсдир, әбәдидир.

д) Адам адамдан төрәјир, инсан
 дан төрәмир. Инсан инсандан төрә-
 мир, адамдан төрәјир.

е) Адам камилләшәнб инсан олүб
 Дилиндәки «Адам олмағ асан-
 дыр, инсан олмағ чәтин» мәһијәт
 кәләми дә мәһиз буларә тәсдиғ
 едир.

ӘДӘБИ-БӘДИИ МАТЕРИАЛЫН МӘНИМСӘНИЛМӘСИНДӘ ФӘНДАХИЛИ ӘЛАГӘНИН РОЛУ

Нәби АҒАЈЕВ

Бақы шәһәри, 29 нөмрәли орта мәктәбин мүәллимн

Тә'лим процесинин оптималлаш-
 дырдымасы, шакирдләрә даһа дәр-
 рини вә мөһкәм билијин верилмәси
 дөврүмүзүн чох актуал проблемдә-
 риндәдир. Буну үчүн ајры-ајры
 тә'лим фәһиһини хусусијәтиндә
 асылы оларәг материалын шакирд-
 ләрә мәнимсәдилмәсиндә даһа сә-
 мәрәли метод вә пријомлардан ис-
 тифадә етмәк, мүәјјән принципләри
 әсәс кәтүрмәк ләзым кәлир. Белә
 принципләрдән бири дә фәһләрәра-
 сы вә фәһдахили әләгә принци-
 дир.

Педагожи әдәбијәтдә фәһләр-
 арасы вә фәһдахили әләгәнин ди-
 дактик әһәмијәти педагогларын
 диггәтини чәлб етмиш вә үмуми-
 ликдә ләзыми шәкилдә ишыглан-
 дырылмышдыр (Бу барәдә даһа
 әтрафлы мә'лумат алмағ үчүн бах:
 М. Мәһдизадә, «Үмумтәһсил мәк-
 тәбләриндә тә'лим-тәрбијә процесин-

ини тәкмилләшдирилмәси јолла-
 ры», Бақы, Маариф, 1982). Биз бу
 мәғаләдә иш тәчрүбәмизә әсәсэн
 фәһдахили әләгәнин тә'лимдә әһ-
 мијәтинә дөвр мүәјјән фикир сөј-
 ләмәјә илә әрәб ирмүһәләри әсәс-
 ләндиримәгә чыгышчағыз.

Әдәбијәт дәрсләриндә фәһдах-
 ил әләгәнин мәнимсәмәјә тә'сирини
 кәјд етмәздән әввәл мүәллимләрни
 диггәтини бу әләгәнин јаранмасы-
 нын психоложи әсасынын изаһына
 јеткәлтмәји фәјдалы һесаб едирик.
 Фәһдахили әләгәнин мәһијәти, әдә-
 би-бәдиин материалын мәнимсәдил-
 мәсиндә онун ролуну баша дүшмәк
 үчүн психоложијадан һәфизәнин ху-
 сусијәтинин хатырламағ ләзым кә-
 лир. Белә ки, баш-бәјини бәјүк
 јарымкүрәләриндә јаранан мүвәг-
 гәти әләгәләр һәфизәнин физиоло-
 жи мөһанизминин тәшкил едир. Тә'-
 лим материалын — әдәби-бәдиин

фәһи хатырлатдығди һәмни мү-
 вәггәти рабитә бәрни олунур, буну
 процесиндә материал јәди дүшүр.
 Тәчрүбәмиздән белә тәһвәтә кәли-
 рим ки, әләгәләрини дејилән ели-
 нәләри әсасына билмәк, дәрк ет-
 мәк тә'лим процесиндә мүәллимдә
 олан истифадәјә күчлү мирәт до-
 гурур вә ајры-ајры фәһләрә бир-
 бири илә мүвәфәғијәтлә әләгә-
 ләндирмәјә зәмини јарадыр.

Фәһләрәрасы әләгәни изаһ едән
 әлимләр (Н. Г. Кулагин, М. Мәһди-
 задә вә б.) бу әләгәнин әссәсиәси-
 јә әссәсләндиримәгә гејд едирләр.
 Бу фикри, билчә, фәһдахили әләгә-
 јә шәһиә етмәк олар. Белә ки, ај-
 ры-ајры фәһләрдә мүхтәлиф аһә-
 мијәтләр әрасында јахынлығ, охшар-
 лығ олдуғу ки ми бир фәһини мә-
 муна даһил олан фәһләр әрасында
 да охшарлығ вә фәргли чәһәт-
 ләр бар. Бу фәһләрәни бир-бири
 илә әләгәләндиримәсән дә јухары-
 да дејилдији ки ми, әссәсиәсијә
 әссәсләнир. М. Мәһдизадә һағлы
 оларәг гејд едир: «...психологлар
 шакирдни «кәчмиш тәчрүбәси» де-
 дикдә әссәсэн онларын әввәлләрдә
 әјрәмиш олдуғлары биликләри,
 «әләгә» дедикдә ишә тәкчә фәһләр-
 арасы әләгәни дејил, һәм дә фәһ-
 дахили әләгәни нәзәрдә сәхләр-
 ләр» (М. Мәһдизадә, Үмумтәһсил
 мәктәбләриндә тә'лим-тәрбијә про-
 сесинин тәкмилләшдирилмәси јол-
 лары, 1982, сәһ. 167).

Әссәсиәсијә дедикдә ики тәәсү-
 рат әрасында әләгәнин јаранмасы
 нәзәрдә тутулур («Үмуми психоло-
 жијә» (проф. А. В. Петровскинин
 редакторлуғу илә), Бақы, 1982, сәһ.
 290).

Бу да о демәкдир ки, көрүлән,
 ешидилән әшја, фәһт, баш бәјин га-
 бығында мүәјјән из бурахыр, мү-
 вәггәти әләгә јарадыр. Сонра она
 охшар, јахуд фәргли әшја көрдүк-
 дә, сөз ешитдикдә һәмни мүвәггәти
 әләгә бәрпа олунур. Бәјүк рус фи-
 зиолоғу И. П. Павлова көрә «бүтүн
 тә'лим мүвәггәти әләгәләрини әмәлә
 кәлмәсиндән ибарәтдир — бу да
 дүшүнчә, тәфәккүр, биликдир». Елә
 буна көрә дә ајры-ајры фәһләрини

тәһриһидә вә үмумијәтлә, тә'лим
 процесиндә бу чүр әләгәләрини јә-
 ридилмәси әссәсиәсијә јүкәли
 тијмәтләндириләр.

М. Мәһдизадә «Педагогикада
 ешикләндиримәгә иштибағ едирәк
 әссәсиәсијәнин мәһијәти һағгында
 јазыр «Әссәсиәсијә шүүрә бәли-
 ләрни, фикирләрни сәләшмәкә әл-
 имлә, башы сөзлә дестә, әдәби-
 психи һадисәләрни гаунаујғун әлә-
 гәси формасында, варлығи әшја
 вә һадисәләрини гаршымалы әлә-
 гәләрини шүүрә ишикәси олмәт-
 лә тә'лим-тәрбијә процесиндә мүс-
 тәсиә дәрәҗәдә әһәмијәт кәсб едир.
 Билијин һәр чүр мәнимсәдилмәси,
 мәһијәт етибарилә, шакирдләрни
 әввәлән тәчрүбәсинә даһил олан
 тәсәвүр вә аһләшләрәни јени әј-
 рәшилмәкдә оһиләрә әләгәсиәси
 (әссәсиәсијәнин) јаранмасында
 ибарәтдир. Мәһиз она көрә дә тә'лим
 процесиндә јени әјрәдилән бәли-
 кләри, әввәлдә әјрәдиләнләрдә бағ-
 ламағ, онларын әрасында охшар-
 лығлары вә фәргләрә әјдмәләш-
 дырмағ чох вәчиб чәһәтдир. Јени
 материалларын әввәлләр әјрәшил-
 ләнләрә ишәтән охшарлығ әј-
 дын олмәсә онлар шакирдә һәфизә-
 синдә гарышығ һалда гәләҗәг вә
 гејри-дәғиг шәкилдә мәнимсәдил-
 чәкдир. Јени тә'лим материалын
 мәнимсәтмәнин әһ мүһүм шәрти оғу
 һәртәрәфли баша сәлмағды, оғун
 мөвчүд әләгәләрини вә мүвәсәбәт-
 ләрини әјдиш шәрһ етмәкдән иба-
 рәтдир» (М. Мәһдизадә, Үмумтәһ-
 сил мәктәбләриндә тә'лим-тәрбијә
 процесинин тәкмилләшдирилмәси
 јоллары. Бақы, 1982, сәһ. 166).

Психологлар әссәсиәсијәнин әвв-
 ләриндән данышаркән оғун јахын-
 лығ, охшарлығ вә зиддијәт әләгә-
 ләринә көрә јахынлығын гејд
 едирләр. Әлбәттә, буну тә'лим
 материалына да тәтбит етмәк олар
 пә ләзымдыр. Белә ки, тәбәттә
 мөвчүд олан һадисәләр әрасында
 јахынлығ, охшарлығ вә зиддијәт
 әләгәси олдуғу ки ми инсан шүүрун-
 да онлар һағгында олан бәликләр,
 тәсәвүрләр дә бир-бирлә дејилән-
 ләр әләгәләндириләр. Бу-

түн психологларын калдији ганаот будур ки, ассоснасијалар — мүваггати рабита тә'лимдә мүһүм әһәмијәт кәсб едир.

Көрүндүјү кими, сөһбәт тә'лим процесиндә јени вериләчәк билијин әввәлләр газанылмыш биликләрә әсасланмасындан кедир. Бу әсаслаима фәһләр арасында олдуғу кими, бир фәһһин дахиллидә дә диггәт мәркәзиндә сахланылмалыдыр. Әлбәттә, һәр фәһһин спесифик хүсусијәтләриндән асылы оларат әләгәләндирилмәли аңлајышлары, фикирләри мүәјјәнләшдирмәк, онлар арасында әләгәләри—ассоснасијаны јаратмағ, һәмһин фәһһин тә'лим едән мүәллимиш материалын мәзмунуна бәләддијиндән вә педагожи усталығындан асылыдыр.

Башга тә'лим фәһһәриндә олдуғу кими әдәбијатдан тә'лимһин мәзмунуна тәшкил едән әдәби-бәдһин материалларын мәһһимсәдилмәсиндә дә фәһһахили әләгә әдәби фактларын, әдәбијатшүнаслығ аңлајышларынын, ајры-ајры дөврләрдә әдәбијатда бәдһин ифадәһин тапан проблемләрин, јазычы идејасынын шакирдләрә чатдырылмасына, даһа дәрһндән өјрәдилмәһинә ассоснасија-әләгә олдуғу мүсбәт тә'сир кәстәрһр.

Буну габағчыл әдәбијат мүәллимләринһин иш тәчрүбәһиндә ајдын мүшаһидә етмәк олар. Мәсәләһ: Бақынып Низами рајонундакы 12№-ли орта мәктәбһин әдәбијат мүәллими Афитаб Исмајлова Х синифдә Ч. Чаббарлынын «1905-чи илдә» әсәрһин тәдрис едәркән шакирдләрин диггәтинә пјесдә врәли сүрүләп халғлар достлугу идејасынын үзәрһнә јөнәлдир. Мүәллим халғлар достлугу, хүсусилә Азәрбајчан вә ермәһни халғлары арасында достлугун бәдһин һн'икасы әдәбијатһмызын актуал проблемләриндән олдуғуну шакирдләрин нәзәрһнә чатдырмағ мәгсәди илә әсәрдәки образлары мүсаһибә јолу илә бир даһа хатырладыр; онларын диггәтинә образларын аңларына (Ејваз, Сона, Бахшы, Аллаһверди, Имамверди) јөнәлдир вә ашағыдакы суалла синифә мүрачһәт едир:

— Азәрбајчан вә ермәһни халғларынын достлугуна һәср олунмуш даһа һансы әсәрләрин адыны чәкә биләрәһһинә?

Шакирдләрдән бири IX синифдә өјрәдилкәри М. Ә. Сабирһин «Бејнәлмиләл» ше'рини, Н. Нәримановун «Баһадыр вә Сона» романынын адыны дејир. Афитаб мүәллимә суал-чаваб јолу илә һәмһин әсәрләрин мәзмунуну хатырладыр, «1905-чи илдә» әсәрһндә әкһһин тапан һадисәләрлә гаршылашдырыр, мүгајисәләр апартдырыр.

Мәс: О, шакирдләрин диггәтинә «онларын јашајышы бир иди, ишләри бир, дәрдләри бир, севинчләри бир, әмәлләри бир иди. Ушағлары бир јердә бөјүјүр, маллары бир јердә отлајыр, тојуглары бир һн.дә јумуртлајырды» парчасынын үзәрһнә јөнәлдәрәк сорушур:

— Охудугумуз бу парчада һансы нәтичәһни чыхармағ олар?

Ш.—Бу сәтирләрдән ајдын олду ки, Аллаһверди илә Имамверди чох јахын достдулар, бир аңлә кими јашајырлар. Онларын достлугу һә өз нөвбәһиндә Азәрбајчан вә ермәһни халғларынын достлугудур.

М. — Бу һки халғ арасында достлуг М. Ә. Сабирһин «Бејнәлмиләл» ше'риндә нечә ифадә олунур? Ким һәмһин мисралары әзбәр сөјләјәр? Шакирдләрдән бири — ашағыдакы мисралары сөјләјир:

Икһ јолдаш, һки гоншу бир вәтәндә һәмдијар,

Әсрләрлә өмр едиб сүлһ ичрә булмушкән гәрар...

М. — Бәс бу һки дост, гардаш халғын үз-үзә дајаныб вурושмасынын сәбәби нә иди?

Ш. — Бунун сәбәби чаризмиһ милли гырғын сијасәти иди.

М. — «Бејнәлмиләл» ше'риндә бу фикир нечә дејилр?

Ш. — «Фитнеји — иблиси — мәл'ун олду һакаһ ашикар...» мисрасыны охујур вә с. Көрүндүјү кими, «1905-чи илдә» әсәрһндән мүәјјән фикир шакирдләрин нәзәрһнә чатдырылдығда әввәлкә (IX) синифдә өјрәдилмиш «Бејнәлмиләл» ше'ри

һини бурахдығы тә'сир хатырладыдыр, бәшгә сөзлә, бејһни мүвағиғ саһәһи ојаныр, әввәлкә тә'сирлә «Бејнәлмиләл» ше'ри нәтичәһиндә јаранып јени тә'сир («1905-чи илдә» әсәрһ илә әләгәләр) арасында әләгә ассоснасија јараныр. Беләликлә, аңлајышлар бир-бири илә әләгәләндирилр. Бу әләгә бәдһин материалын мәһһимсәдилмәһинә јахынлап көмәк едир вә узун мүддәт јадла сахланылмасы үчүн ләзһми шәраит јарадыр.

Јери кәлмишкән, ону да гејд етмәк ләзһмдыр ки, һәмһин бәдһин мүмүнәләр арасында јарадылан әләгә шакирдләрин әдәби биликләрини бир нечә истигамәтдә дәрһнләшдирилмәһинә вә мөһкәмләндирилмәһинә ләзһми шәраит јарадыр, јахынлап көмәк едир:

а) Шакирдләрә јени материал кими тәғдим олунан әсәрһн (Ч. Чаббарлынын «1905-чи илдә» пјесһини) идеја мәзмунунун сәмәрәли өјрәдилмәһинә зәһһин јарадыдыр. Бу зәһһин онларын диггәтинә әсәр үзәрһнә јөнәлдир вә психоложи чәһәтдән ону мәһһимсәмәјә һазырлајыр ки, бу да тә'лим иһһиндә чох вачиб мәсәләдир. Белә ки, үзәрһндә иш апармағ үчүн тәғдим олунан бәдһин әсәрһ зәһһин олмадан мәһһимсәтмәк чәтһндир.

б) Јени вериләчәк билијин (Ч. Чаббарлынын «1905-чи илдә» әсәрһнин идеја мәзмуну) әввәлләр өјрәдилмиш билијин («Бејнәлмиләл» ше'рини, јахуд да Н. Нәримановун «Баһадыр вә Сона» романынын) идеја-естетик мәзмуну илә әләгәләндирилмәһи (фәһһахили әләгә) бејнәлмиләлчилик идејасынын, хүсусилә Азәрбајчан вә ермәһни халғларынын тарихи достлугунун тәсвир вә тәрәншүмү Азәрбајчан әдәбијаты үчүн актуал мөвзу олдуғуну шакирдләрин нәзәрһнә бир даһа чатдырыр. Мәктәблиләр бу мүмүнәләрин әләгәләндирилмәһинә белә гәһәәтә кәлирләр ки, бу һки гоншу халғ арасындакы сәһһини достлугун тәсвир, бу достлугу дүшмәһчилијә чевирмәјә чәһд едән гара гүввәләрин тәһһид атәһһинә

тутулмасы, мүтәрәғги идејалары табли едән сәһһәткарлары (мәсәләһ, М. Ә. Сабир, Н. Нәриманов, Ч. Чаббарлы вә б.) дүшүндүрән проблемләрдән бири олмушдур.

Нүмунә кими вердијимиз әләгә (фәһһахили) шакирдләрин әдәбијатшүнаслыға дәһр биликләрини дәрһнләшдирилмәһинә һкәһи верир. Белә ки, кәстәрһнәләп мүмүнәләрдән ајдын олур ки, бәдһин әсәр үчүн объект сечилән һәјәт һадисәһи ајры-ајры сәһһәткар тәрәфиһләп мүхтәлиф шәкилдә ишләпә биләр; јухарыда гаршылашдырылан әсәрләрин мөвзусу халғлар достлугудур, ләкин М. Ә. Сабир «Бејнәлмиләл» ше'риндә һәмһин мөвзуну лирик планда ишләһини—мөвзудан адығы тә'сир илә һисләрини ифадәһи кими вермишдир. Н. Нәриманов бу мөвзуну епик планда ишләһини, Ч. Чаббарлы илә һәмһин мөвзуну драматик жанрын тәләбләринә үјгүн шәкилдә гәләмә алмышдыр. Әлбәттә, кәстәрһнәләп вә тәһһил етдијимиз мүмүнәләр арасында әләгә онларын арасындакы охшарлығ әләмәтиә әсәһи јарадылмышдыр. Шүбһәһиз, фәһһахили әләгәһи гаршылашдырылан аңлајышлар арасындакы охшарлығла мөһдудлашдырмағ олмаз. Әдәбијат тәдрисһндә фәһһахили әләгәдән мүхтәлиф истигамәтлә истифадә етмәк олар. Фәһһахили әләгәһин истигамәтләри, фикримизчә, һәр шејдән әввәл, ассоснасијанын типләри илә шәртләшр. «Харичи әләһин һадисәләри аргындакы мүнасибәтләрин үч типһн» мүвағиғ оларат үч ассоснасија типш ајрылмышдыр: гоншулут үзрә, охшарлығ үзрә, әкһһик үзрә ассоснасијалар.

Ассоснасијалар гејд олунан типләрини әсасында һәдә Арһстотелин (е. ә. 384-322) врәли сүрдүјү тәсәвүрләрин «бағланымасынын» үч принцип дајаныр» (Үмүһи психолокија, проф. А. В. Петровскиһин редакторлугу илә, Бақы, 1982, сәһ. 299). Бу да һәһгәтдир ки, һадисәләр арасындакы мүнасибәтләр өз ифадәһини әдәбијатда тапыр. Демәли, харичи әләһ һадисәләри

арасындагы мүнәсибәтләрнин әдәбијатда бәлиһи нфадәсинә мүнәсибәтләрә охшарлыгы, әкслик (индијат) үзрә алағә јаратмағ нәшкә мүнәсидур, һатта иачибдир. Мәктәб тәһрүбәси көстәрир ки, габағчыл әдәбијат мүнәсибәтләрнин һадисәләр, тәәсүрәтләр арасында олан мүнәсибәтләрнин әлағәләндирилмәсинин мәһимәсәмә үчүн фәјдалы чәһәт һесаба едир вә дәрәдә она әмәл етмәјә чалышырлар. Мәсәләи, Бағчыл әдәбијат мүнәсибәтләрнин Х сифидә мүнәсибәтләрнин бир дәрәсини мүнәсибәтләрдә оласа нәзәрдән кечирәк. М. һүсәјин «Абшерон» романы өјрәдилдир. Мә'лумдур ки, бу романда Баки нефтчиләрнин иш шәрәитинин, мәһшәт тәрзинин, фикри вә арузларынның кенеш тәсвири верилдир. Ајдын олур ки, партија вә һөкүмәтимиһини гәјгысы нәтичәсиндә фәһлә сифидә, о чүмләдән нефтчиләрнин күзәрәни, һәјәт тәрзи јахшылашымыш вә фираван һәјәт сүрүрләр. Уста Рамазан кимн тәһрүбәли нефтчиләр әмәји сәјәсиндә бөјүк нүфуза маликдиләр. Бу чәһәти шакирдләрнин нәзәринә чатдырмағ мәғсәдилә мүнәсибәт А. Шаһин «Мәктүб јетишмәди» һекајәсини хатырладыр.

М. — Ингилабдан әввәл нефтчиләрнин һәјәтиһән бәһс едән һансы әсәрнин адыны чәкә бләрсиниз?

Ш. — А. Шаһин «Мәктүб јетишмәди» һекајәсиндә ингилабдан әввәл нефт сәһәсиндә чалышан фәһләләрнин ағыр һәјәтиһән бәһс едилдир.

М. — «Мәктүб јетишмәди» әсәриндәки фәһлә Гурбанла «Абшерон» романындагы уста Рамазан ким мүнәсибәт едәр?

Шакирдләрдән бири һәмнин образлары иш шәрәити, һәјәт тәрзи, ичтиман мөвгәји бахымыһән гәјгылашыдырарәг сәһијәләндирилдир.

Мүнәсибәт бу гыса мүнәсибәт

Јекулашыдырарәг гәјд етди ки, бу образларын һәр икени (Гурбан, Уста Рамазан) нефтчи олмаһын бахылдырарәг һәјәт тәрзиләри арасында кәсик фәрг вар, бир-биринин әксини тәшкил едир. Уста Рамазан һәјәт тәрзинин, ичтиман мөвгәјинин јүксәк олмасы вә с. јашадығымыз соснаһиәт чәмијјәтиндә әмәк адамына верилән јүксәк гәјмәтин нәтичәсидир. Ингилабдан әввәл исе әмәк адамларына нәшкә гәјгы көстәрилмирди, әксинә онларә һәғәрәтлә бахылырды. Гурбан кимн милјонларла фәһлә бир парча чәрәк газанмағ үчүн ән ағыр зәһмәтә гәтләшмәли олур, вә һәјәтларынның тәһлүкә гаршысында гојурдулар. Чох заман бу да онларын фәләкәтинә сәбәб олурду. Гурбанн аһәсинә јаздығы мәктүбүн чатмамасынын сәбәби елә иш үстүндә онун фәһиләи өлүмү олмушду.

Бизим заманәмиһдә буун әксинә оларәг башга сәһәләрдә олдуғу кимн нефт сәһәсиндә чалышан фәһләләр дә мүнәсибәт техники аваданлығдан истифадә едәрәк раһат ишләјир вә әмәк мүнәсибәтиһәти газанырлар. Дөвләтимиһ онларын әмәјини олдуғча јүксәк гәјмәтләндирилдир. һәмнин мүнәсибәтләрнин сонракы дәрәсини мүнәсибәт заманы шакирдләриг чавабларыһән биз белә гәһәтә кәлдик ки, «Абшерон» романын өјрәдәркән «Мәктүб јетишмәди» һекајәси илә јарадылан алағә романын мәзмунунун мәһимәсәдиләсинә мүнәсибәт тәһсир көстәрмишдир. Гурбанла Уста Рамазанн һәјәт тәрзи, иш шәрәити, адамларә мүнәсибәти арасындагы индијат романын мәзмунунун дәрәк олунмасыны, јазычы идејасынын баша дүшүлмәсини асанлашыдыр.

Демәк, әдәбијат дәрәсиндә фәһиләли әлағәдән истифадә шакирдләри фәһләшдыр, бәдиә материалына даһа дәриндән дәрәк олунмасына көмәк едир.

Рус мәктәбләриндә Азәрбајҗан дили

РУС МӘКТӘБЛӘРИ ÜЧÜN VII СИНИФИН «АЗӘРБАЈҖАН ДИЛИ» ДӘРСЛИЈИ ИЛӘ ИШЛӘМӘЈӘ ДАИР МЕТОДИК ТӨВСИЈӘЛӘР

Надир АБДУЛЛАЈЕВ

педагожи елмләр һәмнәдә, В. И. Ленин адына АПИ-нин доһенти,

Вағиф ГУРБАНОВ

Азәрбајҗан ЕТПЕИ-нин елми ишчиси

18/04/2016

18/04/2016

Мә'лум олдуғу үзрә, бу дәрәсиндә республикамызда тә'лим рус дилиндә олан мәктәбләрнин бүгүн сифидә (II—X сифидә) Азәрбајҗан дили фәһни үзрә тәкмиләшдирилмиш вә ја јени јазылмыш дәрәсликләрдә ишләмәјә башламышдыр. һәләлик һәмнин дәрәсликләрдә ишләмәјә даир хүсуси методик вәсантләрини олмәдигыны нәзәрә аларәг, бу сәһәдә мүнәсибәтләрдә, һеч олмәдә, гыса методик төвсијәләрдә көмәк көстәрмәјә еһтијәч дујулур.

Бу мәғәләдә VII сифидә үчүн «Азәрбајҗан дили» дәрәслији илә ишлә бә'зи мәсәләләринә тохунмағ мәғсәди гаршыја гојулмушдур.

Бундан әввәлки сифидә дәрәсликләриндә олдуғу кимн, бу дәрәсликдә дә параграфлар оху мәтиләри илә башланыр. һәмнин мәтиләр мөвчуд сифидә лүгәт минимума үјгүн оларәг сечилмишдир. Буну илә јанашы, һәм дә мәтиһән суалларә вериләчәк чавабларда фәһл лүгәт еһтијәтиһән истифадә олунмасы нәзәрдә тутулмушдур. Шакирдләрин фәһл лүгәтинә даһил едиләчәк сөзләр үзәриндә фонетик, лексик, сәј јарадычылығы вә грамматик тәләбләр бахымыһән тапшырылар верилмишдир. Шакирдләрдә раһан оху вәрдишләри формалашдырмағ үчүн оху мәтиләринин мәрағлы әсәрләрдән сечилмәсинә хүсуси диггәт јетирилмишдир. Буларын бир һиссәси нәср, бир һиссәси исе нәзм парчаларыннан иба-

рәддир. Әләвә оху нәшкәләр, әмәк олар ки, һәмнин мәтиләринин ләһзә илә бәләвәсәтә әлағәләндирилмә дәрәдә јән гәртбиһдә принсипиәл чәһәт кимн јанашылашыдыр. Чалышма нүмунәләри әләвә мәтиһән илә олса дә, әсәс мәһини мүнәсибәт чәһәтләрдән мәһимәсәдиләсинә хидмәт едир. Бир сөзлә, дәрәсликдә ејни бир параграфда даһил олан мәти нүмунәләринин мәзмуну арасында ја мөвзү јахынлығы, ја да идеја јатынлығы олдуғу күрмәк чәһәт дәрәдә. Дәрәслик бөјү әсәс тутулдан бу принсип методик ишәи апарылмасы үчүн дә фәјдалыдыр. Аһи дәрә елә бир системдир ки, орада форма да, мәзмун да алағә вә зәһдәдә олмәдә ирәлијә доғру һәрәкәт едән мәнәһи кимидир.

Дәјиләләри конкрет мәсәләләрдә әјдәләшдырмағә чалышмағ

«Азәрбајҗан дили һағтында» әдәли бирипчи параграфда С. Бурғунун Азәрбајҗан совет шә'ринин ләјтмотиви кимн сәсләнән «Азәрбајҗан» шә'риндән ики парча верилмишдир. Бутун ардынча лүгәт, тәләффүз вә бә'зи сөзләрин јазылышына әнд чалышмәләр кәдир. Сонракы чалышма верилмиш мәтиһән диггәтлә охумағы вә мәзмунуну рус дилиндә дәнәшмағы тәләб едир. Бурада Азәрбајҗан дилинә даһи рус шәһәрләринин вәрдишләри јүксәк гәјмәтдән сәһбәт кәдир. Көстәрилмиш ки, партија вә һөкүмәтимиһини аһалыг гәјгысы нәтичәсиндә ишлә

ана дилимиз өз ичкишафынын чин-чаклэмэ дөврүшү кечирир. Бир гэдэр сонра С. Вурғунун мәшһур «Партијамыздыр» ше'риндән ики бәндин ифадәли охусу үзрә иш апарылмасы тәләб олунар. Көрүндүҗү кими, бурада әсәс мәтнләр мүүҗәһид бир мәнтиги рабитә, бағлылыг вар; белә ки, јухарыда дилимизни чин-чаклэмәсине партијамызни көстәрдији гајгыдан сөһбәт кедирсә, демәли, бу дилдә партијамызни шәрәфинә ше'р сәсләймәси тәбии шәкил алмалыдыр. Бәс һәмни параграфын материалында «Бизә сүһләзимдыр» адлы парчанын әсәс мәтнин мәзмуну илә нә алағәси вар? Бу суала белә чәваб бермәк олар: 3-чү чалышманын мәтниндә партија вә һокумәтимизни бүтүн дүндә сүһ сijasәти јеритмәсиндән данышылар. Бу сijasәт ејни заманда чилли мәдәнијәтләрни јүксәлмәсини тә'мин едир. Демәли, рус дилиндә берилмиш һәмни мәтнин Азәрбајчан дилинә тәрчүмә олунамасы бу мәгсәдлә нәзәрдә тутулмушдур.

Беләликлә, ајдындыр ки, ејни бир параграфда берилмиш мәтиләрни һеч бири тәсадүфи характер дашымыр.

Икинчи параграфда «Вәтәнимиз» адлы мәтн берилмишдир. Орада Азәрбајчан габагчыл республикалардан биринә чеврилмиш көзәл дијар кими тәсвир вә тәрәһүм олуғур, партијамызә миннәтдарлыг дујгулары вә ифадәсини тапыр. Буни ардынча бир нечә дүгәт-орфографик чалышмадан сонра С. Рүстәмин мәшһур «Азәрбајчана кәлсин» ше'ри верилди (чалышма кими). Бу да тәсадүфи дејил. һәмни ше'р әсәс мәтнин тамамламага хидмәт едир. Бурада һәм структур чәһәтдән мәтиләрарасы әләгә јаралдымыш, һәм дә идеја чәһәтдән шакирдләрлә коммунист мә'нәвијәтини формалашдырмаг вәзифәсинә әмәл олуномушдур.

Үчүнчү параграф «Севимли мүгәнин» мәтнин илә башланыр. Бурада Рәшид Бейбудова бир мәктәбдә кечирилмиш көрүшдән

бәһс олунар. Шакирдләрдән бириси чыхыш едиб көстәрир ки, Р. Бейбудов бүтүн дүндә мәшһур мүгәнини кими танышышдыр. О, өз маһиәтләри илә писанлары гардаплыга, достлугта, сүһ сәсләјир. Ејни заманда гејд олунар ки, Рәшид Бейбудов партија, Вәтән, ана һаггында будоғ партија, Вәтән, ана һаггында Азәрбајчан маһиәтләрини ән кәлә ифачысы кими дә мәшһурдур.

Әсәс мәтнин охусундан сонра ерви үмуми мәзмунуна даир суал чәләб апарылмасы тәләб олунар. Бурада һабелә мәтнин дүгәт тәркиби илә ики чалышма нүмунәсини дә верилди. Бундан сонра нәсә ифадәли охумагы өјрәнини тәләби илә башга бир чалышма кәлир. Бу чалышманын мәтнин Әнвәр Әлибәјлинин «Азәрбајчан» ше'ридир ки, онун ады әсәс мәтндә чәкилмишдир. Әнвәр һәһәт, параграфын сонунда, Азәрбајчан дилини практик чәһәтдән түввәли биләләр үчүн нәзәрдә тутулмуш «Ана үрөји» адлы бир мәтнин рус дилиндән Азәрбајчан дилинә тәрчүмә етмәк тәләби гаршыла гојулур. Бу чалышманын мәтнин В. И. Ленинни кәчлик илләриндә јаздыгы бир мәктубундан көтүрүлмүшдур. Бурада Владимир Ильич өз әнасына бәсләдији мәһәббәти ифадә едир. Көрүндүҗү кими, сонунчу мәтнин дә мәзмуну «Севимли мүгәнин» мәтниндә бәһс едилән мәсәләлә: «Бир идејада бирләшир вә олары һәм мөвзү вә һәм дә идејага тамамламыш олар.

Бүтүн буларла әләгәдәр оларга мүәллимләрә мәсләһәтимиз будур ки, дәрсин мәһәләләрини мөһкәм әләгәсини јаратмагда китабын мәтиләрарасы мәнтиги бағлылыгынын вердији тәбии имкандан јүксәк сәвијәдә истифадә етсинләр.

Дәрелијни әсәс оху мәтиләри вә олаво мөвзулар илин ајларына вә фәсилләринә ујғун дүзүлмүшдур. Белә ки, оху мәтиләриндә тәсвир олуған һадисәләрни мәзмуну илә дәрсин кечиләчәји ајын, күнүн замана көрә ујарлыгы нәзәрдә тутулду. Бу, оға көрә белә едилди ки, мүәллим тәшкил етдији дәрсләри

хүсис һәјәтлә, коммунизм гуручуларла әләгәләндрә билсин.

Габагчыл мүәллимләримизни тәрәһүсәндә дәрсләрдә мүшәһидә етмиш ки, пәјыз ајларында олар дәрсдә тахыл, памбыг, үзүм вә с. кәнд тәсәррүфаты мәһсулларынын нәһәми пәзијјәтиндән сөһбәт ачылар. Бу дәреликдә «Пәјыз», «Даһа пәјыздыр», «Мәним мүәллимләрим» «Севил Газыјевә кимдир?» мәтиләрини пәјыз ајларына; «Шанлы Совет Ордусу», «Нәвбәдәјәм, анача», «Илк гәр» вә с. кими мәтиләрни гыш ајларына; «Севимли бајрам», «Кәндимиз», «Абшерон бағлары», «Гәләбә бајрагы», «Зәфәр бајрамы», «Һеч ким упудулчур» мәтиләрини нәсә дүзүлүш ардынчылығына көрә јаз ајларына дүшмәси педагожи тәләбләрә тамамла ујғундур.

Мә'лумдур ки, икинчи дил дәрслији даһа марағлы мәтиләрә вә гурулуша малик олмасы илә фәргләймәсә, тә'лимдә истифадәли мүвәффијјәти глаһмаг чәттидир. Мәһә бу бахымдан VII сифтин дәрслијиндә ән мәшһур адамлар һаггында јазылмыш көзәл мәтн нүмунәләриндән дә истифадә олуномушдур. Мәсәлән: «Гачаг Нәби», «Чаваншир», «Үзәјир һачыбәјов», «Мустафа Топчубашов», «Сәмәд Вурғун», «Иван Кожедуп», «Мәһди һүсәјизадә», «Фикрәт Әмиров» вә с.

Рус мәктәби шакирдләрини әкәријјәти дәреликдә гаршылашдылары ше'р парчаларындан бир чохуну дилләр әзбәри олдугуну билди. Оға көрә дә булары өјрәнмәјә бәјүк һәвәс көстәрирләр. Мүгәнинләримизни ифасында тез-тез ешидилән «Азәрбајчан», «Азәрбајчаным», «Азәрбајчана кәлсин», «Догма дијар», «Бура Гафгаздыр», «Бақынан шығлары», «Бизим дағларда», «Ај Гачаг Нәби», «Сәһәрсәһәр», «Нахчываным», «Гәрабаг», «Бақы», «Кәндимиз» вә с. маһиәтләрини мәтиләриндән ибарәт бу ше'рләр шакирдләри практик дилә јијәләндрәк чәһәтдән дә әлверилиди. Мүәллимләрә мәсләһәтимиз бу-

дур ки, шакирдләри белә ше'рләри ифадәли охумага вә әзбәрләмәјә һәвәсләндирмәк үчүн өз педагожи маһарәтләриндән максимум истифадә етсинләр.

Дәреликдә грамматик материалары сечәркән тә'лим дилинә (рус дилинә) әсәсләнмаг принципинә истифадә едилмиш вә оларын дүзүлүшү ардынчылығында мүәјјәһид систем көзләнилмишдир.

Әдәтән икинчи дилә анд дәрсликәрдә грамматика үзрә нәзәри материаларә аз јер верилди; дили даһа чох практик истигамәтдә өјрәтмәк, шакирдләрә охујуб ахлама, охујуб данышма, фикри ифадә етмә үзрә бачарыг вә вордишләр мәгсәди гаршыла гојулур. VII сифтин үчүн «Азәрбајчан дили» дәрслијини тәртибиндә дә бу принцип көзләмәјә хүсуси диғгәт јетрилмишдир. Мүәллимләримиздән бир чоху белә һесәб едир ки, рус мәктәбиндә тәһсил вәли шакирдләрдән Азәрбајчан дили үзрә минимум нәзәри һазырлыг тәләб олунамалыдыр. Ахы шакирд хәбәри чүмләнни әввәлиндә, мүбтәданы нәсә икырында ишләтмәклә иштг гүсурларына јол верирсә, онун грамматик материаллардан нәзәри чәһәтдән баш чыхармасы кимә ләзимдыр. Мәһә бу идејада ујғун оларга дәреликдә үмумиләшдиричи суал вә тапшырыглар «нәјәсә нүмунә көстәр» тәләбләринә ујғун гурулмушдур.

Мә'лумдур ки, дәрсдә мүсбәт әһвәл-руһијә јаратмаг тә'лимдә оптимал нәтичәләрә иши олмагы әсәсини тәшкил едир. Бунун үчүндүр ки, дәреликдә јери кәлдикчә јумор вә ләтифәләрдән нүмунәләр берилмишдир. Булардан әлаво, даһа марағлы парчаларын магнитофона јазылмасына вә сифидә сәсләндирилмәсинә иши олмаг ләзимдыр. Мүәллимләр нәзәрә алмалыдырлар ки, белә шух иштг парчалары даһа чох диалог шәкилдә гурулдуғундан шакирдләрдә фәһмә күчлү мараг ојадыр, олары сифидәнхариц материаллары сәрбәст охумага һәвәсләндирди.

тонасија сечмәк, рабитәли мәтидә мәнтиги вургуја риајәт етмәк, һәмчине үзлү, хусусиләшмиш үзлү, әлавәли чүмләләрдә дүәкүн иптонасијаны көмәјә билмәк бачарыгларыны ашкар етмәјә имкан верән тапшырыглар;

2) һәр һансы объект, һәр һансы мөвзу һаггында (шакирдләрә мәлум олан) јазылы вә шифаһи олараг фикир јүрүтмәк габилјјәтләрини мүүјјәнләшдирмәјә имкан верән јарәдычы характерли тапшырыглар;

3) мәтиләри үслубча фәргләндирмәји, үслуби чизкиләри сечмәји вә јазылары редактә едиб тәкмилләшдирмәји тәләб едән тапшырыглар;

4) шакирдләрини грамматик билјини, вәрдиш вә бачарыгларыны мүүјјәнләшдирмәкдә әһәмијјәтли олан тапшырыглар;

5) шакирдләрини орфографик савадыны вә лүгәт еһтијатынын зәккиндлијини мүүјјән етмәјә имкан верән тапшырыглар вә с.

Олимпиадада, мәсәлән, шакирдләрини тәләффүзүнү јохламаг үчүн мәктәб програмына даһил олмајан бир ше'р парчасыны әзбәр сөјләмәји вә ја бир бәдии парчаны охумагы, даһа сонра һәр һансы ситуасијаја ујгун диалож и вә монолог и нитгә андүмунәләр тәртیب етмәји, верилмиш гүсурлу мәтии редактә етмәји вә тәкмилләшдирмәји, тәмсил, шәкил, гысаметражлы филм үзрә вә ја тәклиф едилән мөвзуда ишија јазмагы, бурахылмыш һәрфләри артырмагла сөзләри көчүрмәји, грамматик характерли тапшырыглары јеринә јетирмәји вә с. тәклиф етмәк олар.

Азәрбајчан дили үзрә олимпиадалар да, башга фәиләр кими, үч мәрһәләдә кечирилмәлидир: 1) мәктәб үзрә олимпиадада галибләр мүүјјәнләшдирилмәли; 2) рајон билик јарышына көндәрилмәлидир; 3) рајон олимпиадасынын галибләри исе республика олимпиадасында иштирак етмәк һүгууу газанмалыдырлар.

Олимпиадада шакирдин сөјләдији ше'рин идеја-бәдии дәјәринә, бәдии нүмунәнин олимпиаданын мөвзусуна ујгунлуғуна, әдәби тәләффүз нормаларына шакирдин риајәт етмәсинә, ифадәли оху вәрдишләринә онун нә дәрәчәдә јијәләнмәсинә хусуси диғгәт јетирилмәлидир. Мәсәлән, бу ил республикамызда рус дили үзрә кечирилән олимпиаданын мөвзусу совет адамларынын сүлһ угрундагы мүбаризәсинә, халглар арасындагы достлуға, һуманизм идејаларынын тәблиғинә һәср олуимушдур. Олимпиада тапшырыглары да бу мөвзулара ујгун сечилмишди.

Азәрбајчан дили үзрә олимпиада да (1985/86-чы илләр үчүн) совет халгларынын сүлһ угрундагы мүбаризәсинә, халглар достлуғу вә бејнәлмиләлчилик һиссләринин тәблиғинә һәср олуна биләр.

Ашағыда VIII синиф шакирдләри үчүн олимпиада тапшырыгларына аид тәхмини нүмунәләр веририк.

1. а) Севдијин бир ше'ри сөјлә.

б) Верилмиш ше'р парчасынын мәзмунуна ујгун иптонасија сеч вә ифадәли оху:

Мән севирәм
Дәниз кими, торпаг кими бүтовлүјү,
Милләт кими, бајраг кими бүтөлүјү,
Јохса күндә бир сифәтдә олашлар
инанмырам.

Кабдан вала, кабдан мыха чаланлар
ипанмырам.
Һәтта белә әк мүгәддос јаланлар
ипанмырам.

Гәһфет кими ширин-шәкәр сәһбәтләрә
Кәһ бүзүшән, кәһ ачылан һөрмәтләрә,
Мәрдлијини динчә гојан кишиләрә,
Арвад кими ичә олан кишиләрә,
Нә достлуғу, дүшмәнлији билипәјән
вүчудларә.

Мәһәббәти микроскопда көрүмәјән
вүчудларә.

Јахшылығла јаманлығын арасында
гурдаланан мәхлугларә.

Грамм-грам, гәһник-гәһник хырдалавая
мәхлугларә.

Бәј лусғуда дуранларә, һавадан нә
чәкәиләрә.

Үздә далға көрүндүмү, аста дибә
чәкәиләрә

Күләк кими кәһ о Јана,
кәһ бу Јана әсәиләрә
инанмырам.
Кимлә кәлди тез дуз-чөрәк нәсәиләрә
инанмырам.
(Ч. Новруз.)

в) Ашағыдагы нәср парчасыны ифадәли оху вә нағыл ет!

«О вәча удгунду. Јенидән аһәста-аһәста давам етди.

— Аним, јурдум, доғма Азәрбајчаным, мән бағышла... Сәнә аз фәјда вердим; аз јашадым, тез олдүм!— дејиб галхды вә фәршини учуцу галдырараг торпагы оңдү.

— Әпүнүз, сөчдәјә гаваныб һамыныз бу торпагы оңүнүз! Бизим өзәли вә әбәди билијиниз будур...

Мән ону гучаглајараг Јериндә узандырдым...

— Сакиг ол, Азад, өзүнү үзмә, гардашым!— дедим.

Өзүм дә билмәдән көзүмдән сүзүлән јаш дамчылары онун альпына дүшдү. О, кирпикләрини галдырыб көзүмә бахды вә јеиә дә күлүмсәди...».

(М. Ибраһимов. «Азад» һекајәсидән.)

2. а) Ашағыдагы тәмсил әсасында нағыл-һекајә јаз! Сонра тәмсилни идејасыны, мүүәлифини охучуја чатдырмаг истәдији фикри јазылы шәкилдә шәрһ ет!

Јејилмәјән көбәләк галдырды
падағыны,
Һәкми илә Јерә вурду гәзәбдән
ајағыны.

«Јејилән-Јејилмәјән» фәрг гојмаг нә демакдир?
Бизи бир көзлә көрүн,
Көбәләк көбәләкдир.

(Б. Зия.)

б) Верилмиш шәкилләрдән бири үзрә вә гысаметражлы филм әсасында рәј-ишија јаз (3—4 сәһифәлик).

3. Ашағыдагы мәтиләрини вә ја чүмләләрини һансы үслубда олдуғуну мүүјјәнләшдир. Еһтијач, вәрса, үзәриндә редактә әмәлијјаты апар:

а) «Мән 1970-чи илдә Бакы шәһәриндә анадан олмушам. Мән 1977-чи илдә I синифә даһил олмушам».

б) Әшјанын миғдарыны вә сырасыны билдирән нитг һиссәсинә сәј дејидир.

в) «Мән бир Чиннар тапыјырам, поезија чинары... Көкү минбир телләрлә аша торпаға бағлы, голлу-будағлы, зәр-

рини шәфәтләрилә көјләр алтында доғма јурда иур чиләјән, күкигини сәһисидил иуч вә гүдрәт әмәл, көзәлтији илә көнүлләри сәһрәләјән тинар...».

г) «Ровшән әввәл көлләриңә кианә билмәди. Сәг ахурдакы атыи тиркиләриндә ики дәиә галад вәрди. Буу дә гәһадлар алов кими јаныр, гыһыл кими парылдәјырды».

д) «О, өзүнү мусиги әләминдә кәтәл истә'дәд сәјаһ бајғушун јанмына кәлди вә сәсини јохлатмаг истәди. Бајғуш ону диғгәтлә диғләјиб сәһәткар олдуғуну деди вә нәғмакар бүлбүлү хәрә јазды».

4. Ашағыдагы нүмунәләрдә нәгтәләрини јеринә ләзим олан һәрфләри артыр, нәзәрдән гачирилмиш дургу ишарәләрини ишләт, сиктактик тәһлил ет (шәрти ишарәләрлә).

а) Оңунчун ојрәтдиң ки, әлими бу
сәһәтә

Бир күн сәнә әз атыб дүшкәјән
дәһ-дәһә

б) К. Маркс јазмышдыр: «Әмәк һәјат ла.пасына јаначаг төкүр, дүшүнчә исе ону јандырыр».

в) Бәшәрин ил.даны, ешти, үрәјә,
Зәһни, дүшүнчәси, фикри, диләјә
Бүтүн јер үзүнүн хош кәлчәјә
Һәр зәвгү, с.фасы—партијаныдыр.

(С. Вурғун)

б. Ашағыдагы сөзләрин лүгәви мә'насыны јазылы изаһ ет, гаршысында синонимини јаз.

мүшаһидә етмәк
истигләшјјәт
мүзакирә етмәк
мүсаһиб
истә'дәд
нашшјјәт
е'тираф етмәк
тәшәххүс
тәкәббүр

9 вә 10-чу синифләрини шакирдләри үчүн дә бу типли, ләкки һисбәтән чәтин тапшырыглар сечмәк олар.

Шүбһәсиз, Азәрбајчан дили үзрә олимпиадаларын кечирилмәси доғма дилә шакирдләрини марағыны даһа дә күчләндирәр, мәктәбликәрини мөһкәм вә дәрин билликләрә јијәләнмәсинә, онларда дил һәдисәләрини һәссас мүнәсибәт јарадылмәсинә онларын јазылы вә шифаһи нитгини ичкишафына әһәмијјәтләр дәрәчәдә тәсир көстәрәр

ШАКИРДЛЭРИН КОММУНИСТ ТЭРБИЖЭСИНДЭ МҮНҮМ ВАСИТЭ

Кәмалә НАЧЫЈЕВА

Н. Зәрдаби адына КДПИ-нин баш мұәллими,
педагожи елмләр намизэди

Зенфира ЧӨФЭРОВА

Һәмни кафедранын мұәллими

Коммунист Партиясынын вә Совет дөвләтинин көркәмли хадими Н. Нәриманов 1899-чу илдә Кәпчәдә М. Ф. Ахундовун «Һачы Гара» пјесинин тамашаја гојулмасы мүнәсибәтилә тамашачыларын гаршысында сөйләдији нитгдә демишдир: «Бу ахыр вахтда комедија чыхартамагдан эсл мәгсәд тәрбијәдир. Инсан чох вахт өз зиндәканлыгында өзүнүн вә ја гејри-шәхсини гүсурларыны көрмүр вә јаники һисс етмир. Амма комедија чыхаранда буларын һамысыны көрүб јакшыны јамандан сечир вә мүмкүн олан гәдәр чалышыр ки, јаман сифәтләри өзүндән рәдд етсин». (Мәгаләләр вә нитгләр, 1-чи чилд, Бакы, 1971, сәһ. 32). Н. Нәриманова көрә «комедија зиндәканлыгын ајнасыдыр», театр һәмнишә ушаглар үчүн, һәм дә бөјүкләр үчүн бир нөв мәктәбдир.

Һәнгигәтән, драматик әсәрләрини сәһиә тәчәссүмү онун тәрбијәви тәсир күчүнү даһа да артырыр. Буна көрә дә мәктәблиләрини мәһәви тәрбијәсиндә сәһиә әсәрләринини һәмкәнләриндән сәмәрәли истифадә етмәк лазымдыр. Буна һаил олмаг үчүн һәк нөвбәдә педагожи коллективләрини, хүсуслиә әдәбијат мұәллимләринини драм коллективләри илә әлағәси кенишләндирилмәли, сенифдәһарич вә мәктәбдәһарич тәдбирләрдә бу сәһәјә хүсусли диггәт јетирилмәлидир. Чалышмаг лазымдыр ки, шакирдләр сәһиә әсәрләриниә тамаша етдикдән сонра онларын мұзакирәси тәшкил едилсин. Шакирдләрини бәдни естетик зөвгүнүн вә нитг мәдәнијјәтинини зәһкилләшмәсинә, әсәрин идејасыны, сәһәткарлыг хүсуслијјәтинини даһа дә-

рипдән мәһимсәмәјә һаил олмаг үчүн Кировабад шәһәринин бир чох мәктәблери шәһәрини театрлары илә мөһкәм әлағә сахлајырлар. Апардыгымыз мұшаһидәләр кәстәрир ки, мәктәб илә театрын биркә мәгсәдјәһилү тәчрүбәләри тамашачы-шакирдләрини һәртәрәфли һәкишафы үчүн әлверинли шәраит јарадыр. Бәдни образларын һәрәкәти, данышыглары, сәһиә диалогу образларын характеринини ачылма-сына, сәһијјәләндирилмәсинә вә с. көмәк едир. Мәлүм олдугу ки, орта мәктәбин әдәбијат програ-мында М. Ф. Ахундовун «Һачы Гара», Н. Вәзировун «Мүсибәти-Фәхрәддин», Ч. Мәммәдгулузадәнин «Өлүләр», Н. Чавидини «Сәјавуш», Ч. Чаббарлынын «Алмаз», С. Вур-гунун «Вагиф», рүс әдәбијјәтиндән Н. В. Гоголун «Мүфәттиш» дүја әдәбијјәтиндән В. Шекспири «Һәм-лет» әсәрләринини тәдрис мәсләһәт көрүлүр. Бу әсәрләр мұхтәлиф сенифләрдә тәдрис олуноур. Буна бах-мајараг театрын репертуарында олан әсәрләрә VIII—X сениф ша-кирдләринини һамысы тамаша едир. Һәр ил јени театр мөвсүмүндә сәһиәдә ојнанылачаг тамашалар мәк-тәбләр тәрәфиндән өјрәнилир вә бундан сонра мұвафиг гәјдада иш аларылыр.

Белә ки, програм үзрә өјрәниләг әсәрләрини коллектив тамашасы вә кениш мұзакирәси өн плана чәки-лир. Театр тамашасындан сонра әсәрин мұзакирәси кечирлир. Тамашаларда мөвзу мұхтәлифлији, жаһр вә үслуб зәһкиллији, тәһгид вә тәрәһнүм һәдәфләри вә с. барәдә шакирдләрини мұлаһизәләри динлә-нилир, лазым олан бәзән мәсәләләр

бурада мұәллимләр мұвафиг изаһат-лар верирләр. Мұзакирәләр бәзән театрын әмәкдашлары, актјорлары илә бирликдә дә тәшкил олуноур. Шәһәрин 4, 39, 44 нөмрәли орта мәк-тәбләриндә апарылан мұзакирәләр бу бахымдан даһа марағлы ол-мушдур.

«Алмаз» пјесинин тамашасына бахдыгдан сонра онун мұзакирә-синдә шакирдләр пјесини һәм әдә-би әсәр, һәм дә сәһиә сәһәти илә әлағәдәр тәһлил етмишләр, һәмни мәктәбләрини әдәбијјат мұәллимлә-риндән М. Исмајылова, К. Фәтта-һи, Е. һасәнова, Б. Ашурова театр коллективини илә әмәкдашлыг сәһә-синдә даһа зәһкили тәчрүбә газан-мышлар. Бу сәмәрәли ишдә рес-публиканын халг артистләри Ә. Аббасов, М. Бурчәлијев, Р. Вејсә-лова, әмәкдар артистләр С. Муста-фәјева, Ф. Бәдәлбәјли, З. Баратза-дә, Ф. Гәсымов вә башгаларынын фәалијјәти фәјдалы олмушдур. Оп-ларын шакирдләрә вердикләри төв-сијләр, ибрәтамнә һәһәтләр, сәһиә әсәрләри, актјорлар һаггында сөйләдикләри хатирәләр јакшы тә-сир багышлајыр.

Шакирдләрини дүја көрүшүнүн кенишләндирилмәсиндә «Вәрраби» Низамни поезија театры мұстәсна рол ојнајыр. Јени јаранмыш бу театр бөјүк шәһрәт газанмышдыр. һәмни театры Низамни әсәрләринини тәдрис театры да адландырмаг олар. Онун бүтүн тамашалары еһни заманда мәктәблиләр үчүн нәзәрдә тутулуноур. Бу тамашалар васитәсилә шакирдләр даһи Низамини јалһыз әсәрләрини дејил, мәһналы һәјат јо-луноу да сәмәрәли өјрәнирләр. Театр-да «Шаһрини һәјаты» силәһләсиндән верилән «Кәпчәлик илләри», «Шаһр вә һөкмдар», «Һәһкәт ахшамы» ки-ми тамашалар бу бахымдан сәһи-јәвидир.

Низамни Кәпчәвинини «Хәмсә»си әсасында «Славјан көзәлинин һекә-јәси», «Хејир вә Шәр», «Күл вә зәһәр», «Әдаләт сорагында», «Зәһ-мәт дастаны» ки ми тамашалар мөк-

тәблиләрә һәм биллик, һәм дә бәдни зөвг верир.

Театр Низамини «Хәмсә»синин мотивләри әсасында сәһиәдә он та-маша чәһләндирилмишдыр. Булар шаһрини кәләминини тәблигиндә, еһни заманда, шакирдләрини мәһәви тәрбијәсиндә, естетик зөвгүнүн иһ-кишафында өзүнәмәхсус јер тутур.

Мәсәлән, 22 нөмрәли мәктәбдә «Хејир вә Шәр» тамашасынын мұ-закирәси заманы X сениф шакирди З. демишдир: «Низамни поезија театрында тамашаја гојулан «Хејир вә Шәр» әсәринә бөјүк һәвәслә бах-дым. Догрудан да хејирхәһлиг, иһ-санә көмәк етмәк, һәһгиги достлуг вә јолдашлыг мұгәддәс олмалыдыр. Мәһ бу гәһәтә кәлдим ки, һәһгиги достлуг вә јолдашлыг уһудулмаз-дыр. Бәд әмәлләри өзләринә пешә едәнләрә иһфрәт, хејирхәһ ишләр ардынча кәдәнләрә мәһәббәт вә еһтирам кәстәриәк мәһим һәһизә-мә һәкк олуноу».

Мәктәбләрдә театр коллективлә-ри илә мұһтәзәм көрүшләр дә кечир-лир. Актјорлар бурада сәһәт һаг-гында, театрын тарихи барәдә го-чәман сәһәткарларыни сәһбәтләри-ни вә хатирәләрини динләјир, онла-ры марағландыран суаллара чәваб алырлар.

Сәһ илләрдә шәһәримиздә фәали-јәт кәстәрән ушаг маһшы театры, «Чешмә» фолклор театры, кукла театры да шакирдләрини коммунист тәрбијәсиндә мұһүм рол ојнајыр. Мұәллимләр бу имкандан истифадә едәрәк шәһәрин бүтүн јарадычылыг коллективләри илә әлағәни мөһ-кәмләндирилләр.

Јерләрдә театр тамашаларына коллектив бахышлар, јарадычы һәјәтлә көрүшләр кечирәкәһ чә-лышмаг лазымдыр ки, онлар ша-кирдләрини коммунист тәрбијәсинә көмәк кәстәрсин. Һәр бир әдәбијјат мұәллими бу тәдбирләрини сәмәрәли олмасына чалышмалы, онлардан ја-радычылыгла истифадә етмәлидир-ләр.

ры дахилдир Кәһәр ат, Гарабаг аты, Дон далаен, Сибир хорузу, Буджонны аты, Кострома инэжи, Шимала аямы, һәштәрхан тојугу вә с.

4. Идарә вә тәшкилат адлары. Азәрбајчан дилиндә мөвчуд олан бүтүн идарә вә тәшкилат адлары ономастик бирләшмәләр формасындадыр. Азәрбајчан Коммунист Партијасы, Азәрбајчан ССР Маариф Назирлији вә с. Әкәр бу типли адлар онларын јерләшдији јер мәһизасында ишләнирсә, онда онлары топонимик бирләшмәләрә аид етмәк лазымдыр: В. И. Ленин адына АПИ-нин бинасы, Ленин рајон Халг Маариф Шө'бәсинин бинасы вә с.

5. Хрономик бирләшмәләр. («Хроним» јунан сөзү олуп, заманын мүәјјән парчасынын хүсуси ады мәһизасында ишләнир.) Бураја ингилаби бајрам, тарихи күн вә һадисәләрин хүсуси адлары дахилдир: 8 Март Бејнәлхалг гадыналар күнү, Рус-Јапон мүһарибәси, 9 Мај, Бөјүк Октябр социалист ингилабы, Јени ил, Баһар бајрамы вә с.

6. Китаб, гәзет, мөвзу вә с. адлары: «Јералты чајлар дәннзә ахыр» әсәри, «Онун бөјүк үрәји» филми, «Илдырымлы јолларда» балети, «Азәрбајчан мәктәби» журналы, «Совет кәнди» гәзети вә с.

7. Фәхри адлар: Совет Иттифагы Гәһрәманы, Азәрбајчан ССР халг артисти, Азәрбајчан ССР памбыг устасы, ССРИ-нин фәхри нефтчиси вә с.

Ономастик бирләшмәләр компонентләри арасындакы мәһизә вә синтактик әләгәләринә кәрә дә сөз бирләшмәләриндән фәргләнир. Сөз бирләшмәләриндә адәтән биринчи тәрәф һәмишә икинчи тәрәфи тәјин едир вә она табә олур. Хүсуси ады олан ономастик бирләшмәләрдә исе әсас компонент—табәдичи тәрәф хүсуси ад олур: Гачаг Нәби, Әһмәд тачир, Фәтәли хан, Рүстәм киши, Гочу Нәчәфгулу, һачы Сәмәд вә с.

Ономастик бирләшмәләрини ајры ајры нөвләриндә дә компонентләр арасында мөвчуд олан синтактик

әләгәләр мүхтәлиф олур. «Боз аты зоонимик бирләшмәси бүтөвлүкдә I нөв исми сөз бирләшмәси формасында олса да, бирликдә бир ад һесаб олунур вә чүмләдә дә, I нөв исми бирләшмәдән фәргли олараг, бир үзв киши ишләнир. «Бақы метросу» бирләшмәси исе II нөв исми бирләшмә формасындадыр. Лакин «Бақы» топоними әсас апарычы гүвәјә маликдир вә топонимик бирләшмәнин јаранмасында мүһүм рол ойнајыр.

Антропонимик бирләшмәләр дә өз хүсусијәтләринә кәрә дикәр ономастик бирләшмәләрдән фәргләнир. Антропонимик бирләшмәләр ад, ата ады, фамилија, исебә, ләгәб, титул, тәхәллүсләрдән дүзәлән бирләшмәләрдир. Азәрбајчан дилиндә онларын ашагыдакы формаларына раст кәлмәк олур: ад+фамилија (Бәхтијар Ваһабзадә), фамилија+ад (бир чох сунәһылар бу формада јазылыр), фамилија+ад+ата ады (Ибраһимов Сабир Садых оғлу), ад+ата ады+фамилија (дөвләт фәрманларында шәхс адлары бу формада јазылыр), ад+исебә (Ариф Әрдәбили), тәхәллүс+исебә (Хагани Ширвани), ад+тәхәллүс+исебә (Мәһәмәд Фүзули Багдади), ад+титул+тәхәллүс (Гасым бәј Закир), ләгәб+ад+тәхәллүс (Молла Пәһәл Вагиф), ләгәб+ад+фамилија (Мирзә Фәтәли Ахундов), ад+титул+фамилија (Аббасгулу Ага Бақыханов) ләгәб+ад+тәхәллүс+фамилија (Мирзә Әләкбәр Сабир Таһирзадә) вә с.

Азәрбајчан дилиндә титул+ад+ләгәб, ләгәб+ад+ләгәб, ләгәб+титул+ад+ләгәб, ләгәб+ад+титул+ләгәб, титул+ләгәб+ад+ләгәб вә с. киши антропонимик бирләшмәләрә дә раст кәлмәк олур: Ага Мәрдан һалвачы оғлу (М. Ф. Ахундов да), Уста Фәјзулла нәлбәнд (Ә. һагвердијев дә), Чиндар Мәшһәди Шараван хала (Ә. Нәзми дә) вә с.

Мәлумдур ки, әсл аддан әввәл кәлән титул вә ја ләгәб әсл адла садә ад бирләшмәси јарадыр. Бу-

рада биринчи тәрәф табә, икинчи тәрәф табәдичи тәрәфдир: Шаһ һүсәјн, Сары Шәмистан вә с. һәм тит. п. л. һәм дә ләгәб ајрылыгдә (шаһ, п. л. гара, сары вә с.) үмуми сөзләрдир. Әсл адларла ишләнәндә әввәл адыни тәјинедичиси киши чыхыш едир вә сонрадан хүсуси ады чыгарылыр. Онлар шәхс һаггында әләвә мәлумат версәләр дә, бирликдә I нөв исми бирләшмә формасында олан хүсуси ад һесаб олунур.

Бәзән әсл аддан әввәл ики кәмәкчи ад кәлир. Косвар һачы һашым, Чухуд һачы Гафур, Дәһрә Кәлә Малик, Арыг Мәшәди Рза, Дәлләк Мәшәди Гулу, Коса һачы Хәлил (Ч. Чаббарлы да) вә с.

Әсл аддан сонра кәлән титул вә ләгәбләрини адла әләгәси һаггында түрколокијада мүхтәлиф фикирләр мөвчуддур. В. А. Гордләјевски кәстәрир ки, әсл аддан сонра кәлән фонди, аға, бәј, ханым хүсуси ады—тәјин олунандан сонра кәлир. Демәк, о, Әһмәд аға, Фатимә гыз, Әшрәф бәј, Аббасгулу аға вә с. киши ад бирләшмәләриндәки хүсуси адлары тәјин олунан һесаб едир (Избранныје сочиненија, II т., М., 1964, сәһ. 65). С. С. Мајзел исе бу чүр ад бирләшмәләринин һәм пар-

чалаймајан вә бирләшмәләри олду-гуну, һәм дә биринчи тәрәфин (әсл адыни) икинчи тәрәфи (кәмәкчи ады) тәјин етдијини гејд етмишдир («Изафат в туретском јазике, М.—Л., 1957).

Азәрбајчан дилчилијиндә Низами Кәичәви, Мәммәдәли шаһ, Сәмәд Јүзбашы киши антропонимик бирләшмәләри I нөв исми сон бирләшмәси һесаб едән тәдгигатчыларын фикринчә, бурада биринчи тәрәф табә, икинчи тәрәф исе табәдичи тәрәфдир.

Мүхтәлиф типли бу чүр антропонимик бирләшмәләрдә билчә, әсас компонент әсл аддыр. Чүнки кәмәкчи адлар әсл аддан сонра, инсанин мүәјјән јаш сәвијјәсиндә мејдана кәлир. Буна кәрә дә антропонимик (о чүмләдән ономастик) бирләшмәләр онлара грамматик чәһәтдә даһа чох мәнтиги нөгтеји-нәзәрдән ја нашмагы тәләб едир. Бу хүсусијәт дә ономастик бирләшмәләри сөз бирләшмәләриндән әсаслы шәкилдә фәргләндирир. Бүтүн булар бир даһа сүбут едир ки, ономастик бирләшмәләрини һәртәрәfli тәдгиги Азәрбајчан дилчилијиндә өз һәллини көзләјән проблемләрдән бири киши галмагдадыр.

ТӘБРИК ЕДИРИКИ

Сајад РҮСТӘМОВА
Бақыдакы 126 номер-
ли орта мәктәбин мүәл-
лими

Мәммәкәт İSMƏLİLLOVA
Күрөвабаддакы М. Ә.
Сабир адына 5 номер-
ли орта мәктәбин мүәл-
лими

Шакирдләрини тәлим тәрбијәси саһәсиндәки јүксәк мүвәффәқијәтләринә кәрә Н. К. Крупскаја адына мүкафатын лауреатлары.

Һәҗәтүн мә'насына охујуб «Һәр һесабы» дәрк етмәкдә ахтаран Бајрамәлинин ишчиси тәкчә билијини эңкилләшдирмәклә кифајәтләнир, о, сәлиғәли кејимн илә дә дәјишһлиб танымаз олмушдур.

Б. Аббасзадә бир сыри чидди ше'рләр Јаздыгына бихмајораг о адәбијәт тарихини сатирик шаир кими дахил олмуш, елм, маариф, тә'лим-тәрбијә сәһәсиндәки гүсурлары күлдүрүчү-дүшүндүрүчү тәғид илә арадан галдырмага бир сатирик кими чалышмышдыр. Онун «Вәсијәт» сатирасы бу мәгсәдлә «Молла Нәсрәддин журналына хитабән јазылмышдыр. Елмләр, о чүмләдән ријазиијәт елминин сирләрини дәрһидән мәнимсәмәји инчә ејһамларла тәблиғ едән «Молла Нәсрәддин» шаир мүрачһәтлә јазырды:

Сән дејирсән ки, кедин елми-ријазии охујун,
Буна ким разы олур ки, белә көфтар еләдин
Киши, әл чәк, бу гәдәр фитнә-фәсад етмә дәһи,
Ки, бүтүн халгы өзүндән дәһи бизар еләдин.

Бурада бир тәрәфдән молланәсрәддинчиләрин јорулмаг билмәдән дүңјәви, мүтәрәғги елмләрн тәблиғ етмәјинә үстүөртүлү тохунулурса, диқәр тәрәфдән халг күтләләринин маарифләнимәсиндәки керһилјә, ләнклијә ачыгдан-ачыга ишәрә едилр.

Б. Аббасзадәнин јарадычылығында гадын азадлығы, онун елмә, мәктәбә мүнәсибәти мәсәләләрн бир сыра проблемләрлә әлағәдә көтүрүлмүш, һәлли јоллары һағгында әһәмийәтли фикирләр сөјләнилмишдир. Шаирин гәһәти беләдир ки, гадынн чадрадан хилас олмасы һәлә азадлығ дејилдир. Әсл азадлығ гадынн мәктәбә кетмәси, елми биликләрә јијәләнмәси, чәмијјәтдә кишиләр илә бәрабәр һүғуғларә маләк олмасыдыр. Лакин ингилабдан бир мүддәт сонра да Азәрбајчан гадынларыпы мәктәбә чәлб етмәк мүшкүл ишә чеврилмишдир. Б. Аб-

басзадә гадынларын тәһсил алмасында гарһијә чыхан мәсәләринн көкүнү һәмншә шәриәтдә, онун адәтлә гаунларында ахтарырды. Шаир «Еј шәмси-сәадәт» ше'риндә ислам динини зәрәрли мәһијјәтинн ачыб көстәрмәклә јанашы, сәадәт күнәшн адландырдыгы гадынларымызын мин илләр илә «әилләт», «чөврү-чәфа» чәкдикләринә үрәкдән ачыјыр, онларын јекәнә чыхыш јолуну мәктәбә кетмәклә, елмә, сәһәтә јијәләнмәкдә көрүрдү:

Мәһрум олунуб елмдән һәркәһ гадынлар,
Бир фәлсәфәдән олмујуб акаһ гадынлар,
Миң әилләт илә күн кечириб әһ, гадынлар,
Билмәм бу нә гаун, нә шәриәт, бу нә адәт,
Ач пәрдеји-рүхсарыны еј шәмси-сәадәт!

Азәрбајчанда Совет һакимийәтинн илк илләриндә јазылмыш бу ше'р гадынларымызын јени чәмијјәтдә өз мөвгеләринн тутмаға сәләјән күчлү чағырышын бир һәзһи сәдасы иди.

Әсрин әввәлләриндә елм вә тәһсилни гадынларымыз арасында кениш әкс-сәда доғурмамагынын бир сәбәби дә мүнәфизәкар фикирләрин ата-баба адәт-ән'әнәләри илә бағланмасы, белә «фәлсәфәнин» һәтта гадын зијалылар тәрәфиндән мүдәфиә едилмәси иди. Б. Аббасзадә типин өзүнү ифша үсулундан истифадә едәрәк «Нә кәрәк елм...» (Бу ше'р Б. Аббасзадәнин китабларына дахил едилмәмиш, илк дәфә «Јени јол» гәзәтиндә (1925, 11 јанвар, № 8) чап олунмушдур) сатирасында Азәрбајчан гадынларындан бәзиләринин јени һәјәтдә көһнә дәб илә јашамасынын кениш ләвһәсини вермишдир. Лирик гәһрәман әилмәншәт мүнәсибәтләриндәки гүсурлу, ијрәнч ән'әнәләрә сәмини рәбәт, елмә, мәктәбә исә бикәнәлијини, лағәјдлийини билдирәрәк күлүш һәдәфинә чеврилр:

Нә кәрәк елм, нә мәктәб бизә өјрәдилә сәһ'әт

Јараныбды шә'ниниңдә бәши бәғлиә әски адәт,
Ону вачиб еләминидик, ядымы көрәндә гәчмаг,
Туманы узун тикордик, яјағин учунда бәшмаг,
Кимиси оларды рүбәнд, кимиси пурарды јашмаг
Аталыр бәјән едибдир, бизә етдији вәсијәт,
Нә кәрәк елм нә мәктәб, бизә өјрәдилә сәһ'әт.

Сатираны охудуғча көһнә дүңјадан бизә мирас галмыш зәрәрли адәт-ән'әнәләринн шүүрдә нечә дәринн көк салдыгына иланмаја билмирсән.

Бајрамәли Аббасзадәнин маарифпәрвәр көрүшләриндә диғгәти чәлб едән бәшга бир хүсусийәт онун Азәрбајчан дилинин сафлығы, гәмизлийн уғрунда мүбаризә апармасыдыр. О, һәлә 1906-чы илдә «Молла Нәсрәддин» журналынын 20-чи нөмрәсиндә чап етдирдији «Һәмшәри сөһбәти» публицистик әсриндә ајдын вә мә'налы бәдинди л нүмајиш етдирәрәк илк дөврләрдән молланәсрәддинчиләр әиләсинә дахил олмушдур. Ше'р вә фелјетонларынын дилини әчнәби сөзләрдән горумаға чалышан Б. Аббасзадә әрәб, фарс тәркибли гәлиз чүмлә гурулушуну кәскин исләјирди. О, дилиминин лүғәт фондунун чам сабитләшмәдийн бир әрәфәдә

Гәһәт вә журналларда әјрә әјрә сөзләрә һәр мүһәрририн өз итәси бәли бәлимидән јанашмасын «Јәт-јәтмә» (Б. Аббасзадәнин «Сәһилмиш ше'рләри» сәһи бларәг «Јәтмә» ады илә салыныш, илк дәфә «Молла Нәсрәддин»дә (1925, № 3) чыхышдыр) сатирасында чәсар-лә тәғид етишдир

Бирн сөјләр дили лисән јәтмә,
Бирн сөјләр дили зәбән јәтмә,
Бирн сөјләр чулу чәпән јәтмә,
Чәлдә музурларын чәбән јәтмә,
Сөзү бир јәт, о јән-бу јән јәтмә!

XX әсрин әввәлләриндә тәрәғгипәрвәр зијалыларымыз һағгы оларәг әдәби дили милли мәдәнијјәтин јаранмасында бәшлүчә вәситә һесаб едир, онун сафлығы вә викишафи уғрунда мүбаризә апарыр, лүғәт фондунун эңкилләшмәсиндә әсәс мәһбә чаклы халг дағдығ дилини һесаб едирдиләр. Бүтүн һәјәти боју маариф вә мәдәнијјәтин, елм вә мәктәбин тәрәғгисинә чалышан Бајрамәли Аббасзадә бу ишдә әнқәл тәрәдән гүвәтәрә гаршы сатирик гәләм илә фәал мүбаризә апаран сәһәткарларымыздан олмушдур. Онун тәвәзәкар әмәји «Молла Нәсрәддин» мәктәбинин милли мәдәнијјәтиннә бәхш етдији әдәби-бәди, ичтимаи-сәғәттик фәкир чәтәккндә лајғәли јер тутур.

МҮӘЛЛИФЛӘРИН НӘЗӘРИНӘ

Редаксийәкә көндәрпән иғаләләр мақнада 2 интервистә вә һәк күсәдә чап едилмәлидир (әтрафлы мә'лумат үчүн бах: «Азәрбајчан мәктәби» журналы, 1985, № 3).

Республикамызын учғар јерләриндән дахил олин иғаләләр дөфтер керәкдәриндә дејил, ағ стандарт кағызларда әдјәзә шәклиндә тә гәбүс едилр. Бир шәртлә ки, бу мәғаләләр охунағды хәтлә јазылмыш олсун.

Мүәллифин ады, фамилийасы, иш јери, ес үзәвәи да иғаләдә дағи кәстәрикләлидир.

Рамиз НОВРУЗОВ

филологија емлэри намизэди, республиканын эмэктар мүүлими

Биз мүасир рус дилинэ энд мэт-буатда, китабларда чох тез-тез то-вар, лошад, утjug, карандаш, коче-ват, кишлак алы, кариј сөзлэринэ, Кутузов, Аракчејев киими шэхс ад-ларына раст кэлр, лакни чох заман онларын түрк мэншэли вэ ја Азэр-бајчан дили илэ ортаглы сөзлэр ол-дугуна лазымынча фикир верми-рик. Нэгигэтдэ исэ дөврүмүзүн эн зэнкии бејналхалг үнсүјјэт васа-тэси олан рус дили дэ, башга дил-лэр киими, «халис дил» дејил, онун лүгэт таркибиндэ түрк диллэри, елэчэ дэ Азэрбајчан дили мэншэли сөзлэрдэн ибарэт гэдим вэ зэнкии пај вардыр. Танынмыш түрколог Н. К. Дмитријев гејд едир ки, вахтилэ түрк дилини болгар дилинэ, татар дилини рус дилинэ тэсире роман диллэринин инклис, эрэб дилини испан дилинэ тэси-риндэн даһа күчлү олмушдур (Н. К. Дмитријев. Строј тјуркских язы-ков. М., 1962, сәһ. 504). Демэк ла-зымдыр ки, түрк диллэриндэн бу чүр тэсир башга диллэрэ дэ андир. Мәсэлэн, тјуркологлар мачар ди-линдэ 800 сөзүн, молдав дилиндэ топонимлэрин 7 фазинин (молдав вэ рус мэншэли топонимлэрдэн сон-ра үчүнчү јер) түрк мэншэли сөз-лэрдэн (ТМС) эмалэ кэлдијини геј-дэ алмышлар.

Изаһлы вэ етимоложи лүгэтлэр-дэн дэ ајдынлашыр ки, рус дилин-дэ ишләнмиш вэ инди дэ ишләнэн хеј-ли ТМС вар. Шүбһәсиз, бир сыра эт-рафлы арашдырмалара бахмајараг, бу сөзлэрдэн һәр бирини рус ди-линэ һансы тарихи шәраитдэ, һансы түрк дилин-дэн јајылмасынын елэ ачылмамыш сәһифэлэри вар ки, онлар инди дэ кениш тэдгигини көз-лөјир. Лакин ТМС-дэн һәр бири чанлы фактдыр вэ онларын, демэк оллар ки, чох бөјүк әксәријјәти һәм дэ Азэрбајчан сөзүдүр.

Халгымызла тарихи, әдәби әла-

гэлэр нәтижәсиндэ ТМС-дән бир һис-сәсини рус дилинэ бирбаша Азэр-бајчан дилин-дән дэ кечмәсинэ шүб-һә јохдур. Рус әдәбијјатынын классиклэриндэн А. С. Пушкин, М. I. Лермонтов, А. С. Грибоједов, Б. Марлински, Л. Н. Толстој Гүф-газла бағлы әсәрлэриндэ Азэрбај-чан сөзлэри дэ ишләнмиш. Түркәмли азэрбајчанлы адим мирзә Казим бәј Л. Н. Толстоја түрк дилин-дән гәрә дөјәркә Азэрбајчан дили фактларына дэ әсәсләнмишдыр.

Рус дилини лүгэт таркибиндэ ТМС-ни мүәјјән јер тутмасыны мәк-тәбләримиздэ Азэрбајчан вэ рус диллэринин, әдәбијјат вэ тарихин (елэчэ дэ башга фәнлэрин) тәдри-синдэ ери кәлдикчә нәзәрә алма-дын мүәјјән әһәмијјәти вар. Она кө-рә дэ бу јарыда мүүллимлэриниз ТМС-дән бәзи мәлүматлар вермә-ји таршыја мәгсәд гојмушуг.

ТМС-ни (түрк диллэри вәситәси-лэ кечән эрәб вә фарс сөзлэри дэ нәзәрдә тутулур) рус дилин-дэ ја-јылмасынын тарихи гэдимдир. Түр-кологлардан Ф. Е. Корш, Т. М. Мелиорански, Н. К. Дмитријев, Н. А. Баскаков, И. Г. Добродомов вэ башгалары бу мәсәләни даһа гэдимдән башлајыб монгол импе-ријасына гәдәрки рус дилин-дә араш-дырмышлар. Мәлүм олмушдур ки, ТМС ичтиман-сијаси, тарихи һадис-сәлэрини далгаларында туллантија чеврилмәмиш, јашамыш, јени шәра-итдә марағлы јол кечмиш, һәтта бә-зән тарихи сәһвлэри тәкзиб етмәјә имкан вермишдир. Сон заманлар бу сәһәдә сәмәрәли тәдгигат апаран Н. А. Баскаков «Русскије фамилии тјуркского происхождения» (1979) китабында 300 рус фамилијасынын, «Тјуркизмы в названиих Московско-го улуса» мәгаләсиндә («Советскаја тјуркология», 1979, № 2) Москва шәһәриндә 95 күчә, дөнкә, мејданча адларынын ТМС-дән тәшәккүл ет-

дијини көстөрүр.

Гэдим рус әфсанә, дастан вэ сал-намәлэриндә хејли ТМС вардыр. Мәсәлән, «Мамајен вурушмасы», «Рјизанлы Сиғонија», «Задонщина» әфсанәлэриндә, «Баты тәрәфиндән Рјизанын талан едилмәси һағгында повест»дә, «Игор полку дастаны»нда феодал мәнасында алпаут (рес-публикамызда Алпоут адлы кәнд-ләр хатырлашыр), хатуи (хатыи, ар-пад), кочеват (көчмәк), тма (түмән, он мин), улан (оглан), Карабиркли, Карабароглы (ара бөрк) киими сөз-лэри мисал көстөрмәк олар.

Мал, мүлк мәнасында ишләнән товар сөзү («товариш» сөзүнүн дэ бурадан олдуғу күман едилр) рус дилин-дә X әсрдән ишләнмәктәдир «Полноје собрание русских летописей», I чилд, Л., 1926—1928, сәһ. 87, 122, 258) вэ түрк диллэриндәки да-вар (хырда бујугузлу мал-гара) сө-зүндән формалашмыш, мачар ди-линэ дэ кечәрәк табор фонетик таркибиндә һәрби дүшәркә мәнасы-ны алмышдыр. Театрово (чадрадан һазырланмыш парча), арык, бојар, атаман, карандаш сөзлэри «чадра», «бәј+әр», «бөјүк+ата», «гәләм+даш» сөзлэриндән әмәлә кәлмиш-дир. Бојар рус дилин-дән бәзи Ав-ропа диллэринкә, елэчэ дэ словак дилинэ кечмишдир.

Н. К. Дмитријев «О тјуркских эле-ментах русского словаря» мәгалә-синдә (Лексикографических сбор-ник, III, М., 1958) өзүнүн дэ там һесаб етмәдији 358 ТМС-ни тәһли-лини вермишдир. Буна аманат, архалук, аршин, атара (отлаг), ашуг, аул, бәј (бәј), баклажан (ба-дымчан), бахча, башлыг, баштан (бостан), бурдјук (бардаг, тулуг), камыш, кәлүк (гајыг), кизјак (тә-ләк), сундук (сандыг), таз (даз), чекан (човкан), утјуг (үтү), шаш-лыг (шишлик), баскак (чығатај) дилин-дә баш веркиси топлајан шәхс) сөзлэри мисал ола биләр.

Гејд етмәк лазымдыр ки, ТМС рус дилинэ кечдикдән сонра мүхтә-ләф мәна дәјишикликлэринә угра-мышдыр. Бу чәһәтдән онлары үч јерә бөлмәк олар:

а) өз мәналарыны сахлајанлар; мәсәлән: кумач (гумәп), сазан, ај-ран, ашуг, кишлак, дервиш, тамга (лапга), баклажан, арба (араба), алтун, казна (хәзинә) вэ с.

б) өз мәналарыны мәһдудлашды-ранлар; мәсәлән: рус дилин-дә улан (оглан; кијаз оглу), джигит (икид; дәлиганли, гәддар), бајрам (бај-рам; 2—3 күнлүк шәнлик), әскер (әскәр, дөјүшчү, түрк әскәри), тјутјук (түтүн; ашгы кејфијјәтли түтүн), духан (дүхан; шәраб дүканы), үзјум (үзүм; килә-си гурудулмуш үзүм), урјук (әрик; әрик гурусу), шептала (шафтали; шафтали гурусу), балыг (балыг; ба-лыг консервини бир нөвү), курдјук (гујруг; гојун гујругу) вэ с.

в) өз мәналарыны кенишләнди-рәнләр; мәсәлән: тма (түмән — он мин; даһа чох, чохлу), улус (ел, өлкә) вэ с.

г) өз мәналарыны дәјишдирән-ләр; мәсәлән: томоша (тамаша; һәрч-мәрчлик, гарышыглыг), балда (балта; дағчапма ишиндә ишләнән ағыр чәкич), лачуга (алачыг, касыб ев), шерба (шорба; балыг шорба-сы), барыш (барышмаг; мәпфәт, фајда), бахрома (мәһрәба; сачаг), кутузка (гудуз; һәбсхана, газамат), курен (күрән; күләшдән гајрылмыш чадыр) вэ с. Балван фарс мәншәли «пәһләван» сөзүндән олуб түрк дя-ли вәситәсилә кечән сөздүр. Полуан (балбан) шәклин-дә әвалләр рус дилин-дә һејкәл мәнасыны билдир-миш, инди исә кобуд ифадә киими ишләнмәктәдир. Балда (балта) сө-зү даһа әләвә мәнада (балтат-сар-сагламаг) газанмышдыр.

Рус дилини ономастикасындан бир чох јазычы вэ адымларын, ич-тиман хадимлэрин фамилијалары-нын, тәхәллүслэринин, образ ады-ларынын ТМС-лә бағлы олдуғу ајдын-лашыр. Мәшһүр рус јазычыларын-дан Салтыков-Шедринија фамилија-сында салтык газак дилин-дә шых кејинән, модабаз мәналарыны бил-дирән «салдыг» сөзүндән дир. И. С. Туркеневиин фамилијасында түр-кән (сүр'әтл. тәләсик) монгол, түрк сөзлэри, Н. В. Гоголун фамилија-

сында гогол тыргыз дилинде «кө-гөл» (кө), жашылбаш сонл, өрдөк) сөзү илэ элагадардыр. Совет жазычысы Аркади Петрович Голиков Күр сөзү илэ баглы олан Курски шәһәринде догулмуш, образларына түрк мәншәли адлар («Тимур ва онун командасы») вермиш, өзү дә Гаждар тәхәллүсүнү гәбул етмишдир. Тимур ады дәмип сөзү илэ элагадар олуб, јәгин ки, дәмип кими мөһкәм, чәсарәтли мәнәларында дүшүнүлмүшдүр. Гаждар әрәб мәншәли «Һәјдәр» сөзүндән олмага аслан, шир, мәчәзи (мәнәда исә икид, чәсур демәкдир. А. Гаждар, һәгигәтән, адындакы мәнәја ујғун олараг фәшнәмә гаршы вурушмаларда гәһрәмәлиылга һәлак олмушдур.

М. И. Голенишшев әфсанәви рус сәркәрдәсидир. О, кәнчилијини һәш-тәрханда һәрби гуллулда кечирмиш, XVIII әсрин II јарысында Русия—Түркијә мұһарибәләринде иштирак етмиш, Түркијәдә дипломат, 1812-чи ил Вәтән мұһарибәсинде Али Баш командан олмушдур. Јәгин ки, М. И. Голенишшев Түркијә илэ элагадар фәалијәтиндән сонра түрк мәншәли Кутузов фамилијасыны гәбул етмишдир. Һәмни фамилија исә түрк дилләриндә, еләчә дә Азәрбајчан дилинде ишләнән гудуз (һирсләймәк, гәзәбләнмәк, гудурмаг) сөзүндәндир. Көрүнүр, «гудуз», ја XVIII әсрдә гочаг, икид мәнәларыны ифадә етмиш, ја да Түркијә илэ вурушмаларда икидлијинә вә дүшмәнә күзәштә кетмәдијинә көрә түркләр сәркәрдәјә бу ады вермишләр.

Үмумијјәтлә, бизчә, Гајдар, Кутузов кими адлары тәсадүфи һесаб етмәк олмаз. Бир чох көркәмли шәхсијјәтләрин бағландылары халглар вә онларын мәдәнијјәтинә һәрмәт әләмәти олараг ад, фамилија, тәхәллүс гәбул етмәләри һаллары аз дејил. Мәсәлән, мәшһур азәрбајчанлы алым М. Казым бәј Александр адыны (Александр Гасымович Мирзә Казым бәј) вә христианлығы гәбул етмишди. Франсыз жазычысы Волтерин 160-дан чох тә-

хәллүсү пар иди ки, онлардан бири дә Фатимә олмушдур. Волтер Шәрглә бағлы, дини фанатизми, истибады тәңгид едән «Фанатизм, Јахуд Мәһәммәд пејғәмбәр» фачһәсинини мұәллифи иди. Һазырда АФР-дә јашајым-јарадан, елми јарадычылығы түркдилли халгларын филолокијасы илэ бағлы олан алман алими Һанс Петер Шмиде, Әһмәд тәхәллүсүнү гәбул етмиш, анло үзвләринә Шәрг адлары гојмуш, һәтгә дини етигадыны да дәјишәрәк ислам динини гәбул етмишдир.

Көркәмли рус алимләриндән Тимирязевини фамилијасы түрк мәншәли дәмип вә әрәб мәншәли газы сөзләри, Миңурини фамилијасы бачурин, бичурин сөзләрини фонетик варианты олуб татар дилинде ки бај вә чурә (бәј оғлу) сөзләриндәндир. Дөвләт хадимләри Сабуров вә Бугајевини фамилијалары сәбр вә буга сөзләри, футболчулар Колотов вә Шалимовун фамилијалары голтуг вә сәлим (сакит, сакитлик) сөзләри әсасындадыр.

Суворов, Аракчејев, Шарәпов, Чәләјев, Барсуков, Аксаков, Қаратајев кими рус фамилијалары да сүварин (фарс сөзү «сәвар»—атлы), арагчы (араг һазырлајан), шәрәф, чапмаг, порсуг, ахсаг, гара сөзләри илэ бағлыдыр. Мәнбәләрдә бу кими адларын јарәима тарихи илэ таныш олмаг мүмкүндүр. Мәсәлән, XIX әсрин көркәмли рус рәссамы Иван Константинович Ајвазовскиини бир чох мұәллифләр тәрәфиндән (И. П. Кузмин, И. К. Ајвазовскиј и его произведения, СПб, 1901; Н. С. Барсамов, И. К. Ајвазовски, М., 1967; Ајвазовски, документы и материалы, Јереван, 1967) ермәни тачирин аиләсиндән олдугу кәстәрилир. Лакин рәссамы фамилијасындакы ајваз сөзү онун һәјатындакы бир чох гаранлыг мәсәләләри, фамилијасы вә атасынын адынын верилмә сәбәбләрини, ән јахын әчдадларынын ермәни дејил, түрк олдуғуну ајдылашдырмага әсас верир. Бунун үчүн ән етибарлы мәнбә рәссамы өз гејдләридир. Һәмни гејдләрдән өјрәнирик ки,

1770-чи илдә рус-түрк мұһарибәсини Румјанцевини башчылыг етдији рус ордусу Бендери галасыны мұһасирә едир, галада голлы гыргылар баш верир. Бендери пашасынын катиби ағыр Јараланса да, гучагындакы көрпәнин хиласы үчүн чалышыр. Өлүм тәһлүкәси көрпәни Јахалајан заман бир ермәни дөјүшчүсү өзүнү силәһли әскәрини габатына атыб дејир: «Дәјан, бу мәнни оғлумдур, о хәчпәрәстдир». Бу «иәчиб Јалан» көрпәни-кәләчәк рәссамы атасынын һәјатыны хиләс едир. Ермәни көрпәјә икшичи аталыг едир, ола Константи адыны вә түрк дилинде «катиб» мәнәсында ишләнән ајваз сөзүндән Гајвазовски фамилијасыны верир (Ф. И. Булгаков, И. К. Ајвазовскиј и его произведения, Санкт-Петербург, 1901).

Рәссамыни мишпәтдарлыг һисси илэ хатырлатдыгы «иәчиб Јалан» көрпәнин ермәни оғлу вә рус әскәрини дилиндән олмасы, хәчпәрәст кими гәләмә верилмәси, һәмчинини она гојулан ад вә фамилија да иәчиб һәрәкәтдән доғмушду. Константи Түркијә пајтахты Истамбулу кечмиш ады Константинополла сәсләширди. Азәрбајчан дилинде ејваз, Орта Асија халгларынын дилләриндә аваз, ајаз, әвәз, ауез кими ишләнән түркләрин «ајваз» сөзү XVII—XIX әсрләрдә һәрби кәми чәрәһләрини көмәкчиләринә, сонралар исә бүтүн көмәкчи шәхсләрә верилән ад иди. Хиласкар дөјүшчү Ајвазовски фамилијасыны да һәлак олан Бендери пашасынын катибинин — көмәкчисинин ады, атасынын өлүмүндән сонра онун әвәзинә Јашајан кими әбәдиләшдирмиш, көрпәјә өз миллијјәтинә анд ад вә фамилија вермәмишди.

ТМС топонимләр кими дә өзүнү кәстәрир. Рус дилинде бу чүр сөзләрдә даир зәпкини материаллар топләмиш Н. К. Дмитријев Јазыр ки, славјан топонимкасы вә ономастикасы түрколожии тәһлилсиз кечинә билмәз (Н. К. Дмитријев, Строј түркскаих языков, М., 1962, сәһ. 505). Бу һәгигәт онунла элагадардыр ки, чох заман түрк дилли халг-

лар көчүб мәскунлашдылары јерләрдә дә әвәлки јурдларынын адларыны Јашәтмишлар. Азәрбајчан ССР ЕА-нын мұхбир үзү Б. Ә. Булагов кәстәрир ки, Омск вә Түмән вилайәтләриндә Бакино, Балагани, Болшаја Тава, Уст Тава, Тевриз, Каргали, Кајси, Нижије Ази, Такимик, Абатса, Агалја, Суми, Бичә, Тава, Нови Тап кими чографи адлар Баки, Балахани, Алатава, Тава даг (Абшерон), Тәбриз (Чәнуби Азәрбајчан), Гаргали, Гаргабазар (Ермәнистан ССР), Гаргалиг (Нахчыван, Хачмаз), Гарақәл (Зәнкилан), Гојса (Балакән), Ашагы Аза (Ордубад), Тохмаг (Мирбәшир), Абад (Агдам), Ағали (Зәнкилан, Бәрдә), Сума (Агдаш), Бичо (Агсу), Тава (Шамахи), Тап (Г. Исмајилов) кими Азәрбајчанын јер адлары илэ ја ејни, ја да јахын сәсләшмәјә маликдир (Б. Булагов. Гәрби Сибири бәзи чографи адларына даир, «Әдәбијјат вә инчәсәнәт» гәзети, 22.1.1982). Марағлыдыр ки, Әфғаныстанда азәрбајчанлылар Јашајан Тапа вә Әфшар Тапа кәндләринин ады да Тава, Тап топонимләри илэ сәсләшир. Үмумијјәтлә, һазырда Әфғаныстанда 10 миңдән артыг азәрбајчанлы Јашајыр ки, онларын да бурадә мәскунлашмасы Надир шаһын Иранда һакимијјәти (1736—1747) дөврүнә тәсадүф едир вә онун ады илэ бағлыдыр. Мәсәлә бурасындадыр ки, өзү дә Азәрбајчанын әфшарлар тәјфәсиндән олан Надир шаһ һакимијјәтинин мөһкәмләндирмәк үчүн ишғал етдији өлкәләрә азәрбајчанлылар көчүрмүшдү. Чәнуби Азәрбајчандан әфшарлар, Гарабағдан чаванширләр, отуэнкиләр, кәбирлиләр о вахтдан Әфғаныстанда Јашајыр вә өз әчдадларыны јахшы хатырлајырлар. Көрүнүр ки, әфшарлар да өз доғма јурдларынын адыны—Тапа топонимини өзләри илэ апармышлар вә еһтимал ки, Чәнуби Азәрбајчанда да Тапа илэ элагадар топонимләр олмамыш дејил.

Һазырда Краснодар дијарындакы районлардан бирини Абшерон (әфшар сөзүндән) адланмасы да

мараглы фактыр. Шәһәр М. Әфшанын ше'рде дедији кими, бу район сәнки Азербайжанын бир парчасыдыр. Чүнки орада Күр, Самур, Самух, Ширван, Губа, Баку, Муған адлы кәндләр — топонимләр вардыр.

РСФСР-дә Касимов адлы топонимләрнин тарихи дә гәдимдир. Топоним бөлүшдүрән, тәгсим едән мәналарында түрк дилләриндә ишләпән эрәб мәншәли гасим сөзүндәндир. Әсас топоним Рязан вилајәтиндәки шәһәрди кн, онун әсасы 1152-чи илдә рус кнјазы Юрий Долгоруки тәрәфиндән гојулмуш вә 1491-чи илә гәдәр Городетс-Мешшерски адланмышдыр. Бөјүк Москва кнјазлыгы илә апарылан мұһарибәләр заманы Гызыл Орда ханы Улу Мәһәммәдин оғлу Гасым хан дөјүшдән гачараг кнјаз II Василијә пәнаһ апармыш, кнјаз да Городетс-Мешшерски шәһәрини онун шәрәфинә Касимов адландырмышдыр. 1681-чи илә гәдәр мөвчуд олан татар ханлыгы да Гасым ханлыгы адланмыш, Касимов пәсә ханлыгы мәркәзи олмушдур. Касимов һазырда Рязан вилајәтиндә районун вә район мәркәзинин, Москва шәһәриндә пәсә бир күчәнин адыдыр.

Јухарыда дедијимиз кими, Н. А. Баскаков Москва күчәләриндән бир һиссәсини адларыны ТМС-лә әлагәләндирмишдир. Мәсәлән: Балчугскаја палчыг, Каланчевскаја галача, Байкалскаја бај вә кал (гадаған едилмиш көл), Артековскаја артыг (ән јахшы, ә'ла; Артек топоними дә бурадандыр), Балаклавскаја балыг вә авлам (овламаг), Очаковскаја очаг, Чесменскаја чешмәк, Базарскаја базар сөзләри илә баглыдыр. Пајтахтла Татарскаја, Уланскиј (оғлан), Алымова (алим), Алјабјева (али бәј), Бахметјевскаја (бәј Әһмәд), Бирјулева (бир евли), Булатниковскаја (полад), Бутакова (будаг), Кантемировскаја (хан + дәмир), Карташевскаја (гардаш), Ушаковски, (ушаг), Чагинскаја (чага), Шереметјевски (шир + мәрд) кими күчә, дөнкә, мејданча адлары

да мө'тәризәдә верилән сөзләрдә әлагәләндириллр.

«Игор полку дастаны»нда Русияда Күр адлы чај олмасындан данышылыр. Б. Будаговун кәстәрдијинә көрә Курск шәһәринин ады да һәмни чајла баглыдыр (Б. Ә. Будагов. Тохунулмаз мүгәддәсләр. «Елм вә һәјат» 1979, № 12).

Рус дилиндә түрк мәншәли һејван вә битки адларына да аз тәсадүф олунмур. Бу адлары рус дилиндә јайылмасынын әсас сәбәби түркдилли халгларын һәјат шәраитинә мәхсус чаплы аләмин Русия шәраитинә көчүрүлмәси илә изаһ едилә биләр. Түрк мәншәли һејван адларынын рус дилиндә јаранма тарихи XII—XIII әсрләрә кәдиб чыхыр. Бу чәһәтдән ат адлары даһа гәдим вә зәнкиндир. Мәсәлән: тарихи абидәләрдә лошад, лошак, чалетс, кариј, карабаир, гуһая кими адлара тәсадүф едиллр кн, бунлардан ән гәдими «лошад»дыр. Бу ад 1103-чү илдә «Лаврентјев салнамәсиндә Владимир Мономахын интгиндә мұшаһидә олунуб. Лошад илк дәфә 1769-чү илдә «Паденшина» журналында түрк мәншәли алаша (арыг, зәнф), ат сөзләри илә әлагәләндирилмиш вә бу етимолокија, демәк олар кн, сонралар да гәбул едилмишди. Рус дилчиләри етиграф едилләр кн, лошад рус дилиндә кет-кәдә даһа чох ишләклик газанмыш вә әсл славјан сөзү «кон»у сыхышдырмышдыр (Словар Известиј Академии Наук, 1913). Мараглыдыр кн, рус дилиндән башга дилләрә јайылан да лошад олмушдур (мәсәлән, осетин дилиндә ласаг).

Мүәсир рус дилиндә лошад атын үмуми адыны ифадә едирсә, дикәр адлар ат чинсләрини билдирлр; һәр бир нөв түрк мәншәли рәнк билдирән сөзләрдә вә башга оламәтләрдә фәргләндириллр. Мәсәлән, чал (рәнк) сөзү илә әлагәдар чалы, чалка, чалко, чалуха, гара сөзү илә кариј (түнд гара кәһәр ат), карабаир (гара вә бајыр сөзләриндән), караковыј (даһа гара кәһәр ат), алаша сөзү илә лошак (бир-јашлы ат), гуһан сөзү илә гуһан

(үчиллик ат) ит адлары (чинсләри) ифадә олунур.

Акжилан, акзилян, бабр, марал, таракан, тек, ангич, дөвјакуш, кнргә, сарыч кими һејван адлары да түрк мәншәли аг илан, бәбир, марал, тар+аған (тәзијән), ангут, дөвгүшү, гарга, сары сөзләриндән формалишмышдыр.

Битки адларындан ајва, армуд, бергамот, инжир, кизил, кишмиш, кивун, карагач, бирјуза вә с. түрк мәншәлидир.

Азербайжан Совет Энциклопедиясында, русча-азербайжанча лүгәтләримиздә дә бир чох ишләк термини вә сөзләрин ТМС-дән јарандыгыны

көрүрүк. Мәсәлән, рус дилиндәки барабан (механизмләрдә силлиндр шәкилли һиссә), кобза (мусиги ала-ти), курган (сүн'и тәпә), казак (веркидән азвд кәндли, гачгин; һәр-би хидмәтчи; Дон, Кубан сәһәләринин ән'әнәви ады), мазут, нефт сөзләри Азербайжан дили үчүн дә догма олан балабан, голуз, гурган, гочаг, мазут, нефт кими сөзләрдән јараныб.

Карат (чәки өлчүсү), мумија (минерал маддә, боја), нашатыр (кристаллик маддә), маскара (мәс-хәрә, истәһзә), караван (карван) эрәб вә фарс мәншәли олуб рус дилиндә түрк дилләри васитәсилә кечмишдир.

ДИЛ ТАРИХИНДӘН

* Дүнијадә 2.500-дән чох әдәби дил вардыр. Бу дилләрдән Јалпыз 225-и јазылы дилдир. Тәкчә Австралијадә 600 дил мә'лумдур. Африка аткаларын е-ми-техники пәлијәтләр илә таныш олмаг үчүн ән аз 20 дил билгәлә әдәби дилдир. 130 халгын јашадыгы ССРИ-дә 70-ә гәдәр әдәби дил мөвчуддур.

* Тәдигатчыларын фикринчә, илк әлифба етиграфында әввәл иккичә илгал-лијин орталарында јараныш Финијада әдәби дилдир.

* Дилин мұхтәлиф сәһәләрдә мөшгул олан дилчиләк елминин 2.500 илдән артыг икки дәрәјә тарихи вардыр.

* Түрк дилләринин үмуми сајы (етник группалары) 40-дан чохдур. ССРИ-дә 15 халг түрк дилләриндә (Азербайжан, озбәк, газак, түркмән, татар, башгырд, кумык, гарекалпак, ујгур, гарачај, ногај, хакас, Јакут, алтај) данышыр.

* Азербайжан дили түрк дилләри ичәрсиндә ән чох илгал етмиш, кенш тә'сир данрәсинә малик олан дилләрдән биридир. Бу дил миң илтәрди кн. Азербайжан халгы ичәрсиндә вәлид үлгәјәт васитәси кими ишләнмәкдәдир. Үмумијәтлә пәсә Азербайжан дилини кими, әсасы, тәмәли огуз дилидир. Дәдә Горгуд дилини дүрүлугу бу дилин халгымызын иккин дил олмасына ән тутар-лы далилдир. Халгымызын илк јазылы әдәби абидәси ерамызда әввәл V әсрдә јазылмышдыр. Бу, «Авеста»дыр. Даһа сонракы јазылы әдәби абидәмиз пәсә VI әсрдә гәләмә алынмыш моһтәшәм «Китаби-Дәдә Горгуд»дыр.

* XI әср Орта Асија алими, филолог вә фольклорчусу Маһмуд Кашгари мөшһүр «Дивани-лүгәт-ит түрк» («Түрк дилини лүгәти») әсәриндә илк дәфә олараг түрк дилләриндә аһәнк гаһунуну аһкәк етмишдир. О, түрк халглары вә гәбиләләринин јашадыгы Јерләри кәсмиш, диванын сонундә түркдилли халгларын јашадыгы әразиләрни илк хәритәсини вермишдир. 8.000-ә јахын лексик маһиди (сөзү) әһәтә едән бу әсәрдә 26 түрк дилиндән пүмунә вардыр.

* Узун әсрләр Азербайжанда эрәб әлифбасында истифадә едилмишдир. 1923-чү илдән латын әлифбасына кечмәк һагында Азербайжан һәкумәтинин гә-рары олмуш, бу иш 1930-чү ил Јанвар ајынын 1-дә баша чатышты. 1939-чү ил 11 нјул гаһунуна әсасән пәсә рус әлифбасына кечилмиш вә сонралар онда би сыра иккичә дәрәјәликләр едилмишдир.

* Үнсијәт васитәси олан дилләр дүнија халгларынын бир чохунда ағыз үзү олан дилин ады илә адландырылыр: дил (азербайжанча), јазык (русча-лингва (латынча), ланг (франсызча), зобан (фарсча), лезу (ермәнчә), ека (күр-чүчә) вә с.

* Совет Иттифагында лүгәт тәртиби ишнә В. И. Ленинин хүсуси кәстә-рини илә башланмышдыр. 1930/35-чи илләрдә чап олунмуш «Мүәсир рус әдә-би дилини лүгәти» 17 чилдән ибарәтдир. Лүгәт 120 миң 480 сөзүн шәрһини әһәтә едир.

* Азербайжан дилини илк орфографија гәјдалары 1925-чи илдә, орфо-графија лүгәти пәсә 1929-чү илдә нәшр олунмушдур. Сонунчу дәфә һәмни лүгәт вә гәјдалар 1975-чи илдә бирликдә нәшр едилмиш вә орада 58 миң сөз верил-мишдир.

сипатна инсан бу дуняда азда ва хошбахт жашаја биләјди».

Элбәттә, М. Ф. Ахундовун шәрти оларак «дин» адландырдыгы, «инсанын азад ва хошбахт жашадачаг» бу мөфһум эслиндә «идеја, дуня-бахышы» мәналарыны ифадә едир.

«Мәктублар»да М. Ф. Ахундовун ифша объектлериндән бири дә фөвгәлтәбин гүввәләр ва һадисәләрдир. Дөврүнүн тәбиәт емләриндәки сон һаиллијәтләрә бәләд олан әдиб кәтирдәни инкарәдилмәз елми дәлилләрлә сүбут едир ки, тәбини һанунлардан кәнарда һеч бир гүввә, һадисә ва әшја мөвчуд ола билмәз.

«Бизим мүнһитимиз олан Јер күрәсиндә һанун беләдир ки, бүтүн чисмләр ја көзлә көрүнмәли, ја да һисс олунмалыдыр. Әкәр мөләк, шејтан, чин, див ва пәри дә бизим күрәминдәки чисмләрдәндирләрсә, кәрәк ја көрүнсүнләр, ја да һисс олунсунлар. Әкәр башга күрәләрдә олан чисмләрдәндирләрсә, о заман бизим күрәјә енә билмәзләр. чүнки һәр бир сәмави күрәнин өзүнә мәхсус маһијәт гүввәси, јәни чаһибәси вардыр ки, онун сәһһиндә олған чисмләрин башга күрәләрә дүшүб кетмәсинә мане олур...»

Бу елми һанун харигүләдә олан бүтүн шејләри, јәни бүтүн һануна мұхалиф олан ишләри: мөчүзәләри, кәшф-кәрәмәтләри, чадулу, сәһри, рәмли, чәфри ва кимјаны имкан харичиндә билир. һабелә бүтүн мөләкләрин, чинләрин, шәјәтинин, дивләрин, пәриләрин ва саир бу кими шејләрин бизим күрәдә олмасы башдан-баша ујдурма бир шејдир».

М. Ф. Ахундов кәстәрир ки, мөтәбәр дини мәнбәләрдә бу чүр ујдурмаларын олмасы онлары нүфуздан салыр, чиддилијинә хәләл кәтирир. Әдибин фикринчә һәр һансы бир дунјакөрүшүнүн әсасында ағыл, һикмәт ва мәнтиг дурмурса, она инанмаг ва принципләринә әмәл етмәк авамлыг, ағылсызлыг әләмәтидир. Ислам дининдә исә бу чүр чәһәтләр олдугча чохдур. Буна көрә дә, динин бирдән-бирә арадан

көтүрүлә билмәјочәјини баша дүшән философ илк мәрһәләдә ону ислаһ етмәк, ағыла, мәнтигәујгун бир формаја салмаг тәклифини ирәли сүрүр. Әдибә көрә «башга халглардан фәргләnmәк үчүн формал оларак мүсәлманлыгга галмаг олар».

М. Ф. Ахундовун протестантлыга мүнәсибәти дә мараглыдыр. Онун аңлајышында, протестантлыг сәдәчә мәнһәб дејил, әслиндә раснонализмә әсәсләнән, атеизмә јахын бир ичтиман дунјакөрүшүдүр. Бу, Кәмалүддөвләнин ашагыдакы сөзләриндә чох ајдын ифадә едилмишдир. «Анчаг онун (ислам дининин) — Г. А., Т. К.) еһкамыны дәјишдирмәли, артыг шејләри атмәли, аллаһ һүгугу сајылаң бүтүн мәһиәггәтли тәклифләри тамамлә рәдд едәрәк онлардан азад олмаг лазымдыр. Нечә ки, инкиләсләр, америкалылар ва бир сыра башга Европа халглары заһирән, христиан олсалар да, һәгигәтән, протестантдырлар. Јәни онлар әглә, мәнтигә табедирләр».

«Кәмалүддөвлә мәктублары» чидди фәлсәфи трактат олса да, М. Ф. Ахундов онун тәһсиллијини артырмаг үчүн бәдин күләш васитәләринә тез-тез мұрачнәт етмиш, хүсу-сән дини хурафатын ифшасы заманы онлардан кенеш сурәтдә бәһрәләнишидир. 1871-чи илдә Миврә Мәһәммәд Чәфәр хана кәндәрдији мәктубунда әдиб әсәрин бу хүсусијәтини белә гијмәтләндирир: «Ирадсыз, истәһзәсыз ва мәсхәрәсиз тәһгиди әсәр јазыла билмәз. «Кәмалүддөвлә мәктублары» монзә, нәсиһәт дејил, тәһгиддир...»

Инсанларын тәбиәти монзә ва нәсиһәтләри охујуб динләмәкдән иһфрәтләнир. һалбуки, инсанлар тәһгиди әсәр охумага һәмишә һәвәскар олурлар».

М. Ф. Ахундовун өлмәз «Кәмалүддөвлә мәктублары» кәнч нәсли атеизм тәрбијәсиндә индини өзүндә белә мұһүм вәсаитләрдән бири оларак галыр. Бу чәһәтдән онун орта мәктәб програмында тәдрис едилмәси тәгдирәләјиг олар. Ла-

кми гејд етмәк лазымдыр ки, әсәр лазыми сәвијјәдә тәдрис едилмәдијиндән, чох пәхт шакирдләрдә онун һаггында јалныз думанлы тәсәввүр јарадылыр, трактатын мәгзи ва маһијәти јарандыгы дөвр, мүнһт пәшәрантлә сых олагәдар сурәтдә ајдынлашдырылмыр. Бунун әсәс сәбәби дорсликдә олса да, мұәллимләрдән дә чох шеј асылыдыр. «Кә-

малүддөвлә мәктублары» кими гызгин патриот ва кәскин атеист әсәрин тәдрисинә лагејд мүнәсибәт бәсләнилмәмәлидир. Мұәллим онун һаггында гуру, чаһисиз чүмләләрдә јох, трактатын өз үслубуна ујгун кәләи гызгин ифадәләрдә даһиш-мәлидир. Бунун үчүн исә «әсәри үрәкдән, селә-селә охујуб өјрәnmәк лазымдыр.

Сәмәд Вурғун—80

СӘМӘД ВУРҒУНУН ӘСӘРЛӘРИ РУС ДИЛИНДӘ

Низами МӘММӘДОВ

М. Ф. Ахундов адына Азәрбајчан Педагожи Рус тили ва Әдәбијјаты Институунун мұәллими

Азәрбајчанын халг шаири Сәмәд Вурғунун (1906—1956) ады рус охучусуна чохдан танышдыр. һәлә 1940-чы илдә С. Вурғун јарадычылығынын мәзијјәтлериндән данышап М. Шакинјан гејд едирди ки, «енә вахт јазычылардан бири сәнәтдә һәгиги бир шеј едир, онун галаң силаһдашларына чәтиплик олмур. Нијә? Она көрә ки, һәгиги бәдин әсәр—һәмишә үмүмиләшмә пә нәтичәдир? (Шакинјан М., Вагиф, Литературнаја газета, 1940, 15 мај).

Совет дөврүнүн ән бөјүк истәдәдлы шаирләринин поема ва шејрләриндән — «Марксын мәзәры», «Ленинин китабы», «Заманын бајрагдары» — П. Антоколски; «Азәрбајчан», «Рус ордусуна», «Бәстк», «Муған»—А. Адалис; «Пушкинә» — С. Иванов; «Ленин јашајыр» — В. Гурвич; «Ананын өјүдү» — П. Панченко; «Москва» — М. Петровых; «Гәһрәманын өлүмү» — А. Плавник; «26-лар» — Б. Соловјов; «Зәнчинин арзулары» — М. Аликер; «Ганлы базар»—Т. Стрешнева, «Шаир, нә тез гочалдын сән», «Мән тәләсмирәм...» «Көдәкчә» — К. Симонов, «Ајкүн», «Комсомол поемасы» исә мұхтәлиф шаирләр

тәрәфиндән дәфәләрдә тәрчүмә олунмуш ва бөјүк тиражла нәшр едилмишдир.

С. Вурғунун ејни бир әсәринә бир нечә дәфә мұрачнәт едилмәси тәсәдүфи дејилдир. Буна сәбәб шаирин әсәрләриндә гојулан үмүмбәшәри проблемләрдир.

Бөјүк сәнәткар һан рус дилинә тәрчүмә олунған әсәрләринин тәһлили кәстәрир ки, илк тәрчүмәләрдә оријяналда олан бәдин сәнәткарлыг дујулмур. Бу тәрчүмәләрдә јерсиз сәрбәстләк формал һәмәвәклик ва о даһа характердир. Бүтүн бунлар исә Вурғун поезијасынын лиризмини зәифләтмишдир. Ләкин 40-чы илләрдән сонра едлән тәрчүмәләр оријянала јахынлыгы илә фәргләнир. Совет әдәбијјатынын классики Николај Тихонов Вурғун јарадычылығынын бәдин гүдрәтиндән бәһс едәрәк јазырды: «Сәмәд Вурғун нәтичәләри тәрәфиндән дә охуначагдыр. Белә ки, кәләмәк заманын адамлары јер үзүнү алдым-аддым кәзән, һәр ил чавылашап ва чичәкләнип бу поезијанын күчүнә ва гығылчыларына вурулмаја билмәзләр» (Тихонов Н., Народныј

поэт. Литературная газета, 1956, 12 май)

Бу сөздөр санки «Комсомол поемасы» «Муган», «Басты» поемаларынын тәрчүмәчиләригә Самәд Вургун поэзиясынын сирләригә ачды. Ондар даһи сөз устасынын сәнәткарлыг хүсусијјәтләрини, әсәрләрдәки лакониклик вә мүдриклиг рус охучусуна даһа дүзкүн чатдыра билдиләр.

Шаирин «Комсомол поемасы» әҗри-әҗри шаирләр тәрәфиндән рус дилигә тәрчүмә едилмишдир. Бу тәрчүмәләрин ичәрисиндә орижинала ән јахшы, фикриячма, В. Гафаровун тәрчүмәсидир. О, әсәри бир-баша орижиналдан тәрчүмә етмишдир. Тәрчүмәчи «Комсомол поемасы»нын поетик гурулушуну, даһили лиризмийн бөјүк бир усталыгла рус охучусуна чатдыра билмишдир.

Рус охучулары С. Вургунун драм әсәрләрини һәйикә өз доғма дилләриндә охујур, һәтта буларга таһаша да едирләр. С. Вургунун рус дилигә тәрчүмә едилән драм әсәрләриндә дәһиг вә һәтигә тәсвир диалектив ваһидликлә верилир, тарих вә халг, тарихи инхшаф вә халг тәлеји, тарихи зәрурәт вә шәхсәјјәт азадлыгы, вәтән тарихи вә халг тарихи бөјүк усталыгла тәрәниүм едилрилир. Елә буна кәрә дә Вургун гәләминдән чыхан көзал мәзијјәтләрә малик пјесләр өзүшә чохлу пәрәстишкарләр тапыр.

«Халлар» (1939) әсәри бир нечә тәрчүмәдә рус тамашачысына чатдырылмышдыр. В. Гурвич әсәри јаһылдыгы илдә П. Пәпченко 1940-чы илдә, П. Антоколски икә 1941 вә 1949-чу илдә тәрчүмә етмишдир. «Фәрһад вә Ширин» (1941) драмыны Т. Стрешнева (1943 вә 1980-чи илләрдә) 2 дәфә тәрчүмә етмишдир. «Вагиф» пјеси икә (1938) бир нечә дәфә рус дилигә тәрчүмә олунмушдур. Мәсәлән, 1939-чу илдә Л. Зорин, 1940-чы илдә В. Гурвич, 1941-чи илдә икә Азәрбајҗан тарихинә, әдәби һәјәтигә, С. Вургунун јаһылчылыг фәрдилијјинә дәриндән

бәләд олан А. Адалис тәрчүмә етмишдир.

Л. Зорин «Вагиф» тәрчүмә едәркән онун вур-тут он дәрәд јаһи варды. О, һәлә он үч јаһиндә оларкән С. Вургун јаһылчылыгынын вургуну олмуш, дәфәләрлә шаирин олдуғу әдәби мәчлисләрини, сәһбәтләригә иштиракчысы олмушдур. С. Вургун јаһылчылыгына мәфтун олан јенијетмә бир шаир кими формалашмамышдан «Вагиф» вә ана дилигә тәрчүмә етмишдир. Мәһз буна кәрә Л. Зорин орижиналын идејасыны охучуја там чатдыра билмәмишдир. Бу сәтирләрин мүәллифинә јаһылдыгы мәктубларында: бириндә Л. Зорин гејд едир ки, «Вагиф» әсәрини тәрчүмә едәркән Вургун јаһылчылыгынын хүсусијјәтләринә, бәһи тәрчүмәнин нәзәријјә вә тәрчүбәсинә јијәләнмәмишдир.

Бүтүн буларга бәрәбәр гејд етмәк ләзимдир ки, Л. Зоринин тәрчүмәси, рус охучусуна «Вагиф» пјес илә тавыш едән илк тәрчүбә кими гүјәтләдир.

1940-чы илдә «Вагиф» әсәри Бақыда рус драм театрынын сәһнәсиндә В. Гурвичин тәрчүмәсиндә ойнанылмышдыр. 1941-чи илдә Москвада «Искусство» нәшријјаты В. Гурвичин тәрчүмә етдији «Вагиф» әсәрини нәшр етмишдир. Бу тәрчүмә орижинала даһа јаһылдыр.

А. Адалис тәрәфиндән јенидән тәрчүмә едилән «Вагиф» әсәри әввалки тәрчүмәләрдән өз орижиналыгы илә тамамилә фәргләндр. «Вагиф» пјеси рус театрында мүхтәлиф дөврләрдә дәфәләрлә А. Адалисин тәрчүмәсиндә сәһнәјә гојулмушдур. Тәрчүмә көстәрир ки, шаир С. Вургунун јаһылчылыгына дәриндән бәләд олдуғу үчүн әсәрин идејасыны, фәрдилијјини бөјүк усталыгла тамашачыја чатдыра билмишдир. А. Адалис «Вагиф» тәрчүмә етмәздән әввал Азәрбајҗан тарихини, мәдәнијјәтини, әдәбијјәтини өјрәнмиш, Вургунун поетик манерасына ләзиминчә нүфуз етмиш, Азәрбајҗан шаиринин јаһыл

чылыгынын еволүсијјасыны дәриндән дәрк етмишдир.

Һәлә 1943-чу илдә С. Вургун А. Адалисин тәрчүмәләрини тәсвир күчүндән бәһс едәрәк јаһылды ки, Адалисдән вә ја Асејевдән мәһми јаһылдыгым шејләри мәндән јахшы тәрчүмә етмәсини истәмирәм. Мән бәр-бәзәк тәрәфдары дејиләм. Лакин бу шаирләр әсл поэзија јаһылдыгыларына кәрә онлара миннәтдәрам.

Мүхтәсәр шәкилдә гејд едиләнләр көстәрир ки, бәзи уғурсузлуклара баһмајараг С. Вургунун әсәрләрини Ленин дилигә, Октябр дилигә тәрчүмә едән шаирләр һәлә 40-чы илләрдән башлајараг Азәр-

бајҗан халгынын унутулмаз шаирини бөјүк рус халгына танытмагда бөјүк иш көрмүш вә Вургун дүһасыны онун сәнәткарлыг хүсусијјәтләрини рус охучусуна чатдыра билмишләр.

С. Вургун әсәрләри бир чох дүһа халгларынын дилләригә тәрчүмә олунмушдур. АБШ-да, Икиләтәрдә, Түркијәдә, Иранда, Полшада, Болгарыстанда, Монголустанда, Маҗарыстанда вә с. өлкәләрдә шаирин әсәрләригә сон дәрәчә бөјүк иғарәт көстәрилдр вә севилә-севилә охунур.

С. Вургун әсәрләрини мүхтәлиф дилләрә тәрчүмәсиндә рус дилигә тәрчүмә олунан әсәрләрин ролу бөјүкдүр.

Рәјләр, мулаһизәләр

САДӘ ЧҮМЛӘ ҺАГГЫНДА ЛИНГВИСТИК МӘЛУМАТЛАРЫН ТӘКМИЛЛӘШДИР ИЛМӘСИНӘ ДАИР

Мәммәд ҺӘСӘНОВ

С. М. Киров адына АДУ-нун досенти, педагожи елимләр намизәди

Сада чүмлә һаггында лингвистик мәлуматларын тәкмилләшдирилмәси проблемләриндән сәһбәт ачаркән, илк нөвбәдә, чүмлә аңлајышы барәдә бир нечә сөз демәк ләзим кәлир.

Мәлум олдуғу кими, «Чүмлә нәдр?» суалына индијә гәдәр гәһәәт бәхш чаваб верилмәмишдир. Чүмләнни тәрифи һәмшә мүбәһисә доғурмушдур. Чүмләнни мөвчуд тәрифини тәһлил етдикдә ајдын олур ки, битмиш фикр аңлајышы, һәһигәтән, шәртидир, инсбидир. Ушумиләшмиш һөкиләри билдирән чүмләләр истисна едиләрсә, демәк олар ки, конкрет чүмләдә һеч бир фикр битмир. Чүмлә ифадә олунан фикрин бу вә ја дякәр моментини охучуја, јахуд дипләјичијә чатдырыр. Профессор М. Адиловун сөзләри илә десәк, фикрин битиб-бит-

мәмәси һаггында елмдә мејар јохдур. Әслиндә фикр чүмләдә јох, абзасда, бир нечә абзаслар тошлу-сунда, бир фәсәлдә, бүтөв бир әсәр битмиш олур (бах: М. Адилов. Чүмлә һаггында, «Азәрбајҗан мүәллими» гәзети, 19 сәһтәбр 1972-чи ил). «Әкәр һәр бир чүмлә сәһ фикр ифадә етсәди, о һәһг бир һаггысә үчүн бир нечә чүмлә дејил, јәһһиз бирчә чүмлә ишләтмәк кифәјәт едәрди. Демәли, чүмләләр битгә даһил олан, онун һиссәләрини тәшкил едән, инсбн битмиш фикр билдирән бир грамматик категориядыр» (М. Сејидов, Азәрбајҗан әдәби дилигә сөз бәрләшмәләри, «Маариф» нәшријјаты, Бақы, 1966, сәһ. 60).

Әлбәттә, чүмләнни тәрифини дәһһләшдирилмәси илә әләгәдар бир сыра фәјдалы фикрләр сөјләнилмиш, ағлабатан тәклифләр ирә-

ли сүрүлмүшдүр. Мәсаләи, профессор М. Адилловун фикринчә, тә'лим рус дилиндә олан мәктәпләрни VII синифләри үчүн язылмыш «Азәрбајчан дили» дәрслијиндә чүмлә аңлајышы даһа елми шәкилдә шәрһ едилир вә бундан фәјдаланмаг зәруридир. Бу тә'риф мәктәб грамматикасыны елми грамматикаја јахылашдырыр. Она көрә ки, бурада чүмләнни предикативлији вә грамматик кејфијјәти нәзәрә чатдырылыр.

Чүмләнни тә'рифли илә әлагәдар дејиләнләри үмумиләшдирсәк, белә бир нәтичәјә кәлмәк олар: Нисби битмиш фикир ифадә едән дил ваһидинә чүмлә дејилир. Јахуд Мүәјјән фикир ифадә едән дил ваһидинә чүмлә дејилир.

Чүмлә мәфһумунун ајдын дәрк едилмәси үчүн тә'рифдән сонра белә бир изаһат верилмәси дә мәгсәдәүјүндүр: Чүмлә бир нечә сөзүн грамматик чәһәтдән бирләшмәсиндән вә ја бир сөздән ибарәт олур.

Чүмлә бәһсиндә садә чүмлә мүһүм әһәмијјәтә маликдир. Үнсипјәт просесиндә әи чох садә чүмләләр ишләдир, фикир вә һиссләримизли бу нитг ваһиди илә ифадә едирик.

Садә чүмлә Азәрбајчан дили мәктәб курсунда кениш јер тутур, онун өјрәдилмәси үчүн тәкмилләшдирилмиш Азәрбајчан дили програмында кифајәт гәдәр вахт ајрылыр.

Тә'лим материалыны мүкәммәл мәнимсәнилмәси, һәр шејдән әввәл, онун елми вә мәнтиги әсасларә көрә дүзкүн өјрәнилмәси илә шәртләнир. Програм вә дәрсликләрдә елми чәһәтдән јанлыш верилән, јахуд дүзкүн шәрһ олунмајан лингвистик материаллар шакирдләри, һәтта бә'зи мүәллимләри долашдырыр, онларын сәһв нәтичәләр чыхармаларына сәбәб олур. Садә чүмлә бәһсиндә дүзкүн шәрһ олунмајан, елми вә мәнтиги әсасларә көрә дүрүст групплашдырылмајан лингвистик мә'луматлар чохдур. Булардан бә'зиләрини нәзәрдән кечирәк.

Һәр шејдән әввәл, ону гејд етмәк лазым кәлир ки, орта мәктәб курсунда садә чүмләнни тәркиби дүз-

күн мүәјјән едилмәмишдир. «Азәрбајчан дили» (IV—VIII синифләр үчүн) програмында вә «Азәрбајчан дили» (VII—VIII синифләр үчүн) дәрслијиндә садә чүмлә бәһси бир-бириндән фәргли, еләчә дә гарышыг шәкилдә верилмишдир. Башга сөзлә десәк, програм вә дәрсликдә орта мәктәбә ујғун олмајан тәснифат апарылмыш, садә чүмләнни тәркиби илә садә чүмләнни нөвләри гарышдырылмышдыр.

Програмда «Садә чүмләнни нөвләри» ады алтында «Чүттәркибли (һәр ики баш үзвүн иштирак етдији) садә чүмләләр», «Тәктәркибли (баш үзләрдән јалиыз бирини иштирак етдији) садә чүмләләр», «Јарымчыг чүмләләр», «Һәмчинс үзлү чүмләләр», «Чүмләләрдә хитабларын, ара сөзләрин; бәли, јох, хејр сөзләрини; инадаларын ишләнмәси», «Чүмләләрдә хүсусиләшмиш үзләр» кими башлыглар кетмишдир.

«Чүттәркибли садә чүмләләр» ады алтында чүмлә үзләриндән, чүмлә үзләрини әлавәсиндән, чүмләдә сөзләри сырасы вә мәнтиги вурғудан, «Тәктәркибли садә чүмләләр» башлыгы алтында исә шәхсә көрә садә чүмләнни нөвләриндән вә адлыг чүмләдән данышылмышдыр. Бәли, јох, хејр сөз-чүмләләр хитаб, ара сөз вә инадаларла бирликдә верилмишдир.

Дәрсликдә, програмдан фәргли, олараг, тәктәркибли вә чүттәркибли чүмләләр һаггында үмуми мә'лумат верилмиш, сонра «Чүттәркибли, чүмләләр», «Тәктәркибли чүмләләр» адлы башлыглар ајрылмышдыр.

«Чүттәркибли чүмләләр» башлыгы алтында чүмлә үзләриндән, чүмлә үзләрини әлавәсиндән, садә чүмләдә сөзләри сырасы вә мәнтиги вурғудан бәһс едилир.

«Тәктәркибли чүмләләр» башлыгы алтында исә тәктәркибли чүмләнни нөвләри верилир вә бураја ашагыдакылар дахил едилир:

а) хәбәр әсасында формалашан тәктәркибли чүмләләр (шәхсәсиз чүмлә, гејри-мүәјјән шәхсли чүмлә, үмуми шәхсли чүмлә); б) мүбтәдә

әсасында формалашан тәктәркибли чүмләләр (адлыг чүмлә, бүтөв вә јарымчыг чүмлә).

Сонра «Һәмчинс үзлү чүмләләр», «Тәркибиндә хитаблар, ара сөзләр, инадалар вә бәли, јох, хејр сөзләри олан чүмләләр», «Сөз-чүмләләр», «Хүсусиләшмиш үзлү чүмләләр», «Васитәсиз вә васитәли нитг» адлы башлыглар верилир.

Фикримизчә, орта мәктәбин Азәрбајчан дили курсунда чүттәркибли вә тәктәркибли чүмләләри ајры-ајры нөвләрә дахил етмәк мәгсәдәүјүгүн дејил вә бу, үмумијјәтлә, чәттиндир. Бу бөлкү, ирәлидә гејд етдијимиз кими, садә чүмләнни тәркиби илә садә чүмләнни нөвләрини гарышдырмага әсас јарадыр, садә чүмлә нөвләрини елми вә мәнтиги бөлкү принципләрини һечә ендирик.

Дилимиздә «Һәмчинс үзлү чүмлә» адлы чүмлә типли јохдур, һәмчинс үзләр вардыр вә онлар садә чүмләнни тәркибинә дахил олан сөзләр вә сөз бирләшмәләридир; сөзлә чүмләнни гарышдырмаг олмаз. Елә дәрсликдә «Һәмчинс үзлү чүмлә» башлыгы алтында һәмчинс үзләрдән данышылыр.

«Чүмләдә хитабларын, ара сөзләри, бәли, һә, јох, хејр сөзләрини, инадаларын ишләнмәси» башлыгы мүнасиб дејил. Белә ки, хитаблар вә ара сөзләр садә чүмләнни тәркибинә айдир вә буларын садә чүмләнни нөвләринә һеч бир дәхли јохдур.

Хүсусиләшмәләри садә чүмләнни нөвләри илә бир сырада верилмәси дә елми вә методик чәһәтдән доғру дејил. Мә'на ролуну нәзәрә чардырмаг үчүн хүсуси интонасија вә фасилә илә ајрылап белә сөзләр, сөз бирләшмәләри садә чүмләнни тәркибинә дахил едилмәлидир.

Васитәсиз вә васитәли нитгин садә чүмлә илә мүрәккәб чүмлә арасында, даһа доғрусу, садә чүмләјә аид материаллардан сонра верилмәси вә тәдрис едилмәси тәчрүбәси дә өзүнү доғрултмур; чүнки васитәсиз вә васитәли нитг, грамматик категорија дејил, үслуби категорија

јадир. Икинчисә, һәр ики нитг формасы гурулуш чәһәтдән табели мүрәккәб чүмләнни тәркиб һиссәләридир, тамамлыг будаг чүмләләридир. Деиәли, васитәсиз вә васитәли нитг VII синифдә дејил, VIII синифдә мүрәккәб чүмлә илә әлагәли изаһ едилмәли, өјрәдилмәлидир. Мәһз белә олдугда шакирдләр бу нитг формаларыни мүкәммәл мәнимсәјирләр.

Садә чүмләнни нөвләри һаггында ледикләримизә әсаслараг, програм вә дәрсликдә белә бир тәснифат апарылмасыны, садә чүмләнни ашагыдакы елми вә мәнтиги әсасла өјрәдилмәсини мәгсәдәүјүгүн һесаб едирик.

Садә чүмләнни тәркиби. Бураја дахилдир:

1. Чүмлә үзләри.
2. Чүмләнни һәмчинс үзләри.
3. Әлавәләр.
4. Хүсусиләшмәләр.
5. Грамматик чәһәтдән чүмлә үзләри илә әлагәдар олмајан сөзләр (хитаблар вә ара сөзләр).

Садә чүмләнни нөвләри. Бураја айдир:

1. Мәгсәд вә интонасијаја көрә садә чүмләнни нөвләри: нәгли чүмлә, суал чүмләси, әмр чүмләси, инада чүмләси.
2. Чүмлә үзләрини иштиракына көрә садә чүмләнни нөвләри: мүхтәсәр чүмлә, кениш чүмлә.
3. Шәхси иштиракына көрә садә чүмләнни нөвләри: шәхсли чүмлә, шәхсәсиз чүмлә.

Шәхсли чүмлә өзү үч јерә ајрылыр: мүәјјән шәхсли чүмлә, гејри-мүәјјән шәхсли чүмлә, үмуми шәхсли чүмлә.

4. Хүсуси чүмлә типләри: адлыг чүмлә, јарымчыг чүмлә, сөз-чүмлә, ара чүмлә.

Садә чүмләдән бәһс едәркән бир мәсәлә һаггында данышмаг да јеринә дүшәр. Мә'лумдур ки, индијәдәк орта мәктәб курсунда садә чүмләјә конкрет тә'риф верилмәмишдир. «Азәрбајчан дили» (VII—VIII синифләр үчүн) дәрслијини тәкмилләшдирилмиш јени нәшриндә

сада чүмләнни тә'риф илэ алагәдәр белә бир гејд верилр: Чүмләнни грамматик әсасы — мүбтәдә вә хәбәр садә чүмләнни ики гүтбүнү тәшкил едир. Әлбәттә, бу, тә'риф дејил. Сада чүмләнни, чүмлә вә мүрәккәб чүмләдә олдуғу кими, конкрет тә'риф илмәлидир. Белә ки, Азәрбајчан дилдә пәдрисидә, јерн кәлдикчә, хусусән мүрәккәб чүмлә илэ мүгајисә замәннә, садә чүмләнни тә'рифинә чидди еһтијач һисс едилр. Бизчә, садә чүмләнни тә'рифини белә формалашдырмағ мөгсәдјәнлү олар: Бир грамматик әсасы олан дил ваһидинә садә чүмлә дејилр.

Әлбәттә, садә чүмлә бәһсиндә дәгигләшдирилмәси вә дүрүстләшдирилмәси вачиб олан лингвистик мәлуматлар чохдур. Биз бунларын һамысы һаггында данышмағ фикриндә дејилик. Гејд етмәк истәјирик ки, тә'лимнә асаңлашдырмағ, аңлашығлы етмәк, грамматик мәфһумлары дүзкүн мәһимсәтмәк бахымындан дәрсликдәки бир сыра лингвистик мәлуматларә јенидән нәзәр салмағ, оңлары һәмин дил һадисәләрини әсас әләмәтләри әсасында илә етмәк чох зәруридир. Бир мисал кәтирмәклә кифајәтләнәчәјик.

Чүмләнни баш үзвләриндән бири олуб фикрин ифадәсиндә мүһүм рол ойнајан мүбтәдәннә тә'риф бу грамматик категоријанын әсас әләмәтләрини әкс етдирмр. Бизчә, мүбтәдәннә мүкәммәл мәһимсәнилмәсиндә, бу баш үзвүн лингвистик тәһлилиндә гаршыја чыхан чәтиплијин бир сәбәби дә мәнз бундан ирәли кәлир. Дәрсликдә мүбтәдәја белә тә'риф верилр: «Чүмләдә хәбәрлә бағлы олуб, адлығ һалын ким? вә ја нә? суалына чаваб верән баш үзвә мүбтәдә дејилр».

Бурадан көрүндүјү кими, чүмләдә хәбәрлә бағлы олмағ, нә? суалына чаваб вермәк тәкчә мүбтәдәја аңд фәргләндиричи әләмәт дејил. Чүмләдә тамамлығ вә зәрфлик

дә хәбәрлә бағлыдыр. Бундан башга, мүбтәдә кими, гејри-мүәјјон ва-снәсинә тамамлығ да адлығ һалын нә? суалына чаваб ола билр. Мөвчуд тә'рифә әсасән шакирдләр чүмләдә хәбәрлә бағлы олуб, адлығ һалын нә? суалына чаваб верән бүтүн сөзләри мүбтәдә һесаб едилр, мүбтәдә илэ тамамлығи гарындырылар. Нәтичәдә сәһв мәһимсәмә баш верир вә психологларын мүәјјән етдији кими, белә пәгсәндәр бејиндә мөһкәм из салыр, оңлары арадан галдырмағ иши хәли чәтипләшир. Һалбуки тә'риф дүзкүн верилсә, мүбтәдә вә тамамлығ дүзкүн мәһимсәниләр, белә хошакәлмәз вәзипјәт јаранмаз. Шакирдләр дәрк едилр ки, тамамлығдан фәргли оларағ, мүбтәдә чүмләдә иш көрәннә, бәзән дә һаггында данышыланы билдирр. Унсипјәт заманы ишләтдијимиз чүмләрини әксәријәтиндә мүбтәдә иш көрәннә, аз гисминдә исә һаггында данышыланы билдирр.

Мүбтәдәннә суалларына кәлдикдә исә оңу демәлијик ки, бу баш үзв адлығ һалын ким? вә нә? суалы илэ јанашы, һара? суалына да чаваб верир. Одур ки, мүбтәдәннә суалларынын там шәкилдә әһтә едилмәси тәлим бахымындан чох фәјдалыдыр. Бу, морфолокија тәдрисиндә исимләрини шәхс адлары билдирмәсинә, ашја адлары билдирмәсинә, јер-мәкан адлары билдирмәсинә көрә групплашдырылмасында шакирдләрә чох көмәк едир.

Грамматик суалларын, о чүмләдән мүбтәдәја аңд суалларын тә'рифләрини тәркибинә даһил едилмәси тәчрүбәсә тәлимдә өзүнү доғрултмур, чүнки тә'риф, мәлум олдуғу кими, грамматик мәфһумун тә'јинедичи әләмәти дејил, о, ишт һиссәләри вә чүмлә үзвләрини асан мүәјјән етмәк үчүн истифадә олунан методик васитәдир. Буну нәзәрә аларағ, мүбтәдәннә тә'рифиндән грамматик суаллары чыхармағ, оңлары тә'рифтән сонра вермәк ләзимдыр.

Бу китаблары охујун

АЗӘРБАЈЧАН ТӘНГИДИНИН КЕНИШ ЕЛМИ ТӘДГИГИ

Республика Елмләр Академијасынын мүхбир үзвү, профессор Камал Талыбзадәнин «Азәрбајчан әдәби тәнгидини тарихи» (рәјчи: республика Елмләр Академијасынын мүхбир үзвү Ә. Мирәһмәдов, елми редактору филолокија елмләри доктору Ј. Гарајевдир) монографијасы хусуси әһәмијјәтә малыдыр.

Азәрбајчанда әдәби тәнгидин јаранмасы вә инкишафы тарихи дүнја мәдәнијјәтинә «Авеста», «Китаби-Дәдә Горғуд» кими нәбәнк әбидәләр вә Хәтиб Тәбризи, Бәһмән-јар, Хагани, Низамн, Мәһсәти халим, Нәсирәддин Туси, Нәсимн, Фүзули, Вагиф, М. Ф. Ахундов кими әдәбијјат вә сәнәт корифејләри вермиш әдәбијјатын өзү гәдәр гәдим вә зәпкиндир—монографијадә һәлл едилән әсас проблемләрдән бири бундан ибарәтдир: «Әдәби фикрин тарихи илк сәнәтин тарихи гәдәр гәдимдир, онула јанашы, гоша јарапмышдыр» (сәһ. 6). Мүәллиф бу сәһдә шифаһи халғ јарадычылығын «тәнгиди-естетик фикрин илк үнсүрләрини өзүндә горујуб сахлајан ән гәдим сәнәт нүмунәси» һесаб едир.

К. Талыбзадә орта әсрләрдә Азәрбајчан естетик фикрини үч истигамәтдән инкишаф етдијини кәстәрлр: нәзәри-елми шәрһләр вә поэтика әсәрләри, тәкирә јарадычылығы, бәдин әсәрләр.

Тәдгигатдә ән марағлы елми мүләһизәләр әдәби тәнгидин жанр хусусијјәтләри илэ бағлыдыр: Мүәллиф XI—XII әсрин Х. Тәбризи, Еји әл-Гузат, Јусиф Хојлу кими әдәбијјатшүнәс - философларынын шәрһә данр мүләһизәләри әсасында жанрын башлыча хусусијјәтләри һаггында ајдын тәсәввүр јарадыр.

XII әср әдәби фикри Низамнини смасында јүксәк зирвәјә гәлхыр.

Бу дәр тәнгидини елми-методоложи хусусијјәтләри илэ ибарәтдир? К. Талыбзадә бу дәр тәнгидини «Шәрт китабһынын тәләбләрини» ифадә етдијини кәстәрлр: «Сәнәт—халғ хидмәт етмәлидир; сәнәт сәнәти чәмијјәтин еһтијачларына чаваб вермәлидир. Сәнәт—шәспил, чәмијјәти, дәрк етмәјә һазырла-малыдыр» (сәһ. 21).

Орта әсрләр естетик фәарәсин елми күчү—әдәбијјатын вә ишчәс-нәтији дәтман әсасларына, јарадычылығ проблемләринә илгәснәз мүнәсибәтдә тәгилән (о. «сәһ.», «елми-нәгә» термини илэ ифадә олунурду) әдәби процесә бүтүнлә тәзәвүр етмишлр. Монографијанын үмүми руйундә белә бир илгәјә һәсил олур ки, гәдим вә орта әсрләр дөврү тәгилән илэ сонрағы дөврләр тәгилән арасында даһил руйн бағлылығ вардыр.

Бәс XIX әср тәгилән вә илэ характеридир?

Һеч шүбһәсиз, «монографчә-реалист тәнгид консепсијасынын јаранмасы» илэ. Бу дөрдә сәнәт үг-рунда мүбаризә-реализм үг-рунда мүбаризә демәк илэ XIX—XX әсрләрдә Азәрбајчан мәдәнијјәти реализм јени мәзмүн вә форма илэ сәнәтә кәтирәрәк, оңу кризисләрини бәдин јарадычылығын мәнәк дашына чевирди; реализмн өзү һаггында данышмаға башлады. XIX әсрдә сәнәтдә вә әдәбијјатдә реализмн јени критеријалардә тәблиғи ади мүдәфәә характеридә јох, чох чидди вә конкрет мүбаризә сәчијјәсиндә тәзәвүр едилди. Бу мүбаризә чәһәсинин башында М. Ф. Ахундов дурурду. К. Талыбзадә М. Ф. Ахундовун әдәбијјат вә сәнәт дәр естетик бахышларынын мүхтәлиф истигамәтләрини тәдгигат-чәдб едир вә оңун тәнгид көрүш-ләрн әсасында, XIX әсрдә әдәби

аләмдә баш верән чидди дәјишнклијин ичтиман мәһијәтинин ачыр— монографијада һәлл едилән он мүһүм проблемләрден бири дә бунула бағлыдыр. Бу фәсилдә ејини заманда реалист әдәбијјат уғрунда мүбаризә чәһәсиндә өзләринин фәрди јарадычылыг хүсусијјәтләри олан ајры-ајры маорифчи реалистләрин әдәби көрүшләриндән дә сөз ачылыр.

Монографијанын ән кениш вә әһәтәли бөлмәси «XX әсрин әввәлләриндә тәңгид» фәслидир. Бу бөлмәдә әсрин әввәлләриндә әдәби аләмдә вә ичтиман һәјәтдә тәңгиди ролу вә ичтиман мөвгәји, нәзәри-елми күчү һағгында данышылыр.

XX әср тәңгиди истәр әдәби-естетик, истәрсә дә ичтиман-сијаси мәзмуну бахымындан мүбаризә характери дашыјырды. Бу мүбаризә мејданында тәңгиди мүхтәлиф дүн-јакөрүшлү вә әгидәли сәнәткарларын фикирләрини ифадә едирди. Ингилаба гәдәрки дөврдә әдәби әләмин долгун вә кениш идеја-естетик мәнзәрәсини јаратмағ бахымындан «Әдәби тәңгиди чәрајавлары»

фәсли хүсуси әһәмијјәтә маликдир. Китаба дәғиғ вә јығчым мүғәд-димә јазан тәңгидчи Ј. Гарајев буну «Һәртәрәfli ишләнмиш фәсил» кими јүксәк гүјмәтләндирир. Китабдә һәр бир чәрајанын өзүнәмәх-сус характерик мәзмуну верилир. «Демократик тәңгиди ики мүхтәлиф голу» олан реалист тәңгидлә романтик тәңгиди «естетик принципләри арасындакы» јахынлығы тәдғигатчы онларын әдәби аләмдә дајандығлары мөвгәјә көрә характеризә едир.

Монографијада «көһнә» вә «тәзә» шә’р проблемини јени дөвр естетикасында һәлли мәсәләси дә хүсуси шәкилдә тәдғиг едилмишдир.

Бөјүк вә кәркин јарадычылыг ахтарышларынын бәһрәси олан «Азәрбајчан әдәби тәңгидини тарихи» монографијасы тәкчә тәңгидшүнас алим К. Талыбзадәнин јох, үмумән, мүасир әдәбијјатшүнаслығымызын јүксәк елми мүвәфғәјијјәти олмағла, орта вә али мәктәбләрдә әдәбијјатшүнаслыг елминин кениш аспектдән тәдрисиндә хүсуси әһәмијјәтә маликдир.

Әбулфәз ӘЗИМОВ.

12 (04) иккеләк

МАРАГЛЫ ТӘДГИГАТ ӘСӘРИ

Азәрбајчан-ермәни әдәби әләгәләриннә анд бир сыра тәдғигат әсәрләри, монографијалар нәшр олу-мушдур. Анчағ кәркин ахтарышлар вә јени тапынтылар сүбут едир ки, һәлә бу сәһәдә ачылмамыш сәһифәләр чохдур. Филологија елмләри намизәди, досент Көвсәр Тарвердијеванын бу јахынларда «Јазычы» нәшријјаты тәрәфиндән бурахылмыш «Азәрбајчан мәдәнијјәти ер-мәни дөври мәтбуатында» китабы һәмми ачылмамыш сәһифәләрдән биридир.

Көвсәр Тарвердијеванын тәдғигат даирәси јетмиш иллик бир дөврү әһәтә едир. О, бир сыра шәһәрләрин дөвләғ архивләриндә сахланылан, ермәни дилиндә нәшр едилән гәзет,

журнал вә мәчмуәләри нәзәрдән кечирмиш вә орижинал тәдғигат әсәри јаратмышдыр. Китабы сәһифәләдикчә бәлли олур ки, 1850—1920-чи илләрдә нәшр олуан ермәни гәзет вә журналларында Азәрбајчанын ичтиман һәјәти, инчәсәнәти, әдәбијјәти, мәтбуаты вә с. һағгында хејли материал вардыр. Китабын ән јахшы мәзијјәтләриндән бири одур ки, јери кәлдикчә тәдғигатчы онлара өз мүнасибәтини дә билдирир.

Китаб ики әсас һиссәдән ибарәтдир:

Ермәни дөври мәтбуатында Азәрбајчан әдәбијјаты вә инчәсәнәти.

Ермәни-Азәрбајчан мәтбуат әләгәләри тарихиндән сәһифәләр.

Биринчи һиссәдә тарихи абида-ләримиз, инчәсәнәтимиз, хүсусән о дөврдә јашајан мәшһур ханәндәләримиз, бөјүк сәнәткарларымыз һағгында кениш бәһс едилир.

Әсәрдә ермәни мәтбуатынын кәркәмли Азәрбајчан шаири Хуршуд Бану Натәван һағгында верилән бир мәғалә диггәти хүсусилә чәлб едир. «Мышак» (1873, 13 сентјабр, №35) гәзетиндә «Шушадан мәктуб» сәрләвһәли мәғаләдә көстәрилир ки, әһали Шуша шәһәриндә судан чох корлуг чәкирди. Натәван шәһәрә сүкәтирмәк, булаг чәкирмәк гәрари-на кәлир. Сү шәһәрә јахынлашаркән 500-дән чох арвад, киши, гиз,

оған бөјүк бир севинчә «ијиләриндә сәһәк, долча булаг үстә кәлдиләр. Гәзет даһа сонра јазыр: «...Ханын аличәкәб гызы, шәһәрин Азәрбајчан, рус, ермәни милләтләриндән олан сәкинләринә сүзү әтрафинда Авропа гәјдәсиндә бөјүк бир гонағлығ верди».

Китабын икинчи һиссәсиндә «Әкинчи», «Зија», «Кәшкүл», «Шәрг-рус» гәзетләрини нәшрилә бағлы мәғаләләрдән бәһс олуноур.

Китабдан орта мәктәб мүәллимләри дә кениш истифадә едә биләрләр.

Әскәр ЗЕЈНАЛОВ.

«ГАФГАЗ СӘФӘРИ» 10(04) иккеләк

Биз әдәбијјат мүәллимләри орта мәктәбдә һәр һансы јазычы вә ја шаири һәјәт вә јарадычылығынын тәдрисинә башламаздан габағ онун дөврү, мүһити һағгында дүзкүн вә әтрафлы мә’лумат вермәлијик. Чүнки шакирд билмәлидир ки, јазычыны вә ја шаири о дөврдә нә дүшүндүрүб, нә нараһат едиб.

Мүәллим шакирдә дөвр һағгында хүдәсәни ајдын вә һәјәти фактларла вермәлидир ки, шакирд һәмми дөврү көзләри гаршысында чап-лапдыра билсин, јазычынын гәлбени риггәтә кәтирән һиссләри гәлбән дүјсүн.

Буна нанл олмағ үчүн биз дәрә заманы әјани вәсаитләрдән, тарихлә бағлы әләвә тәдрис материалларындан вә бәдин әсәрләрдән јер-дә-јериндә истифадә етмәји бачар-малыјыг. Бунун үчүн бизим әлиминдә нә гәдәр әләвә вәсаит оларса, шакирдләрин дәрәсә марағыны даһа да аргыра биләрик. Белә вәсаитләрдән бири дә бу күнләрдә «Јазычы» нәшријјатынын чап етдији Александр Дүманын «Гафгаз сәфәри» китабыдыр. Һәлә кечән әсрдә гәләмә алынмыш бу әсәри дилимпәз Гәзәифәр Пашајев вә һәмид Аббасов тәрчүмә етмишләр.

Достлуг, сәдағәт, Вәтән уғрунда һәр чүр мәшәғгәтләрә гәтләшәл Дүмә гәһрәманлары бизим јенијет-мәләри дә мәфтун етмишләр. Тәсәдүфи дејил ки, јенијетмәләримиз вә кәшкүләримиз Дүмә гәһрәманларыны да Азәрбајчан вә еләчә дә гар-дәш халғарын јазычыларынын гәһрәманлары кими севирләр. Бу күн Дартанјаны, Бартосу, Арамси, Артосу танымајан мәктәбли аз таушлар.

Дүнја әдәбијјаты хәзинәсинә белә севилән гәһрәманлар вермиш Дүмәнин јурдумуз, халғымыз, әдәт вә әһәләләримиз һағгында дејији сөзләр орта мәктәбдә әдәбијјат мүәллимләри үчүн чох гүјмәтли вә дәјерли әләвә материал ола биләр. Вахтилә Гафгазы казан Дүмә Оллар јурдуудан мәфтунлугла сөз ачыр, азәрбајчанлыларын һәссас, сәмини, гәјғәкеш, ағаллы, гонағ-пәрвәр, сөзүбүтәв, дәјәнәтли олдугуну хүсуси гејд едир. Дүмә көстәрир ки, елә халғлар вар, өз али илә имзаладығы, мөһүрләдији сәһәдән дә бојун гачырыр. Азәрбајчанлыларда һсә кпши сөзү зар. Олларла бир шәј барадә сөзләләндә сә-пәд, имза, мөһүр тәләб етмәк ләзим дејил. Азәрбајчанлы вердији сөздән

